

- [Home](#)
- [About](#)

အခန်း ၁၇

Just another Changjy.com Blogs weblog

အခန်း ၁၇

Posted by [laypye](#) on 31 Aug 2009 | Tagged as: [blog](#)

ဖြူဖြူဝင်းသည် တစ်ပတ်ကျော်ကျော် ဖျားနေသော ဦးဝင်းလှိုင်၏ဘေးတွင် နေ့မအိပ် ညမအိပ် ပြုစုပေးနေသည်။ ဦးဝင်းလှိုင်၏ သားများမှာမူ တစ်ချက်မှ လှည့်ကြည့်ဖော်မရ။ ထိုအခြင်းအရာကြောင့် ဦးဝင်းလှိုင်သည် ဖြူဖြူဝင်းကို တိုးချစ်မိသည်။ ဖြူဖြူဝင်းကို သူ့အကြွေးနဲ့ သိမ်းတုန်းက သူ့အားတော်တော်လေး မုန်းခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ သူကတော့ သူ့မေတ္တာတွေ စစ်မှန်လို့ထင်သည်။ ဖြူဖြူဝင်းကို သူ့အထင်လည်း ကြီးသည်။ သူ့သားတွေ တစ်ယောက်မှ အိမ်မကပ်သော်လည်း ချက်ပြုတ်ပေး။ ခူးခပ်ပေး။ အဝတ်တွေ လျှော်ပေး လုပ်သည်။ ဒီလောက် လုပ်ပေးနေသည့်တိုင်အောင် သူ့သားများက မိုက်ကန်းသည်။ မိထွေးဆိုသည့် အသိဖြင့် စကားမပြောကြ။ လှည့်မကြည့်ကြ။ ဦးဝင်းလှိုင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ အင်း သူတို့ မိထွေးက သူတို့ထက် ငယ်နေသေးတော့လည်း ဟူ၍သာ တွေးပြီး ခွင့်လွှတ်နေရသည်။ ဒီနေ့တော့ အပြုစုခံနေလို့ မဖြစ်တော့။ ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေက ဖုန်းတစ်ခွက်ဖြစ်နေသည်။ ဦးဝင်းလှိုင်သည် အိပ်ရာမှ မထသေးသော သားများအကြောင်း ပြော မနေတော့ဘဲ လက်ထပ်ပြီး၍ သုံးလသာရှိသေးသော ဇနီးအသစ်လေးကိုသာ ဂရုတစိုက်နေပါရန် မှာကြားပြီး ကားကို ကိုယ်တိုင် မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ဖြူဖြူဝင်းက မြဲတံခါးကို သော့လိုက်ခတ်လိုက်သည်။

ဦးဝင်းလှိုင်ထွက်သွားသံကြားပြီးနောက် ကိုထက်၊ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းတို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် တံခါးဖွင့်သံကို ဖြူဖြူဝင်းကြားလိုက်သဖြင့် အိမ်ထဲသို့ တန်းမဝင်သေးဘဲ ပန်းပင်များကို လိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ အိမ်ထဲ မသိမသာ လှမ်းကြည့်တော့ ပြုတစ်နေသော ခေါင်းသုံးလုံးက သူမကို အရေးတကြီးမျှော်နေကြသည်။ သူမလည်း အိမ်ထဲသို့ ဖြည်းငြင်းစွာ လျှောက်ဝင်လိုက်သည်။ အိမ်ထဲရောက်တော့ ကိုထက်ကနောက်မှ သူမကို သိမ်းကြုံးဖက်ထားသည်။ ကိုဖြိုးက သူမပါးကို မရမကနမ်းသည်။ ကိုလင်းက ထမီကို ချွတ်သည်။ “ဖြည်းဖြည်းပေါ့ကိုကိုတို့ရယ်” ဟုသူမရယ်ရင်းပြောသည်။ ဟုတ်သည်။ ဦးဝင်းလှိုင်၏ သားများက သူမထက်ကြီးသည့်သူများချည်းဖြစ်သည်။ အငယ်ဆုံး ကိုလင်းသည်ပင် သူမထက် တစ်နှစ်ကြီးသည်။

ဟိုးတုန်းက လို့ဆိုပေမယ့် သိပ်မကြာသေးခင်တုန်းက။ သူမ၏ ဖခင်သည် ဖဲကြွေးအဖြစ် သူမကို ဆပ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာလိုက်သည်။ သူမ ထမင်းမစားဘဲ ငိုနေလည်း သူမဖခင်က ဆုံးဖြတ်ချက် ပြောင်းဖို့မပေါ်သဖြင့် သူမဆုံးဖြတ်ချက် ပြောင်းလိုက်သည်။ သူမ၏ ဘဝကို သူမချစ်သူအား အပ်ပြီးမှ ဦးဝင်းလှိုင်သို့ လိုက်သွားမည်။ သို့သော် သူမချစ်သူ နှလပိန်းတုံးလေးက လုံးဝအလိုက်မသိတတ်ခဲ့ပါ။ သို့နှင့် သူမဘဝသည် သူမထက် ကြီးသောကလေးသုံးယောက်ရှိသည့် မုဆိုးဖိုနဲ့ ညားခွဲလေသည်။ မုဆိုးဖိုးသည်

မြက်နုကြိုက်သော်လည်း သွားမရှိတော့။ ထိုအခါ သူမ အာသာ မပြေပါ။ ဘယ်ပြေပါ့မလဲ။ သုံးညတစ်ခါ။
လေးညတစ်ခါ။ သူမလို သွေးတက်နေသည့် ၁၉ နှစ်အရွယ် ကောင်မလေးနဲ့ ဘယ်ကိုက်ပါ့မလဲ။

ကိုထက်၊ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းတို့ အပြင်ထွက်မထွက် သေချာစွာကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကွန်ပျူတာ ရှေ့တွင်ထိုင်ပြီး
ဖူးကားတစ်ကားထိုင်ကြည့်နေသည်။ ဖူးကားကြည့်ရင်း နောက်သို့ လှမ်းကြည့်သည့်အခါ
မိမိတစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေမှန်း သေချာသဖြင့် နို့သီးလေးကို အပြင်မှ ဖွဖွလေးပွတ်ကစားသည်။ အားမရသဖြင့်
ဘော်လီလေးဆွဲချပြီး နို့အုံလေးကို ပွတ်ကစားသည်။ ပေါင်ချင်းပွတ်ရင်း အဖုတ်က ပိုပိုယားလာသဖြင့် ထမိစကို
ချွတ်ကာ စပင်ဒါလေးမှ စောက်ပတ် စီးကြောင်းအတိုင်း ပွတ်ကစားသည်။ နို့တစ်ဖက် အဖုတ်တစ်ဖက်ပွတ်ရင်း
လက်နှစ်ဖက်လုံး တစ်ဖက်က အတွင်းခံကို ဆွဲဖယ် တစ်ဖက်က စောက်ခုံလေးကို ပွတ်နေသည်။
စောက်ရည်လဲ့လဲ့များ စိုစိလာသောအခါ သူမညည်းကစားရင်း ပွတ်နေသည်။ အားမရတော့သဖြင့် သူမထမိရော
အတွင်းခံပါချွတ်ပြီး အင်္ကျီကို အပေါ်ပင့်ကာ ပေါင်ကိုကားလျက် စောက်ခေါင်းထဲသို့ လက်ခလယ်ကို
တစ်ဆစ်မြှုပ်အောင် ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ထိုးကစားသည်။

ဖြူဖြူဝင်းသည် သူမနှုတ်ခမ်းနွေးခနဲဖြစ်သွားသဖြင့် အလန့်တကြား ရှောင်သည်။ မျက်စိမိုတ်ပြီး အဖုတ်ထဲသို့
လက်ခလယ်ဖြင့်ဖြေသိမ့်နေသော သူမ ဘယ်လိုရှောင်ရမှန်းမသိ။ ကိုထက်ကို တွန်းထုတ်ကာ ထမိကို
ကောက်သည်။ သို့သော်ကိုထက်က သူမပခုံးကို ဖမ်းဆုတ်ထားသည်။ သူမကြက်သေသေနေသည်။ ကိုထက်က
သူမလက်နှစ်ဖက်ကို ကွန်ပျူတာစားပွဲပေါ်တွင် ထောက်ခိုင်းသည်။ ဆုံလည်ကုလားထိုင်ကို တွန်းထုတ်ကာ
သူမခါးကို ဆွဲပြီး ခပ်ကုန်းကုန်း နေစေသည်။ ကိုထက်၏ ဘောင်းဘီချွတ်နေချိန်တွင် သူမထွက်ပြေးချင်နေသလို
ပြုသမျှ ငြိမ်ခံနေရမလိုဖြစ်နေသည်။ ကိုထက်လီးကလည်း ချက်ချင်းတောင်တက်နေပုံရသည်။ သူမအဖုတ်က
ဒုက်ခနဲလာထောက်သည်။ သူမနည်းနည်းကော့ပေးမိသလိုဖြစ်သွားသည်။ ကိုထက်က သူမအဖုတ်ထဲသို့
လီးခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်းသွင်းပြီး သူမဆံပင်ကို ပခုံးတစ်ဖက်သို့ ပို့ကာ သူမမေးစေကိုကိုင်ပြီး
သူမမျက်နှာကိုကြည့်ကာ လီးကိုဆောင့်ထည့်သည်။ နဂိုရံကတည်းက စိတ်ပါနေသဖြင့် သူမတစ်ကိုယ်လုံး
နွမ်းနွယ်ကာ ယိုင်ထွက်သွားသော်လည်း ဖီးလ်လာသံလေးကို ပိုပေးမိသည်။ “အွန်း.....” ဟူသော အသံရည်ကြောင့်
ကိုထက်က သူမနို့ကို တရကြမ်းဆွဲဆုတ်ကစားပြီး လေးငါးချက် ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုင်းသည်။ ကိုထက်သည်
သူမခါးကို စုံကိုင်ကာ ကော့နေအောင် နိုက်ချပြီး နောက်မှနေကာ သူမစောက်ပတ်ကို
တဖြည်းဖြည်းမြန်ပြီးလိုင်းနေသည်။ သိပ်မကြာခင် သူမပြီးသွားသည်။ သူမပြီးသွားမှန်း သိသော ကိုထက်သည်
သူမပျော့ကျသွားခင် လီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ လီးပေါ်တွင် သူမစောက်ရည်များ ဖွေးနေသည်။ ဖြူဖြူဝင်းက
ဆုံလည်ကုလားထိုင်ကို ပြန်ဆွဲယူပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူမ၏ စောက်ပတ်မှာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။
ကိုထက်က သူမစောက်ပတ်ကို လက်လေးချောင်းဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ်နယ်ပေးပြီး သူမနှုတ်ခမ်းကို စုပ်သည်။
သူမ အနည်းငယ် ငြိမ်သွားတော့ သူမအဝတ်နှင့်သူမအဝတ်ကို ကုန်းယူပြီး သူမရင်ခွင်ထဲ ထည့်ကာ သူမကို
ပွေ့လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကိုထက်က သူ့ကိုယ်ပိုင်အခန်းထဲသို့ ပွေ့ချီဝင်လိုက်သည်။ အိပ်ရာပေါ်ချပြီး
သူမပေါင်ကို ဆွဲကားကာ ပေါင်ကို ထောင်ပြီး သူမစောက်ပတ်ထဲသို့ လီးကို ပြန်သွင်းထည့်သည်။ ကိုထက်နှင့်
သူမတို့ ထိုကုတင်ပေါ်တွင် စိတ်ရှိသလို ဆွဲကြသည်။ မှတ်မိသည့်နည်းများဖြင့် လိုင်းကြသည်။ နှစ်ရက်ကိုထက်နဲ့
ထင်တိုင်းကြပြီးနောက် ကိုထက်က နောက်တစ်နေ့တွင် ကိုဖြိုးကို သူမဆီတော့ပေးသည်။ ကိုဖြိုးနှင့် နှစ်ရက်ပြီးသော
ကိုလင်းနဲ့ သူမအိပ်ရပါသည်။ ညီအစ်ကို၏ သစ္စာရှိမှုကို အံ့ဩပါသည်။ သူတို့အားလျှင် အားသလို အိမ်တွင်
တစ်ယောက်ကတော့ အမြဲနေရစ်နေတတ်ကြသည်။ ထိုအခါ သူတို့၏ အဖေကို သူမချစ်ပြုရပါတော့သည်။
အရေးကောင်းတော့ လိုင်းဒေါင်းဖျက်ဆိုသလို ဘိုးတော်က ထဖျားပါသည်။ ယခုတော့ သုံးယောက်လုံး ဆာဆာနဲ့

သူမကို အမဲဖျက်သလို ဖျက်ကြသည်။ သူမလည်း အားပါးတရပင်။

ကိုထက်က စောက်ပတ်ကိုလိုးပြီး ဖင်ကိုလေးငါးချက်သွင်းကာ လီးရည်ကို အပြင်ထုတ်ပြီး ချိန်းထားသည်ဟု အကြောင်းပြပြီး ထွက်သွားပါသည်။ ကိုထက်နည်းနည်း စိတ်လေသွားသည်။ သူ့တစ်ယောက်တည်း လိုးချင်သော်လည်း ဟိုကောင်တွေလည်း သူ့လိုသာ လိုးချင်နေမည်ကို သိသဖြင့်သာ ရှောင်ထွက်ခဲ့ရသည်။ စိတ်က မပြေ။ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ သူငယ်ချင်း သောင်းဖေထံ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းအိမ်ရောက်ခါမှ သတိရမိတာက သူငယ်ချင်း၏ ညီမရောက်နေသည်ဆိုလား။ လည်လို့ကောင်းပျံ့မလား စဉ်းစားရင်း တိုက်ရှေ့ရောက်လာသဖြင့် တိုက်ပေါ်တက်ခဲ့သည်။ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်တော့ သောင်းဖေ၏ ညီမက သူမတင်ကိုကော့ပြီး မှန်ထဲ ပြန်ကြည့်နေသည်ကို မြင်လိုက်မိသည်။ ကိုထက် စိတ်က ကြွလာသည်။ သောင်းဖေ၏ ညီမကလည်း သူ့ခိုးလူမိဖြစ်သွားသည်။ ကိုထက်က အခြေအနေကို ရိပ်မိလိုက်သည်။ သောင်းဖေမရှိ။ ပြီးတော့ ကောင်မလေးကြည့်ရတာ စိတ်လာနေပုံရသည်။ နောက်ကနေ သိမ်းဖက်လိုက်ပြီး နို့ကို ပွတ်ကစားလိုက်သည်။ အစပိုင်း၌ ဟန်ဆောင်ကာ ရုန်းသေးသည်။ သတိရပြီ။ သောင်းဖေ၏ ညီမနာမည်က သင်းသင်းနွယ်။ သင်းသင်းနွယ်၏ ပခုံးပေါ်မှ အင်္ကျီစကို ဆွဲချပြီး နို့ကို အားပါးတရကိုင်လိုက်တော့ သင်းသင်းနွယ် ငြိမ်ကျသွားသည်။ မှန်ကပ်ထားသော နံရံကို လက်ထောက်ခိုင်းထားပြီး စကားကို ပင့်လိုက်သည်။ ပိုသေချာသွားအောင် ကိုထက်က အတွင်းခံကို ချွတ်ချပြီး နောက်မှ တင်လုံးကိုဖြုတ်ကာ စုထွက်နေသော အဖုတ်ကို လျက်ပေးလိုက်သည်။ သင်းသင်းနွယ်က ချက်ချင်းညည်းတက်သည်။ စောက်ပတ်ကို လျက်ရင်း ကလိပေးပြီး ကိုထက်က ရပ်ကာ ဘောင်းဘီကိုချွတ်ကာ လီးကို တံတွေးဆွတ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် တော့ပြီးသွင်းချလိုက်သည်။ သင်းသင်းနွယ် တစ်ချက် ကော့တက်သွားပြီး အ... ဟု သံရှည်ဆွဲအော်လိုက်သည်။ သင်းသင်းနွယ်မှာ အနက်ရောင် စကားတိုတိုလေးကို ဝတ်ထားပြီး ချွတ်ရခက်သော အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသဖြင့် အင်္ကျီထဲသို့ လက်နိုက်သွင်းပြီး နို့ကိုလှမ်းကိုင်ရင်း အဆုံးထိအောင်သွင်းကာ ဆောင့်လိုးသည်။ သင်းသင်းနွယ်က မှန်ထဲသို့သူ၏ လိုးနေပုံကို ကြည့်ရင်း ရှက်ရမည့်အစား အားရသလိုသာ ဖြစ်နေမိသည်။ လည်ဂတ်အထိသာ ရှည်သော သူမဆံနွယ်များ ရှေ့နောက် ဝဲနေသည်။ ကိုထက်က သူမခါးကိုနိုက်ချပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလေးလိုးသည်။

ကိုထက်က ပုံစံပြောင်းသည်။ သင်းသင်းနွယ်ကို ဆွဲလှည့်ပြီး မှန်ကိုမှီခိုင်းကာ နှုတ်ခမ်းချင်း စုပ်ရင်း ပေါင်တစ်ဖက်ကို မကာ လီးကို သွင်းလိုက်သည်။ လီးခေါင်းသွင်းပြီး ထိုးထည့်လိုက် သောကြောင့် သင်းသင်းနွယ် အုခနဲမြည်သွားသည်။ ကိုထက်က ပေါင်တစ်ဖက်ကို မချိပြီး ဆက်လိုးသည်။ သင်းသင်းနွယ်လည်း ကိုထက်၏ ပခုံးကို ဖက်ကာ အလိုးခံသည်။ ကိုထက်က ပေါင်နောက်တစ်ဖက်ကို ထပ်မချီသည်။ သင်းသင်းနွယ်က ကိုထက်ခါးကို ခြေဖြင့် ဖက်ကာ အပေါ်မှ ဆောင့်ချပေးသည်။ ကိုထက်က သူမတင်လုံးကို ဆုတ်ညစ်ရင်း တိုင်ပင်ချပေးသည်။ ကိုထက်က လီးရည်ကို သင်းသင်းနွယ်ပေါင်တံပေါ် လွှတ်ချလိုက်သည်။ လီးရည်ကို ပေါင်ဖြင့် ပြောင်အောင်သုတ်လိုက်သည်။

“ရှင် ဘယ်သူလဲ”

ပေါင်ပေါ်တွင်ပေနေသော လီးရည်များသုတ်ရင်း မေးလာသည်။ အတော်ချစ်ဖို့ ကောင်းသည့် အမျိုးသမီး။ အလိုးခံပြီးမှ နာမည်မေးသည်။ ပါးကို တစ်ချက်နမ်းပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ကိုထက်လာသွားတယ်ပြောလိုက်”

ကိုထက်က ဘောင်းဘီကို သေချာပြန်ဝတ်ပြီး ထွက်လာကာ ကားထဲရောက်မှ အပန်းဖြေသည်။

သောင်းဖေသိသွားလို့ ဓားထိုးမှုဖြစ်မှဖြင့်။ ဟား ဟား ဟား။ ကိုထက် စိတ်ထဲ ရယ်လိုက်သည်။ ကိုထက်က အိမ်ပြန်ရကောင်းနိုး ရှေ့ဆက်သွားရကောင်းနိုးနိုးဖြစ်နေသည်။ ဟိုကောင်တွေ ပြီးပြီလား မပြီးသေးဘူးလား မသိ။ မပြီးဖို့ များသည်။ ညီကို ချင်းမို့သိသည်လေ။ ဟိုးတုန်းကတည်းကပါပဲ။ တစ်ခါက သူတို့အိမ်တွင် နွယ်နီဆိုသော အစေခံမလေး တစ်ယောက်ရှိသည်။ နွယ်နီကြောင့် သူတို့လိုတတ်ခဲ့သည်လား။ သူတို့ကြောင့် နွယ်နီတစ်ယောက် ပျက်စီးသွားခဲ့သည်လား ဘယ်သူမှ မသိ။ သေချာ သည်က နွယ်နီသည် သူတို့အတွက် အရပ်ကလေးလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထုံးစံအတိုင်း သူစပြီး ဖောက်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က နွယ်နီအသက် ၁၅ နှစ် မပြည့်တပြည့်သာ ရှိသေးကြောင်း နောက်မှ သိခဲ့ရသည်။ သူ့အဒေါ်က စိတ်ချလို့ လာအပ်ထားပြီး သိပ်မကြာခင် တွင်ပင် ကိုထက်က အဝတ်များလျှော်ဖွတ်ပြီး ရေချိုးနေသော နွယ်နီကို မုဒိမ်းကျင့်ခဲ့သည်။ နွယ်နီငိုသော်လည်း သူ့ခြိမ်းခြောက်သဖြင့် ကြောက်ကာ မပြောရဲ။ သူလည်း တစ်ချီဆော်ပြီး အရသာတွေ့ကာ မနေနိုင်တော့။ လစ်သည်နှင့် ဆော်သည်။ မှတ်မှတ်ရရ သူရိုးရိုးလိုးတာ အားမရတော့သော အခါ မီးဖိုချောင်တွင် လိုးရင်း လီးစုတ်ခိုင်းသည်။ ထိုစဉ်က သူမငရုတ်သီး ထောင်းပြီးစ။ လီးမစုတ်ပါက ငရုတ်ကျည်ပွေ့ဖြင့် စောက်ပတ်ကို ကလော်လိုက်မည်ဟု မင်သေသေနှင့် ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။ မျက်ရည်လေး စမ်းစမ်း စမ်းစမ်းနဲ့ နွယ်နီတစ်ယောက် သူခိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်ရှာသည်။ ထိုကိစ္စကို သူ့ညီနှစ်ယောက်အား သူမကြားဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုအခါ နွယ်နီမမျှာ ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကို သုံးယောက်၏ ပျော်တော်ဆက်လေး ဖြစ်လာသည်။ နွယ်နီနှင့် သူတို့ သုံးယောက်တစ်ယောက်ခန်း ဗွီဒီယိုတွေ ကြည့်ကြည့်ပြီး တွယ်ကြသည်။ နွယ်နီကံဆိုးသည့်အခန်းများကတော့ ဂျပန်ခန်းများဖြစ်သည်။ လူက ပိန်သေးသေး။ အသားကမည်းမည်း။ ရုပ်ရည်က ကျလောက်စရာ တစ်စက်မှ မရှိသော်လည်း သူတို့က အစွဲကြီးစွဲကာ အမျိုးမျိုးလိုးသည်။ သည်လိုနဲ့ နွယ်နီတစ်ယောက် မခံနိုင်တော့သော အခါ ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။ အိမ်ဖော်အစားရှာမည် ရှာမည်ပြောရင်း သူတို့ ဖခင်တစ်ယောက် မယားအငယ်လေးကို ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

ကိုထက်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ကားလျှောက်မောင်းရင်း ကျူရုံတွေ့သဖြင့် ကျူဝင်ထိုး နေလိုက်သည်။ ထိုးရင်း သူတစ်ယောက်တည်း ကျန်သည်။ အစောင့်ကောင်မလေးကလည်း စကန်အဖြူစုံလိုက် ဝတ်ထားသည့် ကောင်မလေးနှင့် ကြည့်ပျော်ရူပျော် အစိမ်းနုရောင် ဝမ်းဆက်ဝတ်ထားသည့် ကောင်မလေးတို့ နှစ်ယောက်သာ ကျန်သည်။

“ရှင်သာ ဒီတစ်ပွဲကို ငါးမိနစ်ထဲနဲ့ ပြီးရင် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်နှင့် အတူအိပ်ခွင့်ပေးမယ်”

“ဟိုက် ရှားပါး” သူ့စိတ်ထဲ၌သာ ရွတ်လိုက်သည်။ စိတ်ဝင်တစား စနုကာကို ထိုးလိုက်သည်။ ငါးမိနစ်မကြာခင်မှာပင် ပွဲပြီးသွားသည်။

“ဟာ”

“လဲ့လဲ့ အဲဒါနင်ပြောတာနော်”

အစိမ်းနုရောင် ဝတ်ထားသည့် ကောင်မလေးက အဖြူရောင်စကန်ဝမ်းဆက် ဝတ်ထားသည့် ကောင်မလေးကို လှမ်းပြောသည်။

“အို နင်အကြံပေးတာပါ ထွေးထွေးရယ်”

အော်.. လဲ့လဲ့နှင့် ထွေးထွေးတဲ့...။

“ဒါဆိုလည်း တံခါးတွေ လိုက်ပိတ်လိုက်ပေါ့ဟာ”

ကိုထက်ဆိုသည့်ကောင်က စားရက်ကြုံနေတတ်တဲ့ မုတ်ဆွဲပျားစွဲကောင်ကြီးဖြစ်နေမှန်း ခုမှ သိရတော့သည်။

“ရှက်စရာကြီး” ဟုဆိုကာ သူမတို့ နေထိုင်သည့်အခန်းထဲသို့ နှစ်ယောက်သား ဝင်သွားကြသည်။ သူလည်း အခန်းထဲ လိုက်ဝင်လိုက်သည်။ ကုတင်ပေါ် ထိုင်နေသော နှစ်ယောက်သား ကြားထဲ ဝင်ထိုက်လိုက်ပြီး လဲ့လဲ့ကို ညာ၊ ထွေးထွေးကို ဘယ်ဘက်ဖြင့် ဖက်ထားလိုက်သည်။

“သူက ဘယ်တစ်ယောက်ကို ပိုကြိုက်လဲ” လဲ့လဲ့က မေးသည်။ ကိုထက်က cအ မဟုတ်ပါ။

နှစ်ယောက်လုံးပေါ့ ဟုဖြေလိုက်သည်။ သူမတို့က ခပ်တိုးတိုးရယ်ကာ သူ့ဘောင်းဘီကို ချွတ်သည်။ ပြီးတော့ သူ့အင်္ကျီကိုချွတ်သည်။ ထို့နောက် လဲ့လဲ့က ရှေ့တည့်တည့်ရပ်ကာ အဝတ်များကို ချွတ်ချသည်။ အမွေးက ပိတ်သည်နေသည်။ နို့ကလည်း သေးသည်။ ကျောကိုလှည့်ပြတော့ တင်က စုစုလေးရှိသည်။ ထွေးထွေးလည်း ထချွတ်သည်။ သူမအဝတ်က အထပ်တွေ များနေသေးသည်။ အမွေးတော့ နည်းနည်းကျဲသည်။ သို့သော် သိပ်မထူး။ အရပ်နည်းနည်း မြင့်သော်လည်း ခါးမရှိ။ တင်သိပ်မရှိပါ။ နို့လည်း သေးသည်။ အလကားရသည့်နွား ချိုမကားနိုင်ပါ။ နှစ်ယောက်လုံး၏ အဖုတ်ကို ပြိုင်ပွတ်ပေးလိုက်သည်။ သူမတို့က တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ရယ်သည်။ သူ့လီးက ခုထိ မတောင်သေး။ အဖုတ်ကို ပွတ်ရင်း အနီးသို့ဆွဲကာ တင်ကို ဖက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လဲ့လဲ့၏ ပေါင်ကို လျှာဖြင့် လျက်လိုက်သည်။ နောက် ထွေးထွေး၏ အဖုတ်ကို လျှာအပြားလိုက်ထားပြီး လျက်တက်သည်။ လဲ့လဲ့က သူ့ကို ငုံ့နမ်းသည်။ သူက စောက်ပတ်တွေကို လက်ခလယ်ဖြင့် ပွတ်တက်ပေးပြီး လဲ့လဲ့နှင့်နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်သည်။ လဲ့လဲ့က ထိုင်ချကာ ခွေခေါက်နေသော လီးကို စစုပ်သည်။ သူက ထွေးထွေးစောက်ဖုတ်ကို ဖြဲကာလျက်ပေးသည်။ ထွေးထွေးက စုချွန်နေသော သူမနို့အုံကို အောက်ကပင့်သပ်တင်ရင်း စောက်ပတ်လျက်နေသည်ကို ခံစားသည်။ လဲ့လဲ့က တောင်နေသောလီးကို အာခေါင်ဆုံးအထိ ငုံ့ကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲစုပ်သည်။ ထွေးထွေးလည်း ထိုင်ချကာ လီးကိုယူပြီး အာခေါင်အထိငုံ့ပြန်သည်။ သူမတို့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လီးကို အလှည့်ကျစုပ်ပေးကြသည်။ လပြတ်ကိုလည်း ငုံ့ကြသည်။

လဲ့လဲ့က အရင်ခံပေးသည်။ ကုတင်ပေါ်ပက်လက်အိပ်ကာ ခြေချင်းဝတ်ကိုပြန်ကိုင်ပြီး အိပ်ပေးသည်။ သူက လီးကို စောက်ပတ်စီးကြောင်း အတိုင်း အပေါ်အောက် ထိုးကစားသည်။ ထွေးထွေးက တံတွေးထွေးချပေးသည်။ သူက လီးခေါင်းကို မြှုပ်အောင်သွင်းလိုက်တော့ လဲ့လဲ့က အဟုအော်သည်။ သူဖြည်းဖြည်းချင်း ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ လဲ့လဲ့က တိုးတိုးလေး ညည်းသည်။ လီးကို အဆုံးထိသွင်းလိုက်သည်။ ခဏစိမ်ထားရင်း ထွေးထွေးနှုတ်ခမ်းကို စုပ်သည်။ လီးကို ဖြည်းဖြည်းချင်းပြန်ထုတ်ကာ ပြန်သွင်းသည်။ သူက လဲ့လဲ့၏ပေါင်ကို ထမ်းပြီး နို့ကို လှမ်းနိုက်ကာ လီးကိုအဆုံးသွင်းပြီး ညောင့်သည်။ ထွေးထွေးက သူမစောက်ဖုတ်ကိုဖြုတ်ပြီး လဲ့လဲ့ကိုလျက်ခိုင်းသည်။ လဲ့လဲ့ကလျှာထုတ်ထားသည်။ ထွေးထွေးက စောက်စေ့နဲ့ လျှာဖျားထိအောင် ပွတ်ဆဲရင်း ဖီးလ်ခံသည်။ သူက လဲ့လဲ့ပေါင်တစ်ဖက်ကို ချပြီး ဆောင့်လှိုးသည်။ ထွေးထွေးက လဲ့လဲ့စောက်ဖုတ်ရင်းကို ပွတ်ပေးသည်။ နောက် ထွေးထွေးက ကုန်းပြီးခံသည်။ လဲ့လဲ့က ထွေးထွေးဖင်ကို ဖြဲကာ တံတွေးထွေးချပေးသည်။ တံတွေးကို လီးဖျားနဲ့ယူပြီး ဖင်ပေါက်တွင် မွေကာ စောက်ပတ်ထဲသွင်းလိုက်သည်။ ဖြည်းဖြည်းချင်း မြှုပ်နေအောင် သွင်းလိုက်သည်။ ထွေးထွေးအဖုတ်က နည်းနည်းကျည်းသဖြင့် ကျပ်သည်။ အဆုံးရောက်ခါနီး

ဆောင့်ထည့်လိုက်သည်။ လဲ့လဲ့နှုတ်ခမ်းကို စုပ်ရင်း ထွေးထွေးအဖုတ်ကို နောက်မှ ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုင်းသည်။

တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပုံစံတစ်မျိုးနဲ့လိုင်းပြီး လီးရည်ကို သူမတို့လျှာပေါ် လွတ်ချပေးသည်။ သူမတို့က သူ၏ လိုင်းချက်များကို အတော်သဘောကျနေဟန် ရှိသည်။ သူက လေးဘက်ထောက်ကာ ကုန်းပေးသော လဲ့လဲ့ကို မောက်လျက်အိပ်ခိုင်းပြီး အပေါ်မှ ထိုင်ကာ နောက်မှ စောက်ပတ်ကို လိုင်းချသည်။ လိုင်းနေစဉ်ကာလအတွင်း ခါးကို တစ်ဖက် လည်ပင်းကိုတစ်ဖက် နှိပ်ထားသည်။ ဘေးတွင် ထွေးထွေးကို ကိုယ့်အဖုတ်ကို ပြန်ကလိခိုင်း ထားသည်။ အဖုတ်ကို ကလိရင်း မနေနိုင်လောက်အောင် ယားလာသောအချိန်တွင် ထွေးထွေးက ဘေးတွင် လာကုန်းပေးသည်။ သူက ခပ်ပြင်းပြင်းလေး နောက်မှ ဆောင့်လိုင်းရင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း အိပ်ကျသွားအောင် မပြတ်တမ်းလိုင်းသည်။ သူမကိုတော့ ခါးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ နှိပ်ချပြီး လိုင်းသည်။ ထိုလိုင်းချက်များအကြောင်း လီးရည်များပေကျနေသော နှုတ်ခမ်းကို သုတ်ရင်း ပြုံးကာ ပြောကြသည်။ ထို့နောက် သူမတို့က သူ့လက်ကို ဆွဲခေါ်ကာ အခန်းတစ်ခုကို ချောင်းကြည့်စေသည်။ အဲဒီ ဆံပင်တိုတိုနဲ့က ကြည်ကြည်မာ၊ ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့က ကေသွယ် ဟု တစ်ခါတည်း တိုးတိုးလေး အမည်ကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် သူ့ကို တစ်ချက်စီနမ်းကာ ပြန်သွားကြသည်။

ကြည်ကြည်မာက ကေသွယ်၏ ဘောင်းဘီကို ချွတ်ချလိုက်ပြီးနောက် ကေသွယ် အဖုတ်ကို လျက်လိုက်သည်။ ကေသွယ်က အင်္ကျီချွတ်ရင်း ကြည်ကြည်မာခေါင်းကို တစ်ချက် လှမ်းပွတ်သည်။ ပြီးလျှင် သူမနို့ကို သူမပြန်ကစားနေသည်။

“အချင်းချင်းဆိုတော့ ပျင်းစရာကြီးနေမှာပေါ့”

ကိုထက်က အခန်းထဲဝင်ရင်း နှုတ်ဆက်သည်။ ကောင်မလေးတွေက ဂရုတောင် မစိုက်။ ကိုထက်က ပက်လက်အိပ်လိုက်သော ကေသွယ်စောက်ဖုတ်ကို ကုန်းလျက်နေသည့် ကြည်ကြည်မာ တင်ကို တစ်လုံးချင်း ပွတ်ကစားသည်။ ကန့်လန့်ဖြတ်အိပ်ထားသဖြင့် ကုတင်တစ်ဖက်သို့ ခေါင်းကို ပက်လက်ချထားသော ကေသွယ်ထံသွား၍ သူက လီးကို ကေသွယ်ပါးစပ်ထဲ ထိုးသွင်းသည်။ ကေသွယ်က ပါးစပ်ကို ဟထားပေးသည်။ သူက လီးကို အဆုံးသွင်းလိုက်သည်။ ကေသွယ်ပါးစပ်ထဲသို့ လီးကို ထိုးသွင်းပြီး စုနေသော နို့ကို အဖျားကိုင်ပြီး ခါယမ်းသည်။ အံလိုက်ကို ပွတ်ချေသည်။ လီးကို ထုတ်တော့ ကေသွယ်က လီးကို လိုက်လျက်သည်။ ကိုထက်က လည်ပင်းကိုင်ပြီး ပါးစပ်ကို လိုင်းသည်။ ကြည်ကြည်မာက တွန့်လိမ်နေသော ကေသွယ်ပေါင်ကို မရမကဖြဲကားပြီး စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းကို ဖြဲကာ စောက်စေ့ကို လျက်သည်။ ကေသွယ်မှာ တဂူးဂူးနဲ့ဖြစ်နေသည်။ ကေသွယ်က လက်ကို နောက်ပြန်ဖက်ပြီး ပါးစပ်ကို မပြတ်တမ်းလိုင်းနေအောင် ချုပ်ထားသော်လည်း ကိုထက်က လီးကို ထုတ်လိုက်ပြီး ကုတင်ဘေးတွင် ထိုင်လိုက်သည်။

ကြည်ကြည်မာက သူမအဝတ်များကို တစ်ထည်ချင်းစီ ချွတ်လိုက်သည်။ ကိုထက်က ကြည်ကြည်မာအဖုတ်ကို ပွတ်ရင်း နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်သည်။ ကြည်ကြည်မာက နှုတ်ခမ်းစုပ်ရင်း သူ့ကို တွန်းလဲသည်။ သူပက်လက်လေးဖြစ်တော့ ကြည်ကြည်မာက သူ့မျက်နှာကို ခွသည်။ ကိုထက်က ကြည်ကြည်မာ၏ တင်လုံးကို အားဖြင့်ဆုတ်နယ်ပြီး အဖုတ်ကို လျှာအပြားလိုက် ထားကာ လျက်တက်သည်။ ကြည်ကြည်မာကလည်း သူမအဖုတ်ကိုပွတ်ရင်း လျှာပေါ်ပွတ် ဆွဲသည်။ ကြည်ကြည်မာက ပြောင်းပြန်လှည့်သည်။ သူက အဖုတ်ကို လျက်မြဲလျက်ပေးသည်။ ကေသွယ်ကို ဆွဲပြီး လီးကို ငုံ့စုပ်သည်။ ကေသွယ်က လပြွတ်ကို ငုံ့သည်။ ကိုထက်က

အနည်းငယ်ကော့ပေးရင်း ကြည်ကြည်မာ အဖုတ်ကို လျက်ပေးသည်။ ကြည်ကြည်မာနှင့် ကေသွယ်တို့နှစ်ယောက် ကုတင်အောက်တွင် နူးထောက်ကာ ရပ်နေကြသည်။ သူက ကေသွယ်ပါးစပ်ထဲသို့ တစ်ချက် ကြည်ကြည်မာ ပါးစပ်ထဲသို့တစ်ချက် လီးကို ထိုးကစားသည်။

ကေသွယ်က ပေါင်ကို ကားပြီး ပက်လက်အိပ်သည်။ ကိုထက်က လီးကို စောက်ပတ်အပေါ်ယံတွင် လေးငါးချက် ပွတ်ဆွဲပြီးနောက် လီးခေါင်းကို စောက်ခေါင်းထဲ နိုက်သွင်းချလိုက်သည်။ ကေသွယ်က အ ဟု တစ်ချက်ညည်းသည်။ ကြည်ကြည်မာက ကေသွယ်၏ နို့များကို စို့ပေးရင်း ဆီးခုံကို ပွတ်ပေးသည်။ ကိုထက်က ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုသည်။ ကိုထက်က ကေသွယ်ကို ဘေးတိုက်အိပ်ခိုင်းပြီး ကိုယ်ကို ပြန်ဆွဲလှည့်ကာ လီးကို ဒဲ့ထိုးချပြီး နို့ကိုတစ်ဖက် ပေါင်ကိုတစ်ဖက်ကိုင်ကာ ဆောင့်လိုသည်။ နာကျင်မှုကြောင့် ကေသွယ်က အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားသော်လည်း တအားအားနဲ့ အော်သည်။ ကိုထက်က ဆောင့်ဆောင့်ပြီးလိုသည်။

ကြည်ကြည်မာကို လေးဘက်ထောက်ခိုင်းပြီး ခေါင်းကို အောက်စိုက်ချခိုင်းကာ ခံစေသည်။ စွင့်ကားနေသော တင်ကို လေးငါးချက် ပွတ်နယ်ပြီး လီးကိုတော့က စောက်ပတ်ကို လိုးလိုက်သည်။ ကြည်ကြည်မာက တအင်းအင်းနဲ့ ညည်းသည်။ သူက တင်ကို သိမ်းဖက်ပြီး လိုးသည်။ ကေသွယ်က ဘေးတွင် သူမအဖုတ်ကို ပွတ်သပ်ရင်း ကြည့်နေသည်။ ငါးမိနစ်ကျော်လာတော့ ကြည်ကြည်မာလည်း ဖင်ကို ထောင်မထားနိုင်တော့။ ပျော့ကျလာသည်။ သူက အောက်ရောက်သည်အထိ ခပ်ပြင်းပြင်းပင် ဆောင့်လိုသည်။ လိုးရင်း နို့ကိုပါ တစ်ခါတည်း ဆုတ်နယ်သည်။ ကေသွယ်ကို နံရံတွင် အရပ်လိုက် ကုန်းခိုင်းပြီး ပေါင်တစ်ဖက်ကို မတင်ကာ နောက်မှ ဆောင့်လိုသည်။ မျက်နှာကို ဆွဲလှည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို စုပ်ရင်း အောက်ကအဖုတ်ကို ဆောင့်လိုသည်။ ကြည်ကြည်မာကို နံရံတွင် ကျောဖြင့် ကပ်ခိုင်းပြီး ပေါင်တစ်ဖက်ကို မတင်ကာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆောင့်လိုသည်။ ထို့နောက် သူမတို့ မျက်နှာပေါ် လီးရည်ကို လွတ်ချလိုက်သည်။ သူမတို့က ပါးစပ်လေးဟပြီး လျှာထုတ်ကာ လီးရည်ကို ခံသော်လည်း မျက်နှာပေါ်ကျသွားသည်က များသည်။

ထိုအတွင်း လဲ့လဲ့နှင့် ထွေးထွေးတို့ ဝင်လာသည်။ သူမတို့က ကြည်ကြည်မာနှင့် ကေသွယ်တို့၏ ပါးပေါ်တွင် စီးကျနေသော သူ၏ လီးရည်ကို လျက်ကာ သူ့အား ညှို့အပြည့်ပါသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်ကြသည်။ လဲ့လဲ့ကသူ၏လီးကို လီးရည်များ ပြောင်သွား အောင်လာစုပ်ပေးသည်။ သူက လဲ့လဲ့ကိုခေါ်၍ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်သည်။ ကောင်မလေးများက သူနှင့် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် နှုတ်ခမ်းချင်း လာစုပ်ကြသည်။ လဲ့လဲ့နှင့် ကေသွယ်၏ အဖုတ်ကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း စကားတွေ ပြောရင်း နို့များကို စို့သည်။ ကြည်ကြည်မာနို့က ကြီးသဖြင့် စို့လို့ကောင်းသည်။ သူမတို့က ဖင်အလိုးမခံဖူးသဖြင့် ဖင်ကိုလိုးတတ်လား ဟု မေးလာသည်။ သူက အိမ်ဖော်မလေးနွယ်နီနှင့် ပတ်သက်သမျှပြောပြသည်။ သူ့အဖေ၏ နောက်မယားအကြောင်းပြောပြသည်။

“ဒါဆို ဘယ်သူဖင်ကို အရင်လိုးချင်လဲ”

ကောင်မလေးများက ရဲရင့်သည်။ လဲ့လဲ့ကို ခေါ်ကာ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ် ပါးကိုဝအောင်နမ်းပြီး ဖင်ကို ကြည့်ရန်အတွက် တစ်ဖက်သို့လှည့်ကာ ကုန်းခိုင်းသည်။ ကိုထက်က ကေသွယ်ကို တစ်ဖက် ကြည်ကြည်မာကို တစ်ဖက် ဖက်ထားပြီး ကေသွယ်ပါးကို နမ်းကာ လဲ့လဲ့ဖင်ပေါ်သို့ တံတွေးကို ထွေးချလိုက်သည်။ ထွေးထွေးက တံတွေးကို လဲ့လဲ့ဖင်ပေါက်ပေါ်တွင် လက်ခလယ်ဖြင့် သုတ်ပေးသည်။ ထွေးထွေးက လဲ့လဲ့ဖင်ပေါက်ထဲသို့ လက်ခလယ်ကို ထိုးသွင်းသည်။ ထွေးထွေးက သူမလက်ကို ပြန်ထုတ်ပြီး စုပ်သည်။ လဲ့လဲ့ဖင်ပေါက်က အတွင်းသို့ချိုင့်ဝင်နေသည်။ စောက်ဖုတ်ကတော့ ဖောင်းအိပြီး စွင့်ကားနေသည်။ ကိုထက်က ထွေးထွေးနှင့်

နှုတ်ခမ်းချင်းစုပုံပြီး ထွေးထွေးကို ကုန်းခိုင်းပြန်သည်။ ထွေးထွေးက လဲ့လဲ့နဲ့ ကပ်ပြီး ကုန်းပေးသည်။ ထွေးထွေးဖင်ကတော့ နည်းနည်းစုသည်။ သူက ဖင်ပေါက်တည့်တည့် လက်ညှိုးလေးထောက်ပြီး စောက်ဖုတ်ကို လက်မနဲ့ကလိသည်။ ကေသွယ်ကို ကုန်းခိုင်းသည်။ ကေသွယ်ကလည်း ထွေးထွေးဘေးတွင် လေးဘက်ထောက်ပြီး ဖင်ကို ထောင်ပေးသည်။ သူက ကြည်ကြည်မာကို ငုံ့လျက်ခိုင်းသည်။ ကြည်ကြည်မာက ငြင်းချင်နေသော်လည်း ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ ခပ်ရွံ့ရွံ့စုံဖြင့် လျှာဖျားလေးဖြင့် မထိတထိလျက်သည်။ သူက ကြည်ကြည်မာ၏ တင်လုံးကို ဖြိုကစားရင်း စောက်ဖုတ်နဲ့ ဖင်ပေါက်ကို ကလိသည်။ လဲ့လဲ့နဲ့ ထွေးထွေးက အချင်းချင်းနမ်းစုပ်ရင်းဖင်ကို ဆက်ကုန်းထားပေးသည်။ သူက ဒူးထောက်ရင်း ဘယ်သူ့ဖင်ကို အရင်လိုရမလဲဟု စဉ်းစားနေမိသည်။

ထိုစဉ် ဝုန်း ခနဲ တံခါးပွင့်သွားသည်။ ကောင်မလေးများက တံခါးသို့ပြိုင်တူကြည့်လိုက်သည်။ သူလည်း ကြည့်မိသည်။ မိန်းမတစ်ယောက်။ ကောင်မလေးအားလုံး ကြက်သေ သေသွားသည်။ ဝင်လာသော မိန်းမသည်လည်း ကြောင်ကာ ရပ်နေသည်။

“မမ”

တစ်ယောက်က ခေါ်လိုက်သည်။ တစ်ယောက်က တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောသည်။ အလုပ်ရှင် ဒေါ်ဆွေဇင်တဲ့။

“ညည်းတို့ ခွေးဇာတ်ခင်းနေကြတယ်ပေါ့လေ ဟင်၊ ငါ့ကို ဘေးအိမ်က ဖုန်းလှမ်းဆက်တယ်၊ ဆိုင်ရှေ့မှာ ကားတစ်စီးရပ်ထားတယ်တဲ့၊ ဒါကြောင့် ငါလာကြည့်တာ၊ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ”

“ခွင့်လွတ်ပါမရယ်၊ သမီးတို့မိုက်လို့ပါ၊ သမီးတို့ကို ခွင့်လွတ်ပါနော်” ကောင်မလေး သုံးယောက်က ဒေါ်ဆွေဇင်ကို ဖက်ရင်း ကုတင်ပေါ်ဆွဲတင်သည်။ မထင်မှတ်သော အရှိန်ကြောင့် ဒေါ်ဆွေဇင်မှာ ကုတင်ပေါ်ပက်လက်လေး ဖြစ်သွားသည်။

“မမ ခွင့်လွတ်ပါနော်” ဟု ဝိုင်းဝန်းပြောကြသည်။ ဒေါ်ဆွေဇင်က ဒူးထောက်ရပ်နေသော ကိုထက်၏ လီးကိုကြည့်ရင်း ကြက်သီးဖြန်းသွားသည်။ “ဖယ်ပါ” ဟုရုန်းသော်လည်း အကြည့်က လီးကို မခွာ။ အတော်ကြီးမားပြီး အတော်ရှည်ကာ ချွန်နေသည်။ ဒေါ်ဆွေဇင်သည် အလုပ်ရှင်ဖြစ်၍ ဒေါ်တပ်ခေါ်ခံထားရသော်လည်း အသက် ၃၀ မျှသာရှိသေးသဖြင့် လှသွေးကြွယ်ချိန်ဖြစ်နေသည်။ သူမ၏ ပါးမို့များ အကြည့်များက ကိုထက်မခံနိုင်တော့။ မို့နေသောရင်ကလည်း ကိုထက်စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့။ ကိုထက်နှင့် ဆွေဇင်တို့ အကြည့်ချင်း ဆံချိန်သည် ဘာမှ မကြာလိုက်။ သို့သော် ထိုအထက်ကို ကောင်မလေးများက ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။ တောင့်တင်းနေသော ဆွေဇင်၏ အဝတ်များကို ဝိုင်းချွတ်လိုက်ကြသည်။ ကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေသော ဆွေဇင်ကို ခေါင်းအုံးပေါ် စံနစ်တကျ အိပ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ရင်ခုန်သံမြန်နေသဖြင့် ဆွေဇင်၏ ရင်မှာ မို့မောက်နေသည်။ ကိုထက်က ဆီးစပ်လေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ မထိတထိနမ်းလိုက်သည်။ ဆွေဇင်က ကော့ကာ ညည်းသည်။ ကိုထက်က ပေါင်ကို မထိတထိလက်ဖျားဖြင့် ပွတ်သည်။ ဆွေဇင်က တွန့်လိမ်နေသည်။ ချက်မှ အပေါ်သို့ လျှာဖျားလေးနဲ့ နမ်းတက်သည်။ ဆွေဇင်မှာ အင်း အင်းဟုသာ ညည်းနေသည်။

ဆွေဇင်က ကိုထက်၏ ပေါင်ကိုဖက်ပြီး လီးကို တဆုံးငုံလိုက်သည်။ သူမအဖုတ်ကို လဲ့လဲ့နှင့် ကေသွယ်က လျက်ပေးနေသဖြင့် သူမမှာ ဖီးလ်အလွန်တက်နေသည်။ ဘာမှ မမြင်။ ပထမဦးဆုံး သူမကိုယ်တိုင် ပက်လက်အိပ်ပေးထားသော ကိုထက်လီးကိုကိုင်ပြီး အဖုတ်ထဲ သွင်းကာ အပေါ်မှ ဆောင့်ချသည်။ ဆောင့်ချရင်း နှုန်းလာသဖြင့် ကိုထက်ပေါ်မှောက်ချပြီး ခါးကော့ကာ သွင်းသည်။ ခဏကြာ သူမကိုယ်တိုင် လက်ကို

နောက်ပြန်ထောက်ပြီး ဆောင့်ချသည်။ ကိုထက်က သူမစောက်ပတ်ထဲမှ လီးကို မထုတ်ဘဲ သူမကိုဖက်ကာ အိပ်ခိုင်းသည်။ သူမပေါင်ကို ထမ်းပြီးကိုထက်က စောက်ပတ်ကို ဆက်လိုးသည်။ နာတယ် မောင်ရယ် ဟု သူမပြောတော့ ကိုထက်က ပေါင်တစ်ဖက်ကိုချပြီး လိုးသည်။ ကေသွယ်က သူမစောက်ပတ်အစပ်လေးကို ပွတ်ပေးသည်။ လဲ့လဲ့နှင့် ကြည်ကြည်မာက နို့ကိုစုပ်ပေးသည်။ ထွေးထွေးက သူမကိုရင်ခွင်ထဲဖက်ထားပေးသည်။ ဆွေဇင်မှာ ဆောင့်သွင်းလိုက်တိုင်း အမေ့ဟုပင် ညည်းမိသည်။ ဆွေဇင်လေးဘက်ကုန်းပေးသည်။ ကိုထက်က နောက်မှ သွင်းချသည်။ ကိုထက်က နာသဖြင့်အော်နေသော သူမမျက်နှာကို ဆွဲကြည့်ကာ မပြတ်တမ်း လိုးသည်။ နောက်သူမကို ဘေးတိုက်အိပ်ခိုင်းပြီး နောက်မှနေကာ သူမကိုယ်ကို ဖက်ပြီး နို့ကို ဆုတ်ကိုင်ကာ ဆက်လိုးသည်။ နို့ကိုပျောက်ထွက်သွားအောင် ကိုင်သဖြင့် သူမမှာ နို့လည်းနာ အဖုတ်လည်းနာဖြစ်နေသည်။ နောက်သူမ ခြေနှစ်ချောင်းကို ပူးနေအောင် လဲ့လဲ့အား ကိုင်ထားခိုင်းပြီး ဆက်လိုးသည်။ လိုးရင်း ပေါင်ကိုကားခိုင်းသည်။ လဲ့လဲ့ကတစ်ဖက် ကေသွယ် တစ်ဖက်ကိုင်ပြီး ကားပေးသည်။ ထွေးထွေးနှင့် ကြည်ကြည်မာက နို့ကိုစို့ပေးသည်။ ကိုထက်က လီးကိုထုတ်ကာ ဖောင်းအိနေသော သူမအဖုတ်ကို လီးထိပ်နဲ့ပုတ်ကစားသည်။ သူမမှာ ဖီးလ်တက်သထက် တက်လာသည်။ နောက်ကိုထက်က လီးကို သူမစောက်ပတ်ထဲသို့သွင်းပြီး သူမပေါင်ကို အောက်နိုက်ချကာ လိုးသည်။ နောက်ကိုကိုက သူမကို မှောက်အိပ်ခိုင်းကာ နောက်မှ စောက်ပတ်ကိုလှမ်းလိုးစဉ် သူမဖုန်းမြည်လာသည်။ တစ်ယောက်က ဖုန်းကို ယူလာပေးသည်။ ကိုထက်က ဖြည်းဖြည်းချင်းသွင်းကစားသည်။

“ကိုကြီး၊ ဒီက ကလေးမတွေကို ဆုံးမနေတာ၊ ပြောရခက်လို့ လစာ အဖြတ်ခံမလား၊ ထိုင်ထ လုပ်မလားမေးပြီး ထိုင်ထ လုပ်ခိုင်းနေတာ၊ ပြီးတော့မယ် ကိုကြီး၊ အင်းပါ..၊ ချက်ချင်း ပြန်လာပါမယ်၊ မိုးချုပ်နေတာ ညီမလေး သိတာပေါ့ကိုကြီးရယ်၊ ကောင်းကောင်းအိပ်နော် ကိုကြီး”

ဆွေဇင်က ဖုန်းချပြီး “ဘဲနာကြီး သေကို မသေနိုင်ဘူး” ဟုညည်းသည်။ ကိုထက်ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့အတွက် ခွင်အသစ်တစ်ခု ပေါ်လာပြန်ပြီ မဟုတ်ပါလား။ တအောင့် ဆက်လိုးတော့ ဆွေဇင်ပြီးသွားပြီး ပြန်ရန် စီစဉ်သည်။ ကောင်မလေးများကို ပိုက်ဆံတစ်သောင်းစီ ထုတ်ပေးပြီး နှုတ်ပိတ်သည်။ သူ့ကိုလည်း တစ်ချက်နှမ်းကာ ပြန်ထွက်သွားသည်။ ကိုထက်က မပြီးသေးသဖြင့် ကေသွယ်ကို ဆွဲချပြီး ဖင်ထဲသို့ လီးကို ခပ်မြန်မြန်လေး သိပ်ထည့်သည်။ ကေသွယ်က စူးစူးဝါးဝါးအော်သည်။ ဆွေဇင်က သမင်လည်ပြန်ကြည့်ရင်း သူ့ကို သဘောကျသွားသော အပြုံးမျိုး ပြုံးပြသည်။ သူကတော့ ကေသွယ်ဖင်ထဲသို့ လီးကိုသာ ဆက်ထိုးထည့်သည်။ ကေသွယ်လည်း အော်သည်။ “အမလေး သေပါပြီ”။ ထို့နောက် ကိုထက်က ထွေးထွေး၊ ကြည်ကြည်မာနှင့်လဲ့လဲ့ကို ဖင်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်လိုးသည်။ သူမတို့အားလုံး သေပါပြီ ချည်းတကြရသည်။ မနက်လေးနာရီ လောက်တော့ ကားကို ဟိုတယ်တစ်ခုဆီ မောင်းပြီး အိပ်နေလိုက်သည်။ ညနေခင်း ၃ နာရီခွဲလောက်မှ အိပ်ရာက နိုးသည်။ ရေမိုးချိုး ညစာစားပြီး ခဏပြန်အိပ်လိုက်သည်။ ရှစ်နာရီ လောက်မှ အိပ်ရာက နိုးသည်။ ခေါင်းလောင်းနိပ်ပြီး အခန်းစောင့်ကို ခေါ်ကာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။ အရက်သမားများ အရက်ဖြေသလို သူမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဖြေရဦးမည်။

အခန်းတွင်းသို့ အဖြူရောင်ဝမ်းဆက်ဖြင့် ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဝင်လာပြီး အခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ သွားနှစ်ချောင်းပေါ်နေသော မျက်နှာဝိုင်းသလိုလိုနှင့် သွယ်သော ဆံပင်ကို ဖြောင့်ထားသော ကောင်မလေးကိုကြည့်ရင်း သူက ဖရဲသီးကို တုတ်ချောင်းလေးဖြင့် ထိုးရင်း စားသည်။ ကောင်မလေးက ပခုံးပေါ်မှ ကြိုးကိုလျှော့ချကာ အဝတ်ကို ချွတ်ချလိုက်သည်။ အနီးသို့ရောက်လာသော အခါ သူက ကောင်မလေး၏ ခါးကို ဖက်ပြီး တင်ကို ပွတ်ပေးသည်။ ကောင်မလေးက ဒူးထောက်ထိုင်ချပြီး သူ၏ ဘောင်းဘီကို ချွတ်ပေးသည်။ နာမည်မေးတော့ ချိုသဲ ဟုဖြေသည်။ လိမ်ထားမှန်းသိသော်လည်း ချိုသဲဆိုသော နာမည်က လှတော့လှသည်။

သူမနဲ့လည်း လိုက်ဖက်သည်။ ပျော့အိနေသော သူ့လီးကို လျှာဖြင့်လျက်လိုက်ပြီး ပါးစပ်ထဲ သွင်းသည်။ လီးက မတောင်သေးသဖြင့် သူမအကုန်လုံးငုံထားသည်။ တဖြည်းဖြည်း တောင်လာသည်။ ချိုသဲက လီးအရင်းကိုကိုင်ပြီး လီးထိပ်ကို စုပ်သည်။ အရင်းကို ကွင်းထုပေးသည်။ လီးထိပ်ကို လျှာဖျားနဲ့ကလိသည်။ လက်နှစ်ဖက်ဆုတ်ကိုင်ပြီး လီးကို ကွင်းထုပေးသည်။ ကိုထက်က ဆွေဇင်ကို သတိရလာသည်။ ချိုသဲကို ချိုသဲလို့ သိပ်မမြင်တော့။ သို့နှင့် ဆွေဇင်ကို လိုးခဲ့သော နည်းလမ်းများဖြင့် ထိုည၌ ချိုသဲကို သုံးချီ လိုးလိုက်သည်။

ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းအကြောင်းကို ဆက်ရပေဦးတော့အံ့။ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းတို့သည် ကိုထက်ထွက် သွားပြီးနောက် သူတို့၏ အမေလေးဖြူဖြူဝင်းနှင့် တစ်နေ့ကုန်အောင် နှစ်ပါးသွား ကြသည်။ ထိုည အားအင်ပြန်ဖြည့်သည်။ သို့သော် နောက်တစ်နေ့တွင် ဧည့်ခံပွဲဟုဆိုကာ ဖြူဖြူဝင်းမှာ သူတို့ဖခင်နောက် ပါသွားသည်။ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦး ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဟုတီးတိုး တိုင်ပင်ကြသည်။ အိမ်ပေါ်တက်လိုက် အောက်ထပ်ဆင်းလိုက်လုပ်နေမိကြသည်။ ကိုထက်က အိမ်ပေါ်ထပ် လသာဆောင်မှ ဟိုဟိုဒီဒီလှမ်းကြည့်ရင်း တစ်ဖက်အိမ်သို့ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ တစ်ဖက်အိမ်တွင် ဘောစိတစ်ဦး၏ မယားငယ်တစ်ယောက်ရှိသည်။ အမည်က နန်းသွယ်သွယ်ခိုင် ဟုသိရသည်။ ထိုဘောစိက စနေ တနင်္ဂနွေသာ လာတတ်သည်။ ဒီနေ့လိုမျိုး မလာတတ်။ သူ့အကြံတစ်ချက်ရလိုက်သည်။

ပျင်းပျင်းရှိသဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ထိုင်ဖတ်နေသော နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်သည် လည်ပင်းတွင် ဓားထောက်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်နေခိုင်းသဖြင့် ဓားပြဟုထင်လိုက်သည်။ သူမအော်လျှင်လည်း သည်ရပ်ကွက်က လူခြေတိတ်သည့်ရပ်ကွက်။ သူမမျက်လုံးကို ပုဝါတစ်ခုဖြင့် ပိတ်ပြီး ဆက်တီခုံပေါ်တွင် ဆက်ထိုင်ခိုင်းသည်။ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းက ဘေးတွင်ဝင်ထိုင်ရင်း ပေါင်ကို ပွတ်ကြည့်သည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်မှာ ကြောက်နေသည်။ ကိုလင်းက ပါးကိုနမ်းသည်။ နှုတ်ခမ်းကို ပွတ်ကြည့်သည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်သိလိုက်သည်။ ကာမဓားပြတွေ။ သူမလည်း ဆာနေသည်နှင့် အတော်ဆိုသလိုဖြစ်နေသည်။ တစ်ယောက်က အကျီကြယ်သီးများ ဖြုတ်သည်။ တစ်ယောက်က ထမီကို ချွတ်သည်။ ကိုဖြိုးက အတွင်းခံကိုပါ တစ်ခါတည်း ချွတ်သည်။ ပြီးလျှင် ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲကားပြီး အဖုတ်ကို ကြည့်သည်။ အဖုတ်က လန်းသည်။ သေးသည်။ အမွှေးအနည်းငယ်သာ ပေါက်သေးသည်။ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက် ထစုပ်နမ်းသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ကလည်း ပြန်စုပ်သည်။ ကိုဖြိုးက လက်မထောင်ပြသည်။ ကိုလင်းလည်း နှုတ်ခမ်းကို စုပ်နမ်းသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်မှာ တွန့်လိမ်လာသည်။ ကိုဖြိုးက အဖုတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ပွတ်ပေးသည်။

နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်လက်ကိုယူပြီး လီးကို ကိုင်ခိုင်းကာ သူမ၏ နို့ကို တစ်ယောက်တစ်လုံးစီ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ကစားသည်။ နို့ကိုကစားရင်း နှုတ်ခမ်းကို ခပ်ပြင်းပြင်းစုပ်ပေးသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ကို အကုန်းလိုက် ထရပ်ခိုင်းပြီး တင်ကို တစ်ယောက်တစ်လုံးစီ ရိုက်ကစားရင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆုတ်နယ်ကြသည်။ ကိုဖြိုးက တင်နှစ်လုံးကို ဖြုသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်က အလိုက်သင့်ကုန်းပေးသည်။ ကိုဖြိုးက နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ခေါင်းကို နိုက်ချပြီး လီးကိုစုပ်ခိုင်းသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ကလည်း ချက်ချင်းပင် လီးကို အဆုံးထိ စုပ်သည်။ ကိုလင်းက လီးကိုကုန်းစုပ်နေသော နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်တင်ကို ပင့်ပွတ်ကစားရင်း တစ်ဖက်က ဘောင်းဘီချွတ်သည်။ ခါးကို သေချာကိုင်ပြီး စောက်ပတ်ကို နောက်မှ တစ်ခါတည်း လိုးလိုက်သည်။ ကိုဖြိုးက နန်းသွယ်သွယ်ခိုင် ခေါင်းကို ဖိကိုင်ထားသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်က နာသော်လည်း အော်ခွင့်မရဘဲ ပါးစပ်ကိုလည်း အလိုခံရသည်။ ကိုလင်းက နောက်မှလိုးသည်။ ကိုဖြိုးက ပါးစပ်ကိုလိုးသည်။ တောက်လျှောက် ဖြစ်နေသဖြင့် နန်းသွယ်သွယ်ခိုင် လျှာရည်များပင် စီးကျနေသည်။ ခဏအပန်းဖြေပြီး လီးကိုပြန်ကိုင်ကာ ပြန်စုပ်ပေးသည်။ ကိုဖြိုးက နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ကိုယ်ကို ဆွဲလှည့်သည်။ ကိုဖြိုးက နောက်မှ စောက်ပတ်ကိုလိုးသည်။ ကိုလင်းက

နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ခေါင်းကို ကိုင်ကာ ပါးစပ်ကို ဆက်လိုးသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင် ညောင်းလာသည်။

ကိုဖြိုးက ခူးထောက်ထိုင်နေသော နန်းသွယ်သွယ်ခိုင် မျက်လုံးကိုစီးထားသော ပုဝါကို ဖြည့်ပေးလိုက်ပြီး လီးကို ချက်ချင်းစုပ်ခိုင်းသည်။ ကိုလင်းကလည်း လီးကိုကိုင်ခိုင်းကာ ကွင်းထုခိုင်းသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်က လီးနှစ်ချောင်းကိုကိုင်ပြီး လှည့်ကာစုပ်ပေးသည်။ ဟိုဘက်ဒီဘက် လှည့်စုပ်သည်။ ကိုလင်း အလှည့်ရောက်သော် ကိုလင်းက သူမခေါင်းကိုကိုင်ပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ လီးကို အဆုံးသွင်းကာ လိုးသည်။ ကိုဖြိုးကလည်း ကိုလင်းလို အားကျမခံ သူမပါးစပ်ကိုလိုးသည်။ နောက်ကိုလင်းက ဆိုဖာပေါ်ထိုင်ချကာ လီးပေါ်သူမက ထိုင်ချသည်။ အဆုံးရောက်သော် သူမဆောင့်ချပေးသည်။ သူမက ဆာလောင်စွာပင် ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ချသည်။ သူမနို့များ ခါယမ်းနေသည်။ ကိုဖြိုးက သူမနို့များကို လိုက်ကိုင်ရင်း ကွင်းထုသည်။ ကွင်းထုရင်း ဆိုဖာပေါ်တက်ရပ်ကာ သူမခေါင်းကို ယူသည်။ အဆင်မပြေသဖြင့် သူမထကာ ကိုဖြိုးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ချပြီး အပေါ်မှ ပြန်ဆောင့်ချသည်။ ကိုဖြိုးက သူမမျက်နှာကိုဆွဲလှည့်ပြီး လီးကိုစုပ်ခိုင်းသည်။ သူမလီးကို ငုံ့ထားကာ ကိုလင်းလီးပေါ်သို့ အာရုံစိုက်ပြီး ဆောင့်ချသည်။ ကိုဖြိုးက လီးထုတ်ပြီး သူမပါးပေါ် လီးကို ပုတ်ကစားသည်။ ပြီးနောက် သူမခေါင်းကိုကိုင်ကာ ပါးစပ်ကိုလိုးသည်။ သတိရသဖြင့် အောက်သို့ဆင်းကာ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်၏ ဖင်ကိုလိုးသည်။ ကိုလင်းကဆောင့်တက်သည်။ ကိုဖြိုးက လိုးချသည်။ မရပ်မနား လိုးကြသည်။ နောက် ပုံစံပြန်ပြောင်းသည်။ သူမကို ကိုလင်းလီးပေါ် ဖင်ပေါက်ဖြင့် ထိုင်ချခိုင်းသည်။ သူမလည်း ထိုင်ချသည်။ ကိုဖြိုးက ရှေ့မှ သူမစောက်ပတ်ကို လိုးသည်။

နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ကို အရပ်လိုက် ပြန်ကုန်းခိုင်းကာ ကိုလင်းက ပေါင်တစ်ဖက်ကို မပြီး လိုးသည်။ ကိုဖြိုးက ရှေ့မှနေကာ ပါးစပ်ကိုလိုးသည်။ နောက် သူမကို ခေါင်းအုံးကို ကျောတွင်ထားပြီး ခေါင်းကို ပက်လက်ထားစေသည်။ ကိုလင်းက ဖင်ကိုလိုးသည်။ ကိုဖြိုးက ပါးစပ်ကို လိုးသည်။ သူမက စောက်ပတ်ကို ပွတ်ပြီး ခံပေးသည်။ ကိုလင်းက သူမလက်ကို ဖယ်ပြီး စောက်ပတ်ကိုလိုးသည်။ ကိုဖြိုးကတော့ သူမပါးစပ်ကိုသာ မပြတ်တမ်းလိုးသည်။ ကိုလင်းက ဖင်ကို ပြောင်းလိုးပြန်သည်။ သူမက နာသဖြင့် ကိုဖြိုးလီးကို ဖယ်ကာ အော်သည်။ စောက်ပတ်ထဲသို့ လက်သုံးချောင်းကို သွင်းကာ ကုတ်သည်။ ကိုဖြိုးက သူမခေါင်းကို ပြန်ဆွဲလှန်ကာ ပါးစပ်ကို မရမကလိုးပြန်သည်။ ကိုလင်းက ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုးသည်။ ကိုလင်း စောက်ပတ်ကို ပြောင်းလိုးသည်။ ကိုဖြိုးက ဘေးမှနေပြီး သူမပါးစပ်ထဲသို့ လီးကို ထိုးသွင်းကာ ပါးစောင်ကိုလိုးသည်။ ပါးစောင်ကိုလိုးရင်း နို့ကို ဆုတ်ကိုင်သည်။ အတော်လေး ကြာတော့ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ကို ဆိုဖာလက်ကိုင်ပေါ်တွင် ခေါင်းအုံးစေပြီး လီးရည်ကို ပါးစပ်ထဲ လွှတ်ချကြသည်။ လီးရည်က များသဖြင့် သူမပါးပြင်တစ်ခုလုံး ပေကျံကုန်သည်။ ကိုလင်းက ကိုဖြိုးလီးကို အရင်စုပ်ခိုင်းသဖြင့် နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်က ကိုဖြိုးလီးကို လီးရည်ပြောင်အောင် စုပ်ပေးသည်။ ထို့နောက် ကိုလင်းလီးကို လီးရည်ပြောင်အောင် စုပ်ပေးသည်။ ကိုလင်းက လီးအစုပ်ခံရင်း သူမအဖုတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ် ကစားသည်။ ပါးပြင်ပေါ် ပေကျံနေသော လီးရည်များကို လက်ဖြင့် ယူကာ လျက်လိုက်ပြီး လီးနှစ်ချောင်းကို ကိုင်ကာ ပြိုင်တူစုပ်ပေးလိုက်သည်။

နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်ရေချိုးပြီး နဂိုရ်အဝတ်အစားများ ပြန်ဝတ်ကာ ထွက်လာသည်။ ကိုဖြိုးနှင့်ကိုလင်းတို့လည်း ရေချိုးပြီး အဝတ်များ ပြန်ဝတ်ထားသည်။

“ရှင်တို့ မပြန်သေးဘူးလား”

နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်က အနီးသို့ လာရပ်ရင်း မေးသည်။ ကိုဖြိုးက နန်းသွယ်သွယ်ခိုင် လက်ကိုဆွဲကာ ရင်ခွင်ထဲသို့

တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဆွဲဖက်ပြီး ပါးကိုနမ်းကာ “ဒီလို ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးကို ပစ်ပြီး ကိုယ်တို့က ဘယ်ပြန်ရမှာလဲကွယ်” ဟုပြောရင်း ပါးကို ဆက်ဆက်နမ်းသည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်က ပါးများကို အလိုက်သင့် အနမ်းခံသည်။ ကိုဖြိုးက ဘယ်ပါးနမ်းလိုက် ညာပါးနမ်းလိုက် လုပ်သည်။ ကိုလင်းကလည်း နန်းသွယ်သွယ်ခိုင် ကိုယ်လုံးကို ဆွဲယူကာ ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲဖက်သည်။ ပါးများကို တရစပ်နမ်းသည်။ ကိုလင်းက ပါးများ လည်တိုင်များ နားသယ်စများကို နမ်းသည်။ ကိုဖြိုးက ပေါင်များကို ပွတ်သပ်သည်။ ကိုလင်းက အင်္ကျီကြယ်သီးများကို ဖြုတ်သည်။ နန်းသွယ်သွယ်ခိုင်က ကိုလင်းမျက်နှာကို ကြည့်နေသည်။ ကောင်လေးက ပါးရိုးများ ထွက်နေသော်လည်း ချောသည်။ ကိုဖြိုးကတော့ အနည်းငယ် မျက်နှာပြည့်သည်။ ဒင်းတို့ညီအစ်ကိုကို သူမသိသည်။ ကိုလင်းက သူမနို့ကို ပင့်သပ်ကစားရင်း ပါးများကို တစ်ဖက်ပြီး တစ်ဖက်နမ်းသည်။ ကိုဖြိုးက သူမထမီကို ဆွဲချွတ်သည်။ နောက်တစ်ချီ ဆွဲကြပြန်သည်။

ကိုထက်၊ ကိုလင်းနှင့် ကိုဖြိုးတို့ ပြန်ဆုံကြသည်။ သူတို့ အကြောင်း သူတို့ ပြန်ကြားကြသည်။ အားလုံး လူလဲကစားချင်လာကြသည်။ သို့သော် အဆင်မပြေနိုင်သေး။ ကိုထက်က ဆွေဇင်ကိစ္စကို ထိန်ချန်ထားသည်။ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းကလည်း ဟိုဘက်အိမ်ကိစ္စကို ထိန်ချန်ထားသည်။

မေဦး။ တင်ကတောင့်တောင့်၊ နှုတ်ခမ်းထူထူ၊ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း၊ အသားဖြူဖြူ အနီးကပ်ကြည့်လျှင် ကုလားဆင်လေးလိုဖြစ်နေသည်။ ဖြစ်မည်ဆိုလည်း ဖြစ်စရာ။ သူမလက်မောင်းမှ အမွှေးအမျှင်တို့က နည်းနည်းသန်သည်။ ခြေသလုံးအမွှေးအမျှင်များလည်း သန်သည်။ ထို့ကြောင့် သူမကိုရင်းနှီးသူများက ကုလားမဟု ခေါ်ကြသည်။ အတော်ရင်းနှီးမှ ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တော်တော်များများကတော့ မေဦးဟုသာ ခေါ်ပါသည်။

မေဦး အပျိုအရွယ်တုန်းကတည်းက အပျိုရည် ပျက်ခဲ့ရသည်။ သူမအဖေက ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကုမ္ပဏီကို တစ်ဦးတည်း ဖွင့်ထားခြင်းမဟုတ်။ ဦးမောင်မောင်တင်နှင့် အစုရှယ်ယာ လုပ်ပြီး ဖွင့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးမောင်မောင်တင်က အိမ်သို့ အဝင်အထွက်ကို တံခါးမရှိ ဓားမရှိလုပ်ခွင့်ရှိသည်။ သူမအဖေက နိုင်ငံခြား ထွက်သွားသော တစ်နေ့၊ ဦးမောင်မောင်တင် သူမတစ်ယောက်တည်းရှိချိန် ရွေးရောက်လာသော တစ်နေ့၊ သူမ အပျိုရည် ပျက်ခဲ့သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်သည် အိမ်ရောက်တော့ မူးသည်ဟုဆိုသည်။ သူမက သူမဖခင်အိပ်ရာခန်းသို့ တွဲပို့သည်။ အိပ်ခန်းသို့ ရောက်သော် မူးသည်ဆိုသော ဦးမောင်မောင်တင်က ကျားရိုင်းတစ်ကောင်လိုဖြစ်သွားသည်။ သူမကို အတင်းဖက်ပြီး အိပ်ရာပေါ် ဆွဲလှဲသည်။ သူမက ဘာလုပ်တာလဲ ဟု စူးစူးခြစ်ခြစ်အောင်ပြီး ရုန်းသည်။ လက်လှမ်းမီသလောက် ထုရိုက်သည်။ ကုတ်ခြစ်သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က သူမလက်နှစ်ဖက်ကို ချုပ်ကိုင်ပြီး သူမစကားကို ဆွဲပင့်သည်။ သူမကံဆိုးသည်က ထိုနေ့မှ သူမအတွင်းခံများ ဘော်လီများ ဝတ်ထားပြီးတော့။ အပေါ်အောက်ကိုလည်း တစ်ဆက်တည်း ဝတ်ထားသည်။ သူမအဝတ်ဖြင့် သူမမျက်နှာကို အုပ်ထားသည်။ သူမလက်ကိုချုပ်ကိုင်ထားသည်။ သူမပေါ်တက်ခွဲထားကာ သူမနို့ကို ကိုင်ကာ စို့သည်။ သူမအော်သော်လည်း သူမအသံက သူမစကားအတွင်း၌သာ ပျောက်ကုန်သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က ဘောင်းဘီကိုချွတ်နေမှန်း သူမခန့်မှန်းမိသည်။ သူမဘာမှ မတတ်နိုင်သည့် အနေအထားတွင် သူမစောက်ပတ်တစ်ခုလုံး ပူခနဲဖြစ်သွားသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က အဆုံးသို့ရောက်အောင် အားစိုက်ကာ ထိုးသွင်းသည်။ သူမမှာ နာလည်းနာ စိတ်လည်းကယောင်ချောက်ခြား ဖြစ်နေသည်။ ငါးမိနစ်လောက် သူမစောက်ပတ်ကို အပေါ်မှနေကာ ဆောင့်လှီးသည်။ သူမလည်း ဘာမှမထူးတော့ပြီမို့ ငြိမ်ခံပေးလိုက်သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က ကမ်းတက်သည်။ သူမအဝတ်များကိုချွတ်ကာ သူမကိုလှီးရင်း ပါးများကိုနမ်းသည်။ နို့ကို ကိုင်သည်။ ဆုတ်နယ်သည်။

မေဦးသည် ငိုရင်း သူမငိုက်သားပေါ် လွတ်ချထားသော လီးရည်များကို သူမအဝတ်ဖြင့် ပြန်သုတ်လိုက်သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က စီးကရက် တစ်လိပ်ကို အေးဆေးသောက်ရင်း ငိုနေသော သူမကို အရသာခံကာ ကြည့်နေသည်။

“လူယုတ်မာ၊ ရှင်ပြန်တော့”

မေဦးက ခပ်ထန်ထန်ပင် ပြောသည်။ သို့သော် မျက်နှာချင်းဆိုင် မကြည့်ရဲ။ ကုတင်စောင်းတွင် ထိုင်ကာ တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလှည့်ပြီး ပြောသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က ကုန်လုလုဖြစ်နေသော စီးကရက်ကို ခွက်ထဲ ထိုးချပြီး သူမကို ဖက်ကာ အိပ်စေပြန်သည်။ မေဦးမျက်စိမှိတ်ထားသည်။ “ကိုကြီးကို ကြည့်ပါဦးမီးရယ်” ဟုဆိုကာ ပါးကို တရစပ်နမ်းသည်။ “တော်ပြီ ရှင်ပြန်တော့” သူမက တိုးတိုးလေး ညည်းသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က သူမနှုတ်ခမ်းကို လက်ညှိုးဖြင့်ပိတ်သည်။ ပြီးနောက် နှုတ်ခမ်းကို နမ်းသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က မေဦးတစ်ကိုယ်လုံးကို နမ်းဆင်းသည်။ ပေါင်များကိုနမ်းသည်။ ပြီးတော့ မေဦး၏ အဖုတ်ကာ လျှာနဲ့လျက်ပေးသည်။ မေဦးသည် အလိုသိလိုက်ရသော်လည်း ဘာမှန်းမသိဖြစ်နေသေးသည်။ ခုလို စောက်ပတ်ကိုလျက်ပေးနေတာကို ခံကြည့်တော့ အရသာကို တွေ့လာသည်။

ဦးမောင်မောင်တင်က မေဦးကိုယ်လုံးကိုခွကာ ဒူးထောက်ရပ်လိုက်သည်။ မေဦးက သူမမျက်နှာပေါ်တည့်တည့် မိုးနေသော လီးကိုမြင်တော့ ဟင့်အင်း ဟင့်အင်းဟုအော်ကာ မျက်စိကို စုံမှိတ်ထားသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က လုပ်ပါမီးရယ် ဟုဆိုကာ သူမပါးပြင်ကို လီးဖြင့်ပုတ်သည်။ မေဦးမှာ မထူးတော့ပြီမို့ ပါးစပ်ကိုဟပြီး လျှာကိုထုတ်ပေးသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က သူ့လီးဖြင့် မေဦး၏ လျှာကိုပုတ်သည်။ ဟိုဟိုဒီဒီပွတ်သည်။ မေဦးလျှာလေးနည်းနည်း လှုပ်ပေးသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က ငြိမ်နေသည်။ မေဦးက ခေါင်းနည်းနည်းမော့ကာ လီးထိပ်ကို ငုံပေးလိုက်သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က လိမ္မာလိုက်တာ ဟုပြောရင်း ပါးစပ်ထဲသို့ လီးကို ထိုးသွင်းသည်။ သူမငြိမ်ပေးလိုက်တော့ ဦးမောင်မောင်တင်က ပါးစပ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းစီလိုးသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က ဘေးတွင်အိပ်သည်။ မေဦးက လိုက်ထကာ တောင်နေသောလီးကို ကိုင်ပြီး စုပ်ပေးသည်။ လီးထိပ်ကို လျက်ပေးသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က လီးကို ရွံသလိုလိုလုပ်ပြီးနောက်မှ ဖြည်းဖြည်းချင်းစီ စုပ်ပေးနေသော မေဦး၏ တင်ကို ပွတ်သည်။ နောက်အဖုတ်ကို ပွတ်သည်။ မေဦးက ဦးမောင်မောင်တင်ကို ခွလိုက်တော့ ဦးမောင်မောင်တင်က မေဦး၏ အဖုတ်နဲ့ဖင်ပေါက်ကို လျက်ပေးသည်။ မေဦးကလည်း လီးကိုစုပ်ပေးသည်။ စစချင်း မေဦးက လီးကိုကိုင်ပြီး စောက်ပတ်နဲ့တော့ကာ ထိုင်ချပေးသည်။ ကျောပေးထားသဖြင့် ဦးမောင်မောင်တင်မျက်နှာကို လှမ်းမမြင်ရသော်လည်း ဦးမောင်မောင်တင်မှာ အတော်လေးပြုံးနေမည်မှာ မလွဲပေ။ သူမဆောင့်ချတော့ သူမစောက်ပတ်ထဲ လီးမြှုပ်ဝင်သွားတိုင်း တပြုတ်ပြုတ်မြည်နေသည်။ သူမလည်း အော်ညည်းသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်လည်း ညည်းသည်။

မေဦး၏ ဖခင်ပြန်မလာခင် ၁၅ ရက်အထိ ဦးမောင်မောင်တင်က မေဦးအိမ်ကိုလာသည်။ ဖြည်းဖြည်းချင်းအနားယူကာ သုံးချီလောက်ဆွဲပြီးမှ ပြန်သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က မေဦး အပြာကားများ ပြသပေးသည်။ မေဦးလည်း ကြည့်သည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က အပြာကားထဲကအတိုင်း နေခိုင်းသည်။ မေဦးလည်း နေပေးသည်။ အပြာရုပ်ရှင် အတူကြည့်ရင်း ဦးမောင်မောင်တင်က မေဦးကို ရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ ဖက်ထားသည်။ စောက်မွေးကို ဆွဲကစားသည်။ ရှေ့တွင်ရပ်ကာ ကုန်းခိုင်းပြီး နောက်မှ စောက်ပတ်ကို လျက်ပေးသည်။ သူမလည်း ဦးမောင်မောင်တင် နည်းပြသည့်အတိုင်း လီးကိုစုပ်ပေးသည်။ ပါးဖြင့် ပွတ်ပေးသည်။ နို့နှစ်လုံးကြားညှပ်ပြီး ကွင်းထုပေးသည်။ ဦးမောင်မောင်တင်က ဖင်ကိုချည်းလိုးသည့်အခါ လိုးသည်။ ပါးစပ်ဖြင့်

ပြီးချင်သည့်အခါ မေဦးအလိုလိုက်ပေးသည်။ ကာမဂုဏ်အရသာကို အပြည့်အဝခံစားကြသည်။ သို့သော် မေဦးစိတ်တကယ်ပါ သွားချိန်တွင် ဦးမောင်မောင်တင်မှာ ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ကာ အသက်ပါ ပါသွားသည်။ မေဦးမှာ ဆန့်တင်ငင်ဖြစ်နေသည်။ သို့နှင့် တစ်နေ့တော့ မေဦးတို့ကုမ္ပဏီတွင် အလုပ်လုပ်သော ကောင်လေးတစ်ယောက်က ခြေကျိုးသည်။ မိဘဝေးသဖြင့် သူမဖခင်က အိမ်တွင် ခေါ်ထားသည်။

ကိုမင်းအောင်ဟုခေါ်သည်။ ကိုမင်းအောင်က ပိန်သေးသေး။ အရပ်မြင့်မြင့် ပါးရိုးထောင်ထောင်နှင့် အသားဖွေးသည်။ ကိုမင်းအောင် သက်သာစပြုသောနေ့။ မေဦး စိတ်ထိန်းမရသောနေ့ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုမင်းအောင် အခန်းသို့ဝင်ကာ ကုတင်ဘေးတွင် ထိုင်သည်။ ကိုမင်းအောင်က သူဌေးသမီးဖြစ်သော မေဦးအား ကြောက်နေသည်။ မေဦးက ကိုမင်းအောင်လက်ကိုယူကာ ပေါင်ပေါ်တင်လိုက်သည်။ ကိုမင်းအောင်က ချက်ချင်းရုတ်သည်။ မေဦးက ပြန်ယူပြီး လက်ကိုနို့ဖြင့် ပွတ်လိုက်သည်။ ကိုမင်းအောင် လန့်နေသည်။ မေဦးက ထမီကိုချွတ်လိုက်သည်။ ဘာ ဘာလုပ်မလို့လဲ” ကိုမင်းအောင်အသံက ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့။ မေဦးက ကိုမင်းအောင်မျက်နှာကို ခွဲကာ သူမအဖုတ်ဖြင့် ကိုမင်းအောင် မျက်နှာကိုပွတ်သည်။ ကိုမင်းအောင် ရုန်းရမလို မရုန်းရမလို ဖြစ်နေသည်။ ကိုမင်းအောင်က မထူးတော့ပြီမို့ မျက်နှာကိုတည့် လျှာကိုထုတ်ကာ မေဦး၏ တင်ကိုဖြစ်ညစ်ကိုင်လိုက်သည်။ မေဦးက အားရသွားဟန်ရှိကာ တအင်းအင်းညည်းသည်။ ထို့နောက်ကိုယ်ကိုလှည့်ကာ ကိုမင်းအောင်၏ ဘောင်းဘီကိုချွတ်လိုက်သည်။

ကိုမင်းအောင်။ သို့မဟုတ် ဟန်ဆောင်ကောင်းသည့်ကျား ဆိုသည်ကိုတော့ မေဦး မသိ။ ကိုမင်းအောင်တွင် ကိုကျော်အောင်၊ ကိုသံခဲနှင့် ကိုမြင့်ဦးဆိုသည့် သူငယ်ချင်း သုံးယောက်ရှိသည်။ သူတို့က ရည်းစားတစ်ယောက်စီ ထားကြသည်။ ထားသော ရည်းစားကို ကိုယ့်တစ်ဦးတည်း သုံးလေးကြိမ်လောက် အပီဖြုတ်ပြီးလျှင် သူငယ်ချင်း သုံးယောက်လက်ထဲ ဝကွက်အပ်ဖို့ ကတိပေးထားကြသူများဖြစ်သည်။ သို့နှင့် ကိုမင်းအောင်သည် အိသူ ဆိုသော ကောင်မလေးကို ရည်းစားထားခဲ့သည်။ ကိုကျော်အောင်က ရည်မွန်သန်ဆိုသူနဲ့ ရည်စားဖြစ်ခဲ့သည်။ ကိုသံခဲရည်းစားက နီလာဖြစ်သည်။ ကိုမြင့်ဦးရည်းစားက သူဇာဖြစ်သည်။ သူစီကိုယ်က ကိုယ့်ရည်းစားအပေါ် ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ပိုင်ဆိုင်လိုကြသော်လည်း ကတိအရ သုံးကြိမ်ဆော်ပြီးနောက် သူငယ်ချင်းများကို ဝေငှရသည်။ ဘယ်သူက ဘယ်ကောင်မလေးကို လိုက်မည်ဟု အစကတည်းက အသိပေးထားကြသည်။ မရ မရှိစေရ နှုန်းဖြင့် လိုက်ကြသည်။ ကိုမြင့်ဦး အရင်စွဲသည်။ သူဇာနဲ့ တွဲသည်။ သွားခ လာခအားလုံး ပိုင်းဝန်းစိုက်ထုတ်ပေးကြသည်။ မျက်နှာက လေးထောင့်ကျသလို ရှိသော်လည်း လှသည်။ မျက်ခုံးမွေးက ခုံးမျက်စိ သုံးရက်လပမာ။ နှုတ်ခမ်းက တစ်ချက်ကစ်လိုက်လျှင် တစ်သက်စွဲလောက်စရာ နှုတ်ခမ်း။ အရပ်ငါးပေ နှစ်လက်မ။ တင်မရှိသော်လည်း ရင်က စွင့်ကားသည်။ ကိုမင်းအောင်ပင် အရင်ဖောက်ခွင့်ရသော မြင့်ဦးကို မနာလိုဖြစ်မိသည်။ မြင့်ဦးက သူတို့ သီးသန့်ပြုလုပ်ထားသော အခန်းကို တစ်ဦးတည်းပိုင်ပုံစံလုပ်ထားပြီး သူဇာကို အမြဲခေါ်လာခိုင်းသည်။ ခေါ်လာတိုင်း နူးနပ်သည်။ နူးနပ်ဖန်များလာတော့ သူဇာ မနေနိုင်တော့။ ကိုမြင့်ဦး အလိုသို့လိုက်ပေးသည်။

သူဇာသည် မြင့်ဦးကုတင်ပေါ်လဲလျောင်းရင်း မြင့်ဦး၏ အကြင်နာများကို အပြည့်အဝခံ ယူသည်။ ကိုမြင့်ဦးက သိပ်ကြင်နာတတ်သည်။ သူမပါးကို ခပ်နုနုလေးနမ်းသည်။ သူမနှုတ်ခမ်းကို ခပ်ဖွဖွလေးစုပ်သည်။ သူမပေါင်သားကို ဖွဖွလေး ပွတ်ကိုင်သည်။ သူမဗိုက်သားကို လက်ချောင်းဖျားဖြင့် ပွတ်သည်။ သူမမနေနိုင်တော့။ မြင့်ဦးကို ဖက်ကာ နှုတ်ခမ်းကို စုပ်ပစ်သည်။ မြင့်ဦးက သူမမေးရိုးများ နားသယ်စများ လည်တိုင်များကို နမ်းစုပ်သည်။ ပခုံးပေါ်မှ အကျီစကို ဆွဲချသည်။ သူမငြိမ်ခံနေသည်။ သူမဘော်လီကြိုးကို ဖြုတ်ရန်ကြိုးစားတော့ သူမခါးကော့ပေးသည်။ မြင့်ဦးက စုတင်းနေသော သူမနို့ကို ပင့်ကိုင်ကာ နို့သီးဖျားကို လျှာနှင့်ပိုက်ကစားသည်။ သူမတစ်ကိုယ်လုံး

နတ်ပူးသလိုဖြစ်လာသည်။ မြင့်ဦးက နို့များကို စို့ပေးရင်း ထမိကို ချွတ်သည်။ သူမအလိုက်သင့်နေပေးသည်။ ကိုမြင့်ဦး ဘောင်းဘီချွတ်တော့ သူမမရှက်ဘဲ သူ့လီးဘယ်လောက်ကြီးလဲဟု ကြည့်နေမိသည်။ ကိုမြင့်ဦးက သူမစောက်ဖုတ်ပေါ် တံတွေးထွေးချပြီး လီးနဲ့တို့ကာ ပွတ်ပေးသည်။ သူမ ကျောတစ်ခုလုံး စိမ့်နေသည်။ ကိုဦးက စောက်ပတ်စီးကြောင်းအတိုင်း လီးကို အပေါ်အောက် ကစားသည်။ သူမက နို့ကို ပြန်ကိုင်ရင်း ကော့ပေးသည်။ ကိုမြင့်ဦး ဖြည်းဖြည်းချင်းသွင်းသည်။ လိုးပြီးသွားတော့ ကိုမြင့်ဦးက သုတ်ရည်ကို ဗိုက်သားပေါ်လွတ်ချပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန်သုတ်ပေးသည်။ ထိုအခါမှ သူ့ဇာက ရှက်ရကောင်းမှန်းသိသည်။ ကိုမြင့်ဦးက သူမနဖူးတွင် စိုနေသော ချွေးများကိုလည်း သုတ်ပေးရင်း သူမဘေးတွင်အိပ်ကာ အနမ်းမိုးများ ရွာသည်။

မင်းအောင်တို့က ဓာတ်ပုံအသေအချာရိုက်ထားသည်။ မြင့်ဦး သုံးကြိမ်ပြည့်သွားသည်။ “ကောင်းလား” ဟု သူတို့ဝိုင်းမေးကြသည်။ “အိစက်နေတာပဲကွာ” ဟုမြင့်ဦးကပြောသည်။ သူတို့သုံးယောက်မဲချတော့ ကျော်အောင်က ၁။ သူက ၂။ သံချောင်းက ၃ ကျသည်။ မြင့်ဦးနှင့် ချိန်းထားသော သူ့ဇာသည် အခန်းထဲသို့ စိတ်ချလက်ချ ဝင်လာသည်။ အပြတ်ကဲရန်လည်း ပြင်လာသည်။ “ကို” ဟု သူမအသံပြုရင်း ကိုမြင့်ဦးကို မတွေ့သဖြင့် ရေချိုးခန်းဝင်ကြည့်သည်။ မရှိသဖြင့် အိပ်ရာခန်းဝင်ကြည့်သည်။ အိပ်ရာကုတ်တင်ပေါ်တွင် ပြန်ကျနေသော သူမနှင့် ကိုမြင့်ဦးပုံများ။ ကျော်အောင် အခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ “မင်းအော်တာနဲ့ ဟောဒီပုံတွေ မြို့ထဲ ဝဲပျံသွားမယ် နားလည်လား” ကျော်အောင်၏ ခြိမ်းခြောက်သံကြားရသည်။ “လူယုတ်မာ” ဟု သူ့ဇာ၏ ခပ်အုပ်အုပ်ဆဲသံ ကြားရသည်။ ထုံးစံအတိုင်း သူတို့ ချောင်းကြည့်ပေါက်မှ ချောင်းကြည့်သည်။ သူ့ဇာက ထိုနေ့တွင်လည်း သူမဝတ်နေကျ လက်ပြတ်ဝမ်းဆက်စကဒ် ဝတ်စုံကိုဝတ်လာသည်။ တစ်နေ့နှင့် တစ်နေ့ အရောင်တော့မတူ။ ဒီနေ့က အဖြူတစ်ခြမ်း၊ အမည်းတစ်ခြမ်းဖြစ်သည်။ သူ့ဇာ ငိုရမလိုလို အော်ရမလိုလိုဖြစ်နေစဉ် ကျော်အောင်က အဝတ်ကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် သူမကိုတက်ခွကာ သူမမေးရိုးကိုကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို တရစပ်စုပ်သည်။ သူမဘာမှ မတတ်နိုင်သဖြင့် ငိုချင်လာသည်။ “ကြိုက်တယ်ကွာ” ဟုပြောကာ ဘောင်းဘီကို ချွတ်သည်။ သူမပေါင်ကိုဆွဲကားကာ သူမစောက်ပတ်ထဲသို့ လီးကို အစိမ်းလိုက်သိပ်ထည့်သည်။ “အား” သူမ စူးစူးဝါးဝါးအော်မိသည်။ သူမစောက်ပတ်တစ်ခုလုံး ပူလောင်သွားသလို ဖြစ်သွားသည်။ သူ့ဇာက ခံစားချက်မဲ့သည့် ပုံစံဖြင့် ခံပေးနေသော်လည်း ဆောင့်ချက်များလာသောအခါ ဖီးလ်တက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် သူမကို လိုးနေသူ၏ ကျောက်ပြန်ဖက်ထားမိသည်။ ထိုသူက လိုးရင်းခဏနားကာ ပါးများကို နမ်းသည်။ ထို့နောက် သူမကိုယ်ကို တစ်စောင်းဆွဲလှည့်သည်။ ပေါင်တစ်ဖက်ကို ရှေ့သို့ထုတ်ပြီး နောက်မှအိပ်ကာ သူမစောက်ပတ်ထဲသို့ လီးကိုသွင်းသည်။ သူမကို နောက်ကလိုးသည်။ အလိုးမခံဖူးသဖြင့် ကြောင်တောင်တောင်နိုင်သော်လည်း နို့ကို ညစ်ရှ်ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်လိုးနေသဖြင့် အရသာက ရှိလာသည်။ သူမ မပြီးခင် ထိုလူပြီးသွားသည်။ လီးရည်ကို ကုတ်တင်ဘေးသို့ ပန်းချသည်။ သူမ ထမည်ကြံတော့ ထိုသူက သူမကို ပြန်အိပ်ခိုင်းသည်။ ထိုသူက သူ့အဝတ်အစားများ ကိုင်ပြီး ထွက်သွားချိန် နောက်တစ်ယောက် ပြန်ဝင်လာသည်။ အိပ်နေသော သူမကို လာငုံနမ်းရင်း အကျီချွတ်သည်။ ဘောင်းဘီချွတ်သည်။ ထို့နောက် ကုတ်တင်ပေါ်တက်လာသည်။ သူမနို့ကို စုံကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်သည်။ ထို့နောက် နို့ကိုညစ်စုပ်ရင်း စို့သည်။ နို့သီးအုံကို အပြည့်ငုံကာ နို့ကိုညစ်ရင်းစို့သည်။ ပေါင်ကိုလည်းမကာ စုပ်နမ်းသည်။ မင်းအောင်က သူ့ဇာ၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ကားအောင်ဆွဲကာ အပေါ်ထောင်လိုက်ပြီး လိုးသည်။ သူ့ဇာ၏ ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် နောက်တစ်ချိ အလိုးခံရခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းအောင်က သူ့ဇာပေါင်ကို ကားပြီး အပေါ်ထောင်လိုးရင်း ပေါင်တစ်ဖက်ကိုချကာ တစ်ဖက်ကို ရှေ့သို့တွန်းပြီး ဆက်လိုးရင်း နို့ကိုပါ ကစားသည်။ မင်းအောင်က လိုးရင်းပေါင်ကို နှစ်ချောင်းပြန်ကားပြီး ထောင်သည်။ နောက် တစ်ဖက်သို့ စောင်းအိပ်စေသည်။ ဘေးမှ ခါးကိုင်ပြီး ဘေးတိုက်လိုက်လိုးချသည်။ သူ့ဇာသည် ဘဝကို ရင်လည်းနာသည်။ ကောင်းလည်းကောင်းသည်။ မျက်ရည်များ စီးကျနေသော်လည်း ဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်း ညည်းသံများပေးမိသည်။

သူ့ဇာတိ မင်းအောင်ထွက်သွားပြီးနောက် တစ်ယောက်ထပ်ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူမ စိတ်လည်းကုန်သည်။ ဒေါသလည်းထွက်လာသည်။ “ရှင်တို့ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာလို့ ကျွန်မကို ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ” သူမက ခေါင်းအုံးဖြင့် လှမ်းထုရင်းငိုသည်။ သံခဲက သူ့ဇာကို တွန်းလဲလိုက်သည်။ သူ့ဇာ၏ ပေါင်များက ကုတင်အောက်သို့ကျနေသည်။ ကိုယ်လုံးက ကုတင်ပေါ်တွင် ကျန်နေသည်။ သံခဲက ကားပေးသလိုဖြစ်နေသော သူ့ဇာကို ခွဲပြီး ဆာဆာနဲ့ ခပ်ပြင်းပြင်းလိုသည်။ သံခဲပြီးသောအခါ သူတို့ သူ့ဇာကို ချောမော့ရင်း ထပ်မံခြိမ်းခြောက် လိုက်သည်။ နှစ်ရက်ခြားတစ်ခါလောက် သုံးရက်ဆက်တိုက်ပြီးမှ ဓာတ်ပုံများ အကုန်ပေးမည် ဟူ၍ဖြစ်လေသည်။

သူ့ဇာနဲ့ သူတို့ နောက်ဆုံးနေ့ရောက်လာသည်။ သို့သော် သူတို့အားမရသေး။ ထို့ကြောင့် ဓာတ်ပုံအကုန်မပေးနိုင်ဟု ငြင်းဆိုလိုက်တော့ သူ့ဇာက ငိုရင်းတောင်းပန်သော်လည်း သူတို့ ခပ်တည်တည်ပင်နေလိုက်သည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ကျော်အောင်က ရည်မွန်သန့်ကို ခေါ်လာသည်။ ဆံပင်ကို ထုံးထားတတ်သည်။ စံပယ်တင်မဲ့လေးပါသည်။ မေးချွန်သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ဖန်တောင့်သည်။ အဖြူရောင်ကို အမြဲဝတ်တတ်သည်။ ကျော်အောင်ဖြုတ်မည့် နေ့တွင် သိုးမွေးချည်ပါးလေးကို အပြင်မှဝတ်လာသည်။ အတွင်းမှ ကြိုးသိုင်းဘော်လီကို ဝတ်ထားသည်။ ကျော်အောင်က ရည်မွန်သန့်၏ နှုတ်ခမ်းများကို မထိတထိလေး စုန်နမ်းသည်။ ရင်ခွင်ထဲဆွဲဖက်ပြီး အင်္ကျီကို ဖြည်းဖြည်းချင်းချွတ်သည်။ နို့သီးအုံလေးက လုံးလုံးလေးဖြစ်နေသည်။ ကျော်အောင်က အသာလေးကိုင်ပွတ်ကာ ပါးကို တဖြည်းဖြည်းနမ်းဆင်းရင်း နို့ကိုစို့သည်။ ရည်မွန်သန့် ဖီးလ်တက်လာသည်။ အင်္ကျီစကင်ဖြစ်သဖြင့် တစ်ဆက်တည်း ကျော်အောင်က ချွတ်ချလိုက်သည်။ ကျော်အောင်က ဖူးအိနေသော ရည်မွန်သန့်၏ အဖုတ်ကို လက်ချောင်းများဖြင့် ပွတ်ပေးရင်း နှုတ်ခမ်းကို နမ်းစုပ်သည်။ ရည်မွန်သန့်ကို ခဏဆက်တီခုံပေါ်ချပြီး ကျော်အောင် ဘောင်းဘီချွတ်သည်။ ရည်မွန်သန့်က သူမအဖုတ်ကို ပြန်ပွတ်ရင်း ကျော်အောင်လီးကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ ကျော်အောင်၏ လီးက ထောင်မတ်နေသည်။ လုံးပတ်ကြီးကာ ရှည်သည်။ ကျော်အောင်က ရည်မွန်သန့်၏ ဆီးခုံစုပ်ကို ငုံ့နမ်းသည်။ ပေါင်ကို ဆွဲကားသည်။ ရည်မွန်သန့်က ဆက်တီခုံပေါ်မှာ ကျော်အောင်က အောက်မှ ဒူးထောက်လျက် သွင်းထည့်လိုက်သည်။ ရည်မွန်သန့် မျက်နှာလေး တစ်ချက်ညှိုးသလို ဖြစ်သွားသည်။ အ. ဟုညည်းသည်။ ကျော်အောင်က ဆက်လိုးထည့်သည်။ မဝင်သဖြင့် ကျော်အောင်က လီးကိုထုတ်ပြီး ကုန်းကာ စောက်ပတ်ကို လျက်ပေးလိုက်သည်။ စောက်ပတ်က ဖူးအိနေသည်။ သို့သော် အတွေ့အကြုံနည်းသဖြင့် ကြောက်နေဟန်ရှိသည်။ ကျော်အောင်က စောက်ဖုတ်ကို လျက်ပေးပြီး သူ့လီးထိပ်ကိုလည်း တံတွေးများဆွတ်လိုက်သည်။ ကွဲအက်နေသော စောက်ပတ်စီးကြောင်းပေါ် လီးထိပ်ကိုတင်ကာ ပုတ်ကစားလိုက်သည်။ ပြီးမှ လီးခေါင်းကို သိပ်ထည့်လိုက်သည်။ အ. ဟုညည်းကာ ရည်မွန်သန့် မျက်ကြောများ တွန်းသွားသည်။

နောက်တစ်ရက်တွင် ကျော်အောင်က ရည်မွန်သန့်ကို ဒုတိယအချီဆော်သည်။ ကျော်အောင်က ပီသည်။ စောက်ပတ်လျက်ပေးပြီး လီးစုပ်ခိုင်းသည်။ ရည်မွန်က အစပိုင်း ရှက်နေသော်လည်း လျှာလေး မရဲတရဲထုတ်ကာ လီးထိပ်ကို တစ်ချက်လျက်သည်။ ဟင့်အင်း တော်ပြီကွာ” ဟုဆိုကာ နောက်ဆုတ်သည်။ ကျော်အောင်က နှုတ်ခမ်းကို စုပ်နမ်းကာ နောက်တစ်ချက်လုပ်ပေးခိုင်းသည်။ ရည်မွန်သန့်က လီးကို မရဲတရဲကိုင်ကာ လီးထိပ်ကို စစုပ်သည်။ ကျော်အောင်က ဖီးလ်တက်ပြသည်။ အစပိုင်းရှုံ့သလိုလို ဖြစ်နေသော်လည်း နောက်ပိုင်း ရည်မွန်သန့်မှာ ရဲတင်းလာသည်။ ကျော်အောင်က ဒုတိယအချီတွင် အမျိုးမျိုးလိုသည်။ တတိယအချီကိုလည်း ရှယ်တွယ်သည်။ ရည်မွန်သန့်က ကျော်အောင်နှင့် စတုတ္ထအချီမျှော်လင့်ခဲ့သော်လည်း သူမမသိသော သံခဲ။ မြင့်ဦးနှင့် မင်းအောင်တို့၏ လက်ထဲရောက်ခဲ့ရသည်။ မင်းအောင်တို့ စိတ်ကြိုက်လိုးသော်လည်း ထူးဆန်းသည်မှာ ရည်မွန်သန့်သည် ဆံထုံးမပြေခြင်းပင်။

ထိုအချိန်တွင် သံခဲလည်း နီလာနဲ့ အဆင်ပြေကာ အဆောင်သို့ ခေါ်လာပြီဖြစ်သည်။ နီလာသည် ဆံပင်အရှည်ကြီးကို ပိုင်ဆိုင်သည်။ သူ၏ ဆံပင်များက တင်ပါး ဖုံးနေသည်။ အရင် သူ့ဖခင်နှင့် ရည်မွန်သင်းတို့လောက် နီလာက မလှသော်လည်း ဆံပင်ရှည်ရှည်လေးနဲ့ကိုတော့ သူတို့ မတွေ့ဖူးသေးပေ။ သံခဲက နီလာကို ခေါ်လာပြီး နှစ်ရက်သုံးရက်နေ တွယ်တော့သည်။ သံခဲက တွယ်သာတွယ်သည်။ နီလာ ဘယ်လိုကောင်းသည် သူနဲ့ ဘယ်လို ဘယ်ညာ မပြော။ သုံးကြိမ်ပြည့်တော့ သူတို့ဆက်ဆော်ကြသည်။ စတုရန်း မင်းအောင်အလှည့်။ နီလာက သူမနှင့် သံခဲဓာတ်ပုံကိုကြည့်ရင်း မင်းအောင်ကိုကြည့်သည်။ မင်းအောင်က ဘောင်းဘီချွတ်သည်။ နီလာက ဘာမှ ပြောမနေဘဲ လီးကိုစုပ်ပေးသည်။ မင်းအောင်လည်း လွယ်သောခွင်ကလေး ဆိုတော့ သိပ်မပျော်သလိုဖြစ်သွားသည်။ လီးခဏစုပ်ပေးပြီး ခုံပေါ်တွင် တစ်ဖက်သို့လှည့်ကာ ထမီနှင့် အတွင်းခံကိုချွတ်ချပြီး ကုန်းပေးသည်။ မင်းအောင်က အသင့်ပင်လီးကို သွင်းပြီး ဆောင့်လိုးလိုက်သည်။ လိုးနေစဉ်အတွင်း သူမက ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက် တင်ကိုပုတ်ကာ ဖြဲပေးလိုက်လုပ်သည်။ အတော်လေးကြာတော့ သူက လီးကိုချွတ်လိုက်သည်။ နီလာက ပြန်လှည့်လာကာ လီးကိုစုပ်ပေးသည်။ သူ့ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တော့ နီလာက သူ့ကိုကျောပေးကာ လီးကိုကိုင်ပြီး စောင့်ပတ်တွင်တော့ကာထိုင်ပြီး ဆောင့်ချသည်။ ဆံပင်များ ဝဲယမ်းနေသည်။ သူက နို့ကိုသာ ကိုင်ရင်း ဆံနွယ်များကို အသာနမ်းနေမိသည်။

ကျော်အောင်က အခန်းထဲခေါ်သွားသည်။ နီလာက ကုတင်ပေါ်အိပ်ကာ ကားပေးသည်။ ကျော်အောင်ကတက်ခွသည်။ ရိုးရိုးလေးပဲ လိုးခဲ့သည်။ မြင့်ဦးကျတော့ မြင့်ဦးက ကုတင်ပေါ်တက်အိပ်သည်။ နီလာက အလိုက်သင့်ပင် လီးကို စုပ်ပေးသည်။ လီးစုပ်ခိုင်း၍ အားရသော် နီလာကို ခေါင်းအုံးပေါ် စနစ်တကျအိပ်ခိုင်းပြီး ပေါင်ကာ ဆွဲကားလိုက်သည်။ ပေါင်တစ်ဖက်ကို ထမ်းလိုက်သည်။ တစ်ဖက်ကို အောက်ချထားသည်။ စောက်ပတ်ပေါ်သို့ အပေါ်မှ တံတွေးကို တည့်အောင်ထွေးချသည်။ လီးကိုလက်ဖြင့် သိပ်ထည့်လိုက်သည်။ ပေါင်တစ်ဖက်ကိုဖက်ကာ ဆက်ဆက်လိုးသည်။ နာသည့်အခါ နီလာက အော်ညည်းသည်။ နောက်မြင့်ဦးက လေးဘက်ထောက်ကုန်းခိုင်းကာ ဆက်လိုးသည်။ နီလာက တစ်ဖက်တည်းထောက်ပြီး တစ်ဖက်ဖြင့် တင်ကိုပြန်ဖြဲကာ ခံပေးသည်။ လှည့်လည်း လှည့်ကြည့်သည်။ သူက တင်ပါးတစ်ဖက်ကိုစောင်းကိုင်ပြီး စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးကို တစောင်းထည့်ကာလိုးသည်။ ထိုအခါမှ နီလာနည်းနည်းအော်သည်။ သူက စောက်ပတ်စောင်းများကို လှည့်ထိုးပြီး လိုးသည်။ ဒဲ့လိုးလျှင် တင်ကိုရိုက်ပြီး လိုးသည်။ သူတို့ နီလာကို နည်းနည်းဖြိုသွားသည်။ တခြားကောင်မလေးတွေလို မငြင်း။ မငိုဆိုတော့ လိုးရတာလည်း အရသာမရှိသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ သို့သော် ဆက်ကားလိုးဦးမည်။ အားလုံး အဆင်ပြေသော်လည်း အဆင်မပြေသူမှာ မင်းအောင်ဖြစ်နေသည်။ သူက အီသုနဲ့ချိန်းလိုက်တိုင်း သဲမွန်ဆိုသည့် ကောင်မလေးက ကပ်ကပ်ပါလာသည်။ ဘယ်လို လုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေသည်။ သူတို့အားလုံး ခေါင်းခြောက်နေရသည်။ မကြံတတ်အောင် ဖြစ်နေရသည်။ ကြားထဲ ကျော်အောင်ရည်းစား ရည်မွန်သင်းကို ခေါ်လိုက်ရသည်။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ ရည်မွန်သင်းက ထိုနေ့တွင် စန္ဒာဆိုသည့် အဖော်သူငယ်ချင်းကို ခေါ်လာခဲ့သည်။ သူတို့အားလုံး ရည်မွန်သင်းကို မျက်စပစ်တော့ ရည်မွန်သင်းက စချွတ်သည်။ ရည်မွန်သင်းချွတ်တော့ စန္ဒာက ကူချွတ်ပေးသည်။ စန္ဒာမှာ ပိန်ကပ်ကပ်နှင့် ဆံပင်တိုတိုနှင့် ရုပ်က ရင့်နေသယောင်ရှိသည်။ နှုတ်ခမ်းထူပြစ်ပြစ်။ ငေါ့နေသော မျက်ရိုးများလည်း ရှိနေပြန်သည်။ တင်မရှိ။ သို့သော် ရင်ကတော့ ပြည့်သည်။ ရည်မွန်သင်းက အဝတ်များချွတ်ပြီးနောက် သူတို့ရှေ့ခုံတွင် အိပ်ကာ ပေါင်တစ်ဖက်ကို ထောင်လိုက်သည်။ စန္ဒာက ကွဲအက်ပြီး အမွေးများကပ်နေသော ရည်မွန်သင်း၏ စောက်ပတ်စီးကြောင်းကို လျှာနဲ့လျက်လိုက်သည်။ ရည်မွန်သင်းက ညည်းသည်။ သူတို့ လေးယောက်လုံးလီးများ တောင်လာကြသဖြင့် ကိုယ့်လီးကိုယ်ကိုင်ကာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေသည်။ ကျော်အောင်က သူ့ဘက်သို့လှည့်နေသော စန္ဒာ၏

တင်ကိုပွတ်ရင်း လီးကိုလည်း ဘောင်းဘီမချွတ်သေးဘဲ ပွတ်သည်။ သံခဲက ရည်မွန်သင်း ဆီးခုံကိုပွတ်ကာ လီးကိုပွတ်ကစားသည်။ မြင့်ဦးက နို့ကိုင်သည်။ မင်းအောင်က နှုတ်ခမ်းကို ငုံနမ်းရင်း ဘောင်းဘီကိုချွတ်သည်။ ရည်မွန်သင်း၏ လျှာပေါ်လီးတင်ပေးတော့ ရည်မွန်သင်းက လီးထိပ်ကို မရမကငုံသည်။ သူတို့အားလုံး အဝတ်ချွတ်သည်။ ကျော်အောင်က စန္ဒာ၏ အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်ပေးသည်။ သူက စန္ဒာ၏ အဖုတ်ကိုလျက်ပေးလိုက်သည်။ မင်းအောင်က ခေါင်းကိုဘေးသို့လှည့်ခိုင်းပြီး လီးကို ပါးစပ်ထဲသွင်းကာ ပါးစပ်ကိုလှိုးသည်။ မြင့်ဦးက နို့ပေါ်လီးကိုပွတ်ကစားသည်။ သံခဲက ရည်မွန်သင်းစောက်ပတ်ကို လျက်ပေးသည်။ ကျော်အောင်ကတော့ စန္ဒာမိုးကို လှိုးနေပြီဖြစ်သည်။ သံခဲက ခဏလေးလျက်ပြီး ရည်မွန်သင်း စောက်ပတ်ကို တက်လှိုးသည်။ စန္ဒာက မြင့်ဦးလီးကို လှမ်းစုပ်ပေးသည်။ မြင့်ဦးက အကုန်းလိုက် ဖြစ်နေသော စန္ဒာအတွက် ထကာ လီးအစုပ်ခံရင်း ပါးစပ်ကို ပခုံးကိုင်ကာ လှိုးသည်။ ကျော်အောင်ကလည်း နောက်က ခပ်ပြင်းပြင်းဆော်သည်။

စန္ဒာက ဆက်တီခုံတွင် လက်တင်ပေါ် ခေါင်းတင်ကာ အိပ်ပေးသည်။ မြင့်ဦးက စောက်ပတ်ကိုလှိုးသည်။ ကျော်အောင်က မျက်နှာကို ဆွဲမော့ကာ ပါးစပ်ထဲလီးကို ပြောင်းပြန်သွင်းသည်။ သံခဲက ရည်မွန်သင်းပေါင်ကို ထမ်းပြီး ဘေးရှိ စန္ဒာ၏ နို့ကိုလှမ်း ကိုင်သည်။ စန္ဒာကလည်း အလိုးခံရင်း သံခဲလက်ကို ဖမ်းဆုပ်ကာ နို့ကို တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ကိုင်ခိုင်းသည်။ ထို့နောက် သံခဲက ဆက်တီခုံတွင်ထိုင်ကာ ရည်မွန်သင်းကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ခွထိုင်ခိုင်းသည်။ ရည်မွန်သင်းက မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ရင်း ဆောင့်ချပေးသည်။ မင်းအောင်က နောက်မှ ရည်မွန်သင်းဖင်ကို တံတွေးဆွတ်ကာ လီးကိုသွင်းသည်။ ရည်မွန်သင်း ငြိမ်ပြီး ဖင်ထဲ လီးသွင်းသည့်အရသာကို အော်ညည်းခံစားသည်။ လီးတစ်ဝက်တွင် ပြန်ထုတ်ပြီး ပြန်ထိုးသည်။ သံခဲက ရည်မွန်သင်းကျောကိုပွတ်ပေးသည်။ မင်းအောင်က ဖင်ကို လီးအဆုံးဝင်အောင် ဆက်ထိုးထည့်သည်။ လီးဆုံးသွားသော် ဆက်ဆောင့်သည်။ ပြီးမှ ပြန်ထုတ်ကာ ပြန်သွင်းပြီး စလိုးသည်။ ခဏကြာတော့ ကျော်အောင်က သူ့ကို ဖယ်ခိုင်းကာ ရည်မွန်သင်းဖင်ကို လှိုးသည်။ မင်းအောင်က စန္ဒာကို ဖင်လှိုးလို့ရအောင် နေခိုင်းပြီး ဖင်လှိုးသည်။ စန္ဒာဖင်ကတော့ ရည်မွန်သင်းလောက် မကြပ်။ သို့သော်လည်း မချောင်ပါ။ သို့နှင့် ထိုနေ့တွင် ပတ်ချာလည်ရိုက်နေအောင် ရည်မွန်သင်းနဲ့ စန္ဒာကို သူတို့လေးယောက် လှိုးလိုက်ကြသည်။

သူတို့အကြံရပြီးနောက် နောက်နေ့တွင် သူ့ဇာကိုလည်း ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့အတူ လာခိုင်းလိုက်သည်။ ကြိုပြောထားရန်လည်း မှာလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ့ဇာနဲ့အတူ ရီရီစိုး ဆိုသည့်ကောင်မလေးပါလာခဲ့သည်။ နောက် သူတို့က နီလာကိုလည်း ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ လာခိုင်းတော့ နီလာနဲ့အတူ ဖူးဖူးဆိုသည့် ကောင်မလေး ပါလာခဲ့သည်။ နီလာ၏ အသုံးမကျခဲ့သမျှ ဒီတစ်ချီတော့ နီလာကို သူတို့ ချီးကျူးကြသည်။ ချောလိုက်သည့် ဖူးဖူး၊ လပြည့်ဝန်းပင် အရုံးပေးရလောက်အောင် ပြည့်ဝန်းနေသော မျက်နှာ။ စင်ရော်တောင်ပံပမာ မျက်ခုံးနှင့် သမင်မျက်လုံးပမာ စိုအိနေသော မျက်ဝန်း။ ကော့စင်းနေသော မျက်တောင်။ လုံးအိနေသော နှာတံ။ ဖူးအိနေသော နှုတ်ခမ်း။ ပြည့်တင်းနေသော ပါး။ စွင့်ကားနေသော ရင်နှင့် တင်းအိနေသော တင်။ ကိုယ်နေဟန် တောင့်တင်းလှသော အချိုးအစားများဖြင့် ဖူးဖူးသည် ထိရက်စရာ မရှိအောင် လှလို့နေသည်။ နီလာတစ်ယောက်လုံး ဘေးချထားပြီး နီလာပျောက်သောနေ့ ဖြစ်သည်။ သူ့ဇာကိုလည်း မေ့သွားသည်။ ရည်မွန်သင်းကိုလည်း မေ့သွားသည်။ လှလိုက်သည့် ဖူးဖူး။ ဖူးဖူးက အနက်ရောင် စကဒ်တိုတိုလေးနှင့် အပြာနုရောင် ဒီဇိုင်းနာအသစ်ချုပ်ထားသော အင်္ကျီလေး ဝတ်လာသည်။ ဆံပင်ကို နောက်သို့ အချိုးကျကျ စည်းထုံးထားသည်။ ဝတ်လာသော စကဒ် အနက်ရောင်က ပါးလှလှသဖြင့် ပေါင်တံကိုလှမ်းမြင်ရသည်။ ပေါင်တံလုံးလုံးကျစ်ကျစ်လေးကို မြင်ရသည်နဲ့တပြိုင်နက် သူတို့ လီးတွေက တောင်လာကြသည်။

သူတို့အားလုံး ထရပ်ကြပြီးနောက် နီလာနှင့် ဖူးဖူးကို ဝိုင်းလိုက်သော်လည်း နီလာကိုတော့ သံခဲက အမှတ်တမဲ့ပင် ဖက်ကာ သူမဝတ်လာသော စကဒ်တိုလေးထဲသို့ လက်လှိုပြီး တင်ကို ပွတ်ရဲသော်လည်း ဖူးဖူးကို မထိရဲကြ။ ဖူးဖူးလှလွန်းသည် မဟုတ်ပါလား။ နီလာကပင် ဖူးဖူး၏ အကျီကိုချွတ်ပေးသည်။ ဖူးဖူးက ပြောထားပြီးသားမို့လားမသိ။ အလိုက်သင့် အချွတ်ခံသည်။ သူမစကဒ်ကို သူမကိုယ်တိုင်ပင် ချွတ်ပေးလိုက်သည်။ နောက် အနီးရှိ မင်းအောင်နှင့် ကျော်အောင်၏ ပေါင်ကြားကိုလှမ်းကိုင်ကာ ဒူးထောက်ထိုင်ချသည်။ သူတို့အားလုံးအဝတ်များ ကို အမြန်ဆုံးချွတ်လိုက်သည်။ သံခဲက နီလာကိုခေါ်ကာ ဆက်တီခုံလက်တင်ကို ကိုင်၍ ကုန်းခိုင်းလိုက်သည်။ နီလာ၏ စကဒ်ကိုချွတ်ချသည်။ စူဟနေသော နီလာအဖုတ်ကို လျက်ပေးသည်။ ဖူးဖူးက ကျော်အောင်နှင့် မင်းအောင်လီးကို ကွင်းထုပေးရင်း မြင့်ဦးလီးကို စုပ်ပေးသည်။ သူတို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်မိကြသည်။ ပြီး လက်မထောင် ကြသည်။ ဘယ်သူအရင်စမလဲဟု မေးငေါ့ကြသည်။ ပြိုင်တူဟူသည့်သဘောဖြင့် မင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဖူးဖူးက မြင့်ဦးလီးကိုစုပ်ပြီးနောက် ကျော်အောင်လီးကို လှည့်စုပ်သည်။ ထို့နောက် မင်းအောင်လီးကို လှည့်စုပ်သည်။ မင်းအောင်လီးကို စုပ်ပြီးနောက် ဖူးဖူးက ထရပ်သည်။ မင်းအောင်က ဖူးဖူးနှုတ်ခမ်းများကို စုပ်သည်။ ကျော်အောင်က ထိုင်ချကာ ဖူးဖူး၏ တင်ကို စုပ်ပေးသည်။ သံခဲကတော့ နီလာကို အားပါးတရလိုင်းနေသည်။ ထို့နောက် ဖူးဖူးက ဆက်တီခုံပေါ်တွင် ကျော်အောင်ကို ထိုင်ခိုင်းပြီး ကျော်အောင်လီးပေါ် သူမဖင်ဖြင့် ထိုင်ချသည်။ အလွယ်တကူပင် ဝင်သွားသည်။ ဖူးဖူးက ပေါင်ကားပြီး စောက်ဖုတ်ကို ပုတ်သည်။ မင်းအောင်က စောက်ဖုတ်ထဲ လီးကိုသွင်းလိုက်သည်။ မြင့်ဦးက တက်ရပ်ကာ ပါးစပ်ကို လိုင်းသည်။ သို့နှင့် ဖူးဖူးကို သူတို့သုံးယောက်သား အပေါက်မကျန် စတမ်းလိုင်းလိုက်ကြသည်။

အိသူ။ သဲမွန်ကိုလည်း သူတို့ ဤတိုင်းထား၍ မဖြစ်တော့သဖြင့် မုဒိမ်းကျင့်လိုက်ကြသည်။ အနေအထားက ထိုကဲ့သို့ တွန်းပို့သွားသဖြင့် သူတို့ မုဒိမ်းကျင့်လိုက်ကြသည်။ အိသူက ထိုနေ့တွင် ဝမ်းဆက်စကဒ်ဝတ်လာသည်။ သဲမွန်က အတွင်းခံပုံစံပါအကျီနှင့်စကဒ်တိုတိုလေးကို ဝတ်လာသည်။ ပုံစံက သုံးယောက်က မုဒိမ်းဝင်ကျင့်ရင်း မင်းအောင်ပါ တစ်ခါတည်း တွဲခေါ်သွားသည့်ပုံ။ ကျော်အောင်က တော်သည်။ အထဲသို့ အဓမ္မဝင်လာသည်။ ဓားဖြင့်ထောက်ကာ အိသူနှင့် သဲမွန်ကို ချွတ်ခိုင်းသည်။ မင်းအောင်ကိုလည်း ချွတ်ခိုင်းသည်။ ထို့နောက် မင်းအောင်လီးကို စုပ်ခိုင်းသည်။ မင်းအောင်က ကြောက်ဟန်ဆောင်နေရသည်။ အိသူက အောက်တွင်ထိုင်ချရင်း ပျော့နေသော မင်းအောင်လီးကို ကိုင်ကာ ငိုရင်း စစုပ်သည်။ လီးနည်းနည်းတောင်လာတော့ သဲမွန်ကို စုပ်ခိုင်းသည်။ သဲမွန်လည်း မျက်ရည်နှင့် စုပ်သည်။ ထို့နောက် မင်းအောင်ကို အိသူနှင့် သဲမွန်အဖုတ်ကို လျက်ခိုင်းသည်။ မင်းအောင်လည်း လျက်ပေးရသည်။ အိသူနှင့် သဲမွန်က ကုန်းပေးထားသဖြင့် တင်တို့က စွင့်ကားနေသည်။ အိသူမှာ ပိန်သော်လည်း တင်က မိုက်သလို သဲမွန်လည်း အချိုးအစားတောင့်သဖြင့် တင်က တောင့်သည်။ လျက်ပြီးနောက် မင်းအောင်ကို အိသူအား စတင်လိုင်းခိုင်းသည်။ လီးဖြင့် စောက်ပတ်ပေါ်ထောက်တော့ အိသူက အင့်ခနဲငိုသည်။ မင်းအောင်က ဖြည်းဖြည်းလေး သွင်းသည်။ အိသူက ကြောက်နေသဖြင့် ကြပ်သည်။ မင်းအောင်က အားနဲ့ထိုးသွင်းသည်။ အိသူက "အ..." ဟု သံရှည်ဆွဲအော်သည်။ မင်းအောင်လည်း လီးကို တစ်ဝက်တွင် ပြန်ထုတ်ကာ ပြန်သွင်းသည်။ လီးကမြုပ်ဝင်သွားသည်။ လေးငါးချက် ဆောင့်သွင်းပြီး နောက် သဲမွန်ကို လိုင်းခိုင်းကြသည်။ လီးထိပ်ကို တံတွေးဆွတ်ပြီး သဲမွန်တင်ကို ဆွဲကားကာ လီးကို စောက်ပတ်ထဲ သိပ်ထည့်သည်။ သဲမွန်လည်း ငိုရင်း အော်သည်။ မင်းအောင်တော့ မရမက သွင်းသည်။ လီးက အဆုံးထိဝင်တော့ လေးငါးချက် ဆောင့်သည်။ ကျန်သုံးယောက်က အဝတ်များချွတ်ကာ ဝင်လာကြသည်။ သူတို့က အိသူအား သူ့ကို ပေးပြီး သဲမွန်ကို ဝိုင်းလိုင်းကြသည်။ နောက် ထုံးစံအတိုင်း အကြပ်ကိုင်လွတ်လိုက်တော့ အိသူနှင့် သဲမွန်တို့ နောက်တစ်နေ့များတွင် လာရောက်ခံပေးသည်။ နောက်တစ်ရက်တွင် သူက သဲမွန် တစ်ယောက်တည်းကို လိုင်းသည်။ ကျန်သုံးယောက်က

အိသူကို လိုးသည်။

ဒီလိုနဲ့ သူတို့ အိသူ၊ သဲမွန်၊ ရည်မွန်သင်း၊ သူဇာ၊ စန္ဒာ၊ နီလာနှင့် ဖူးဖူးတို့ကို အလှည့်ကျ လိုးကြသည်။ ထို အတောအတွင်း မင်းအောင်က အလုပ်ဟန်ပြဆင်းစဉ် ခြေတွင် ထိခိုက် ဒဏ်ရာ ရခဲ့သည်။ မင်းအောင်သည် ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ဖုန်းထဲတွင် သူတို့၏ ကပ်ရက် တစ်ဖက်ခန်းတွင် မိန်းမတစ်ဦးလာငါးသည်။ ထိုမိန်းမကြည့်ရသည်မှာ မယားငယ်ဖြစ်ဟန် ရှိပြီး ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန် နေဟန်ရှိကြောင်း ပြောသည်။ ခဏကြာသော် ကောင်လေးနာမည် ကိုထက် ခေါ်ကြောင်းသိရပြီး ကျားအချင်းချင်း အဆင်ပြေပြီဖြစ်ကြောင်း ဖုန်းဆက်သည်။ နောက်တစ်ခါ ဆက်တော့ ကိုထက်နှင့် ဖြစ်သူ ဒေါ်ဆွေဇင်ကို သူတို့ တစ်ချိန် ဆွဲပြီးပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဖုန်းရသည်။ သူက ဒေါ်ဆွေဇင်နဲ့ အလွန်တွေ့ချင်နေသည်။ ထိုစဉ်ကာလအတွင်း မေဦးက သူ့စိတ်ကို လာဆွသည်။ သူဟန်ဆောင်နေပြီး မေဦးက အပေါ်မှ တက်ဆောင့်ချခိုင်းသည်။ မေဦး၏ တင်လုံးအိအိက သူ့ပေါင်ရင်းကို တအိအိနဲ့ ထိခိုက်နေပြန်တော့ သူမနေနိုင် ဖြစ်လာသည်။ မင်းအောင် ဟန်ဆောင်မှုကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်သည်။ တက်ဆောင့်နေသဖြင့် တုန်ရီနေသော နို့ကိုလှမ်းကိုင်သည်။ နောက် သူတွန်းလှဲလိုက်သည်။ မေဦးက သူ့ကို မော့ကြည့်သည်။ သူက ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲကားပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်သွင်းသည်။ မေဦးက အင့် ဟုညည်းသည်။ ခဏကြာ မေဦးကို ဘေးတိုက်အိပ်ခိုင်းပြီး နောက်မှ ဆောင့်လိုးသည်။ နောက် ကုန်းခိုင်းပြီးလိုးသည်။ မောသဖြင့် လီးကို ခဏစုပ်ခိုင်းသည်။ နောက် ပက်လက်နေခိုင်းကာ ပြန်လိုးသည်။ လီးရည်ကို ဗိုက်သားပေါ် လွတ်ချသည်။ ပြီးတော့ သူ့ဘေးသို့လှဲအိပ်ချသည်။ မေဦးက လီးရည်များကိုသုတ်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲဝင်အိပ်သည်။ မင်းအောင်က မေဦးပါးပြင်တစ်ခုလုံးကို မနားတမ်းနမ်းသည်။ မေဦးက သူ့အနမ်းများကို အလိုက်သင့်ခံပေးရင်း လူဆိုးဟုဆိုကာ ရယ်သည်။

မင်းအောင်က ဒေါ်ဆွေဇင်ဆိုသည့် မမကို တွေ့ချင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ အသက် ၃၂ ဆိုသည့် အရွယ်သည် အရွယ်ကောင်းဖြစ်သည်။ လိုးလို့ကောင်းသည့် အပေးကောင်းသည့် အရွယ်ဖြစ်သည်။ အထာနပ်ပြီးသား ဖြစ်မည်။ ဆွေဇင်အကြောင်း စဉ်းစားရင်း လီးက ပြန်တောင်လာသည်။ မေဦးကို ဆွေဇင်သဘောထားကာ စိတ်ရှိလက်ရှိ လိုးပစ်လိုက်သည်။ နောက် သူမနေနိုင်တော့ ဆွေဇင်ကို တွေ့ချင်နေပြီဖြစ်သဖြင့် အကြောင်းပြကာ ပြန်ခဲ့သည်။ သို့သော် မေဦးကိုတော့ ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရမည်လဲဟု သေချာမေးခဲ့သည်။ သူခံတွင်း မပျက်သော်လည်း မေဦးက တောင်ပံကျိုးနေသည် မဟုတ်ပါလား။

မင်းအောင်ပြန်ရောက်တော့ ကျော်အောင်၊ မြင့်ဦးနှင့် သံခဲတို့က မမအကြောင်း စာဖွဲ့ကြသည်။ သူတို့ စာဖွဲ့လေလေ သူတွေ့ချင်လေလေ ဖြစ်လာသည်။

“အော် ဟေ့ကောင်တွေ၊ သူ့ကို မေဆိုတဲ့ ကောင်မလေးအကြောင်းရယ် နေနေ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးအကြောင်းရယ် ပြောပြလိုက်ဦးလေ”

မြင့်ဦးက စကားလှမ်းသည်။ သူက သူမရှိချိန်အတွင်း ဖြစ်ပျက်သွားသည်များက အတော်များနေသည်ဟု ထင်သည်။ တိုးတက်မြန်လှချည့်။ မေ တဲ့။ နေနေတဲ့။ သူ၏ အိသူက ခေါ်လာသည်တဲ့။

“မေက မင်းအခုထိုင်နေတဲ့ ခုံမှာ လက်ကို နောက်ပစ်ပြီးတော့ ငါတို့လိုးတာကို ဖီးလ်အပြည့်နဲ့ ခံစားတာ” ကျော်အောင်က ပြောသည်။

“ငါတို့ လိုးချက်ကို မဖြုတ်ဘဲ ဆိုလို မေတစ်ယောက်တည်း တွေ့ဖူးတယ်ကွာ၊ ငါတို့ သူပေါင်ကို အစွမ်းကုန် ဆွဲကားပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလိုးတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် နာတယ်ဆိုတဲ့အသံမျိုး မကြားရဘူး၊ မညည်းဘူးကွာ၊ အရှက်ထိတဲ့အခါ မျက်လုံးလေးမှိတ်ပြီး ခံတယ် ဒီလောက်ပဲ”

“လီးရည်ကို ပါးပေါ်လွတ်ချခိုင်းတယ်ကွာ၊ ငါတို့လီးရည်ကို လက်ချောင်းတွေနဲ့ သပ်ပြီး လက်ချောင်းကိုလျက်တယ်ကွာ၊ လီးကိုလည်း ပြောင်အောင်လျက်ပေးတယ်ကွာ”

“နောက် တစ်ယောက်က နေနေတဲ့ကွာ။ ရှမ်းမလေး ထင်တာပဲကွာ၊ ဒါပေမယ့် ရှမ်းမလို ဝတ်ထားတာလား မသိပါဘူး”

“သူလည်း အချိုးကတော့ ရှယ်ပဲကွာ”

“အပေးလည်း ကောင်းပါတယ်ကွာ”

မြင့်ဦး။ ကျော်အောင်နှင့် သံခဲတို့အပြောများကြောင့် မင်းအောင်က မေဦးနဲ့တွေ့ရတာကို နစ်နာရမလိုလို ဖြစ်လာသည်။

ညရောက်တော့ မင်းအောင် မေဆိုသည့် ကောင်မလေးကို အိပ်မက်မက်သည်။ မေက သူတစ်ယောက်တည်း ရှိချိန် သူတို့တိုက်ခန်းသို့ရောက်လာသည်။ အပြုံးဖြင့် ဝင်လာပြီး အကျီများချွတ်သည်။ နောက် သူ့ကိုခေါ်သည်။ သူက အနီးသို့ရောက်သော် ဖွေးနကာ ဖြောင့်စင်းနေသော ပေါင်တံများကို ထမ်းပြီး ဖူးအိပြီးစီနေသော မေ၏ အဖုတ်ကို လျက်ပေးသည်။ မေက ဘာမှ မဖြစ်သလို သူ့ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူနို့များကို နမ်းသည်။ နောက် နှုတ်ခမ်းချင်းနမ်းသည်။ မေကလည်း ပြန်နမ်းသည်။ သူ့လီးကို မေ၏ နှုတ်ခမ်းတွင်တော့ မေက လီးထိပ်ကို နှုတ်ခမ်းဖြင့်ဖိစုပ်သည်။ လီးတံကို လျှာဖြင့် လျက်သည်။ လီးကြောကြီးများကို လျက်ပေးသည်။ နောက် ပါးတွင် လီးကိုပုတ်သည်။ သူက မေ၏ပေါင်ကို ဆွဲကားပြီး လီးထိပ်ဖြင့် အဖုတ်ကို ပုတ်သည်။ မေ၏ ခပ်တိုးတိုးညည်းသံလေး ကြားရသည်။ သူ့ဖြည်းဖြည်းလေး ထိုးသွင်းတော့ မေ၏ နှုတ်ခမ်းတွင် နာသွားသော အတွန့်လေးတစ်ခု ဖြတ်သန်းသွားသော်လည်း မထင်မရှားလေး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မေက လက်ကို နောက်ပြန်ပစ်ထားသော်လည်း ပေါင်ဖြင့် သူ့ခါးကို ဖက်ထားသည်။ သူက မေ၏ နို့အစုံကို စို့ရင်း ဖြည်းဖြည်းချင်းစီ လိုးသည်။ လိုးရင်းလိုးရင်း အိပ်မက်က ဘယ်လိုဖြစ်သွားသည် မသိ။ နေနေဆိုသည့် ရှမ်းမလေးဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါ သူက နံရံတွင် လက်ထောက်ကာ ကုန်းခိုင်းပြီး နောက်မှ ဆောင့်လိုးသည်။ နေနေ၏ ဖြူဖွေးတောင့်တင်းသော ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း ခါးကို တစ်ဖက်ကိုင်ကာ နို့ကို လှမ်းနှိပ်ပြီး လိုးသည်။ လိုးရင်း ညောင်းလာသဖြင့် လီးစုပ်ခိုင်းရာ ဆွေဇင်ဖြစ်နေပြန်သည်။ ဆွေဇင်က သူပေါင်ကို ကိုင်ရင်း လီးကိုမကိုင်ဘဲ ပါးစပ်ထဲ ဆုံးအောင်သွင်းကာ ပါးစပ်ဖြင့် ကွင်းထုပေးသည်။ သူက ပါးစပ်ကို လိုးနေကျဖြစ်သဖြင့် ဆွေဇင်ခေါင်းကို ကိုင်ကာ ပါးစပ်ကိုလိုးသည်။ လီးရည်က ထွက်ခါနီးလာသဖြင့် လီးကိုထုတ်လိုက်သည်။ လီးရည်ကို ထုတ်ထားပေးသော လျှာပေါ်လွတ် ချတော့ လီးရည်ခံထားပေးသူက အိသူဖြစ်နေပြန်သည်။ ရုတ်တရက် သူအိပ်ရာက လန့်နိုးသွားသည်။ အိပ်မက်မှန်းသိသဖြင့် လီးရည်ကို နှမြောသလို ခံစားကာ ပုဆိုးကိုလဲလိုက်သည်။ ပြန်အိပ်လိုက်သည်။ မနက်ကိုးနာရီထိုးမှ နိုးသည်။ မနက်စာကို အမြန်စားလိုက်သည်။ နောက် အားဆေးသောက်သည်။ သူ့မျှော်လင့်ထားသော ဆွေဇင် ရောက်မလာ။ ရောက်လာသူက သူတစ်ခါမှ မသိသော ဆွေဇင်နဲ့ ချိတ်ဆက်ပေးသူ ကိုထက်။ ကိုထက်က အရေးမကြီး။ ကိုထက်နဲ့အတူပါလာသူက ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်း။ သို့သော် လက်ချည်း ပါလာသည်မဟုတ်။ ကောင်မလေးတွေ နှစ်ယောက်စီနှင့်။ ကိုထက်က ဆွေဆွေနှင့် အိမ်နံ့။

ကိုဖြိုးက အိချိုနှင့် သုသု။ ကိုလင်းက ရီရီနှင့် လွင်လွင်မော်။ ကောင်မလေး ခြောက်ယောက်။ သူတို့ ခုနှစ်ယောက်။ သိပ်မကြာပါ။ သူတို့ တမ်းတ၍လား မသိ။ ဖူးဖူး ရောက်လာသည်။ တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပြန်။ ပပဝင်းဆိုသူလေးနှင့်။ ခုတော့ ကောင်မလေးက တစ်ယောက် ပိုပြန်သည်။ စန္ဒာရောက်လာသည်။ သူလည်း တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ နှစ်ယောက်လည်း မဟုတ်။ လေးယောက်။ သူမနှင့်အတူ နှင်း၊ စုစု၊ သီရိနှင့် သဲသဲ။ ကောင်မလေးတွေက ဆွေဆွေ။ အိမွန်။ အိချို။ သုသု။ ရီရီ။ လွင်လွင်မော်။ ဖူးဖူး။ ပပဝင်း။ စန္ဒာ။ နှင်း။ စုစု။ သီရိ။ သဲသဲ။ သူတို့ ခုနှစ်ယောက်။ ကောင်မလေး ၁၃ ယောက်။ တစ်အိမ်က လိုမြဲလိုနေသည်။ ဘာလို့မှန်းမသိ။ သို့သော် တစ်အိမ်လိုလည်း ကစားလို့ရသည်မဟုတ်ပါလား။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့ အလုပ်လုပ်ဖြစ်လိုက်ကြသည်။ အိမ်မစေ့သလို လူလည်းမစေ့ပါ။ နှစ်ယောက်တတွဲ။ သုံးယောက်တတွဲတွေ ဖြစ်ကုန်သည်။ အိမ်ကွဲတော့ စန္ဒာ။ စုနှင့် နှင်းတို့က ကျန်နေခဲ့သည်။ သူတို့ မိန်းကလေးချင်း ပွတ်သပ်ကြရင်း ဘေးမြင်ကွင်းကြည့်ကာ အာသာဖြေသည်။

မင်းအောင်က ဖူးဖူးတစ်ယောက်တည်းကို ခေါ်ထုတ်သည်။ မင်းအောင်က ဖူးဖူးအဝတ်ကိုချွတ် ပေးပြီးနောက် သူ့အဝတ်ကိုချွတ်ကာ အခန်းထောင့်ခြင်းထဲတွင် အဝတ်ကိုပုံထားသည်။ ခုံတစ်ခုံတွင် ဖူးဖူးကို ထိုင်ခိုင်းကာ မင်းအောင်ကပင် ဖူးဖူး၏ အဖုတ်ကို စလျက်သည်။ ဖူးဖူးက သူမဆီးခုံကိုပွတ်ရင်း နို့ကိုပြန်ဆုတ်နယ်ရင်း နှုတ်ခမ်းကို လျှာနဲ့သပ်ကာ မင်းအောင်၏ သူမအဖုတ်ထဲသို့ လက်နှစ်ချောင်းထိုးသွင်းပြီး ကလိရင်းလျက်ပေးသည်ကို ခံစားသည်။ နောက် ဖူးဖူးသည် မင်းအောင်ကို ပြန်ထိုင်ခိုင်းကာ လီးကို ခေါင်းမဖော်စတမ်း စုပ်ပေးသည်။ နောက် သူမကပင် အပေါ်တက်ခွပြီး ဆောင့်ချသည်။ မင်းအောင်က ဖူးဖူး၏ ပခုံးကိုကိုင်ကာ အချက်ကျအောင် ဆောင့်ချခိုင်းသည်။ နောက် လီးကိုမထုတ်ဘဲ ဖူးဖူးကိုယ်လုံးကို ချီကာ ထိုင်ခုံပေါ် ပြန်အိပ်ခိုင်းပြီး ပေါင်ကားကာ ဆက်လိုးသည်။ “နာနာဆောင့်ပါရှင်” ဖူးဖူးက ညတုတုလေးပြောသည်။ မင်းအောင်က ပေါင်ကို ပိုဆွဲကားပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုးသည်။ “ကောင်းလိုက်တာ” ဟု ဖူးဖူးက ညည်းသည်။

ကိုထက်က ဆွေဆွေ၊ သီရိ၊ သဲသဲနှင့် ရီရီကို လက်တွဲခေါ်ကာ အခန်းထောင့်တွင် အဝတ်ကို ချွတ်ပုံခိုင်းသည်။ ဆွေဆွေက အပြာရောင်အင်္ကျီနှင့် အပြာရောင်စကဒ်ပွပွကို ဝတ်ထားသည်။ အသက်ငယ်သေးဟန်ရှိသည်။ တင်တို့ ရင်တို့ သိပ်မပေါ်သေး။ အတွေ့အကြုံနည်း သည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ မျက်နှာဝိုင်းသယောင်ယောင်ရှိသည်။ အသားဖွေးသည်။ အနည်းငယ် ပိန်သည်။ သို့သော် ကြည့်လို့ကောင်းသည်။ ဆံပင်က ပခုံးကျော်ကျော်လေး ရှည်သည်။ သီရိက အဖြူရောင်တစ်ဆက်တည်း ဝတ်စုံကိုဝတ်လာသည်။ မချွတ်ခင်ကတည်းက သူမ၏ ပေါင်တံတို့ကို မြင်ရသည်။ တင်က သိပ်မတောင့်သော်လည်း ရင်က စွင့်သည်။ အသားက ဆွေဆွေလောက်မဖြူ။ တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ဖုံးအောင် ဝတ်ထားသူက သဲသဲ။ သို့သော် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်၍ ချွတ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံး မြင်ရသည်။ အတွင်းခံလည်း အနက်။ ဘော်လီအင်္ကျီလည်းအနက်ဖြစ်သည်။ ဆွဲဆောင်မှုတော့ ကောင်းသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးတောင့်တင်းနေသည်။ ရင်လည်းပြည့်သည်။ တင်လည်းစွင့်သည်။ ခါးလည်းကျည်သည်။ လိုးလို့ကောင်းမည့် အချိုးအစားလေး ဖြစ်သည်။ ရီရီ။ ဆံပင် အရှည်ချင်း သဲသဲနှင့် တူသည့် ကောင်မလေးဖြစ်သလို အချိုးအစားချင်းလည်း တူညီသည်။ ကိုထက်က ကုတင်ပေါ်ခေါ်လာပြီး သဲသဲနှင့် ရီရီကို ဘေးတွင်ရပ်ခိုင်းကာ သူမတို့၏ စောက်ဖုတ်ကို တစ်ဖက်စီ ပွတ်သပ်တက်သည်။ သီရိနှင့် ဆွေဆွေက အလိုက်သင့်ပင် လီးကို အလှည့်ကျစုပ် သည်။ ကိုထက်က သဲသဲနှင့် သီရိကို အနီးဆွဲကာ တင်များကို ဆုတ်ကစားပြီး အဖုတ်ကို လျက်သည်။ သီရိက ဆွေဆွေ၏ အဖုတ်ကို လျက်သည်။ ကိုထက် ပထမဆုံးပင် ဆွေဆွေပေါင်ကို အပေါ်ထောင်ခိုင်းပြီး စုကာ စောက်ပတ်ကို ကျဉ်းအောင်လုပ်ပြီး စလိုးသည်။ ဆွေဆွေသည် အသားဖွေးသလို အဖုတ်လည်း ဖွေးနုနေသည်။ အရည်စိုနေသော စောက်ဖုတ်သို့ ခပ်ကြပ်ကြပ်ထိုးသွင်းသည်။

ဆွေဆွေက ညည်းချင်သော်လည်း သဲသဲက တက်ခွက အဖုတ်ကို လျက်ခိုင်းထားသောကြောင့် မညည်းရဖြစ်နေသည်။ ကိုထက်က ဆွေဆွေကို ဘေးတိုက်အိပ်ခိုင်းပြီး နောက်မှ စောက်ပတ်ထဲသို့ လီးတစ်ချက်သွင်းလိုက် ဖင်ထဲသို့ လီးတစ်ချက်သွင်းလိုက် ၁၀ ကြိမ်ကျော်ကစားပြီးနောက် ဖင်ကို ဆောင့်လိုသည်။ ဆွေဆွေက သူဆောင့်လိုတိုင်း ရှေ့သို့ နည်းနည်းတိုးတိုးသွားသည်။ သဲသဲက လီးကိုလာကိုင်ပြီး ဆွဲထုတ်ကာ စုပ်ပေးသည်။ သူက ဆွေဆွေဖင်ကို တစ်လှည့် သဲသဲပါးစပ်ကို တစ်လှည့်လိုသည်။ ရီရီက ဘေးတွင်နေပြီး သီရိ၏ အဖုတ်ကိုလျက်ပေးသည်။ ကိုထက်က ဆွေဆွေကို လိုးပြီး သီရိကို လေးဖက်ထောက်ကုန်းခိုင်းကာ စောက်ပတ်ကို လိုးပြန်သည်။ ရီရီက သီရိ၏ တင်ကိုဖြုတ်ပေးပြီး တံတွေးထွေးချပေးသည်။ သူက ရီရိ၏ နှုတ်ခမ်းကို ခပ်ပြင်းပြင်းစုပ်ပြီး သီရိစောက်ပတ်ကို နောက်က ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်လိုသည်။ ချပ်နေသော သီရိ၏ ဗိုက်သားကို ဖက်ပြီး လီးကို စောက်ပတ်အဆုံးထိသွင်းကာ လိုးပြီးနောက် ဖင်ကို လိုးပြန်သည်။ ဖင်ကို လိုးပြီးနောက် ရီရိကို လီးစုပ်ခိုင်းသည်။ သူက ဆွေဆွေ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ လက်ချောင်းများသွင်းကစားရင်း ရီရိခေါင်းကိုကိုင်ကာ ပါးစပ်ကို လိုးသည်။ နောက် ရီရိကို ကုတင်ပေါ် ပက်လက်အိပ်စေပြီး သူက အောက်ဆင်းကာ ပေါင်ကို အပေါ်သို့ မချီကာ စောက်ပတ်ကိုလိုးသည်။ သဲသဲ၏ အဖုတ်ကို ဆွေဆွေအားလျက်ခိုင်းထားသည်။ သဲသဲက သူလိုးနေသော ရီရိဘေးတွင် ကပ်လျက်အိပ်နေသည်။ သူက ရီရိပေါင်ကို ပူးကိုင်ကာ စောက်ပတ်ကို လိုးရင်း သဲသဲအဖုတ်လျက်ပေးနေသော ဆွေဆွေပါးစပ်ထဲသို့ တံတွေးထွေးထည့် ပေးသည်။ သီရိကလည်း ဆွေဆွေပါးစပ်ထဲရောက်သွားသော သူ့တံတွေးကို နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ယူကာ သဲသဲအဖုတ်ကို လျက်ပေးသည်။ သဲသဲက အလိုးခံနေရသော ရီရိနှင့် နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်သည်။ ကိုထက်က သဲသဲကို မှောက်အိပ်ခိုင်းသည်။ ဆွေဆွေက တင်ကိုဖြုတ်ပေးသည်။ သူက ဖင်ကိုအရင်လိုးသည်။

အိချို။ သူမ အဝတ်ချွတ်ပုံလိုက်တော့ သူမနောက်သို့ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းက အဝတ်လိုက် ချွတ်လိုက်သည်။ ကိုထက်နှင့် ကောင်မလေး လေးယောက်အနီးသို့ သူမကို ဆွဲခေါ်လာသည်။ ဆက်တီခုံတစ်လုံးကို အနီးသို့ဆွဲယူသည်။ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းက သူမမေးစေ့ကို ကိုင်ကာ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ နှုတ်ခမ်းကို ဆွဲစုပ်ကြသည်။ ကိုလင်းက နို့ကို ပင့်ကိုင်သည်။ ကိုဖြိုးက သူမအဖုတ်ကို ပွတ်နယ်သည်။ နောက် သူမကို လှည့်ကာ ကုန်းခိုင်းပြီး သူမတင်ကို တစ်လုံးစီ ပွတ်နယ်ကြသည်။ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းက အိချို၏ တင်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ရိုက် ကစားရင်း နောက်မှ စောက်ပတ်ကို ပွတ်သပ်ကြပြန်သည်။ ကိုလင်းက အိချိုကို အရပ်လိုက် လီးစုပ်ခိုင်းသည်။ အိချိုက ကုန်းပြီး ကိုလင်းလီးကို စုပ်ပေးသည်။ ကိုဖြိုးက နောက်မှနေကာ တင်ကို ပွတ်သပ်သည်။ ကိုဖြိုးက နောက်မှနေကာ တင်ကို ပွတ်သပ်ရင်း မအောင့်နိုင်တော့သဖြင့် လီးထုတ်ကာ အဖုတ်ကိုလိုးသည်။ အိချိုက အဖုတ်ကိုလိုးတော့ နာသဖြင့် လီးကို မစုပ်ပေးနိုင်တော့။ ခပ်ကုန်းကုန်းလေးနေပေးသည်။ ကိုလင်းက သူမမျက်နှာကို ဆွဲမော့ပြီး နှုတ်ခမ်းကို စုပ်ကာ နို့ကို နိုက်ကစားသည်။ ကိုဖြိုးက နောက်မှ စောက်ပတ်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ဆောင့်လိုသည်။

လိုးလို့ အရှိန်ရလာတော့ ကိုလင်းက လီးကို ပြန်စုပ်ခိုင်းသည်။ အိချိုက လီးကိုငုံလိုက်သည်။ ကိုဖြိုးက ဆောင့်လိုနေသဖြင့် ကိုလင်းက လိုးစရမလိုဘဲ အိချို၏ ပခုံးကို အသာလေးကိုင်ကာ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ လီးက လွတ်လွတ်ထွက်သွားသဖြင့် အိချိုက လီးအရင်းကို ကိုင်ကာ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ထားသည်။ ကိုဖြိုးဆောင့်လိုလိုက်တိုင်း ကိုလင်းလီးက သူမအာခေါင်ကို လာထိသည်။ ကိုဖြိုးက လီးထုတ်ပြီး ကိုလင်းဘက်သို့ လှည့်ကုန်းခိုင်းသည်။ သူမလှည့်ကုန်းပေးသည်။ ကိုလင်းက အိချိုစောက်ပတ်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုသည်။ ကိုဖြိုးက လီးကို အိချိုပါးစပ်ထဲသွင်းလိုက်ပြီး ပခုံးနှင့် ခေါင်းကို အငြိမ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ကျော်အောင်က အိမွန်။ မြင့်ဦးက သုသုနှင့် ပပဝင်း။ သဲခဲက လွင်လွင်မော်တို့ကို သူတို့

ကြိုက်နှစ်သက်သည့်ပုံစံဖြင့် လိုးကြသည်။ ကျော်အောင်က အိမ်နံရံ၏ ပြည့်ဝသောပါးပြင် တင်းရင်းသောရင်နှင့် စွင့်ကားနေသော တင်တို့ကိုသဘောကျသည်။ တစ်ယောက်ချင်းစီ ဖိုက်ချင်သဖြင့် အိမ်နံရံလက်ကို ဆွဲကာ အဝတ်ပုံနား အဝတ်အတူ သွားချွတ်သည်။ အဝတ်ချွတ်ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ကျော်အောင်က ခါးကိုဖက်ကာ မေးကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို စုပ်ရင်း အနီးရှိကုတင်တစ်လုံးပေါ်သို့ လှဲအိပ်သည်။ အဖုတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ်ပြီး လျက်ပေးသည်။ နောက် အိမ်နံရံကို ကုတင်ပေါ်တွင် ကိုယ်တစ်ပိုင်းဖြင့် အိပ်ခိုင်းပြီး ပေါင်များကို ကုတင်အောက်ချခိုင်းကာ အပေါ်မှ ပယ်ပယ်နယ်နယ်ဆောင့်ချသည်။ မြင့်ဦးက ပထမတော့ သုသုတစ်ယောက်တည်းကို ရွေးလိုက်သည်။ သုသု၏ အရပ်အမောင်းလေးကို သူလုံးဝကျနေသည်။ ထို့ကြောင့် သုသုလက်ကို ဆွဲ၍ အဝတ်ချွတ်ကာ အဝတ်ပုံသို့ သွားထားသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘယ်သူ့လက်ထဲမှ မရောက်သေးသော ပပဝင်းလည်း အဝတ်ချွတ်ပုံနေသည်။ နောက်က ကြည့်လိုက်တော့ ဖြူဝင်းတောင့်တင်းနေသော ပပဝင်း၏ တင်လုံးကြီးများကို ကြည့်ရင်း မြင့်ဦးက ပပဝင်းကိုလည်း လက်ဆွဲခဲ့သည်။ ဆက်တီခုံပေါ်တွင် ထိုင်ကာ မြင့်ဦးက ဘယ်ဘက်တွင် သုသု ညာဘက်တွင် ပပဝင်းကို ထားပြီး ပါးများကို ဝအောင်နှမ်းပြီး လီးကိုတစ်လှည့်စီစုပ်စေသည်။ သုသုလီးကိုစုပ်ပေးချိန် မြင့်ဦးက ပပဝင်း ၏ အောက်နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်ပြီး နို့ကိုစုံလိုက်ပွတ်သပ်သည်။ ပပဝင်းကလည်း သူနှုတ်ခမ်းကို ပြန်စုပ်ရင်း လပြတ်ကိုပွတ်ပေးသည်။ နောက်သူက သုသုမေးစေ့ကိုယူကာ ခေါင်းနှင့် မေးစေ့ကိုကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်သည်။ နောက်နို့ကို စို့သည်။ ပြီးလျှင် အဖုတ်ကို လျက်ပေးသည်။ ပပဝင်းကတော့ သူလီးကိုစုပ်သည်။ ဦးစွာ မြင့်ဦးက သုသုကို လိုးသည်။ သုသုကိုလိုးပြီးနောက် ပပဝင်းကို ဆက်ဆော်သည်။ ကောင်မလေး လေးယောက်ကျန်သော်လည်း သံခဲက လွင်လွင်မော်တစ်ဦးတည်း လက်ကိုသာဆွဲပြီး အဝတ်ချွတ်ခိုင်းသည်။ လွင်လွင်မော်၏ အပြုံးများ လွင်လွင်မော်၏ မျက်ဝန်းများ လွင်လွင်မော်၏ ပေါင်တံများကို သူသဘောကျသည်။ အဝတ်ပုံတွင် အဝတ်ချွတ်ပြီးနောက် သံခဲက လွယ်လွင်မော်ကို ဖွေချိပြီး ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် ချသည်။ သံခဲက လွင်လွင်မော်၏ ဖွေးနုနေသော ပေါင်တံကို တစ်ချောင်းချင်းစီ ပွတ်သပ်ပြီး နှမ်းသည်။ လွင်လွင်မော်၏ ခြေမများကို စုပ်ပေးသည်။ ဖနောင့်ကို စုပ်ပေးသည်။ ခူးများကို နှမ်းသည်။ တဖြည်းဖြည်း ပေါင်ရင်းသို့ရောက်သည်။ စောက်စေ့ကို ဖြုပြီး လျက်ပေးသည်။ လွင်လွင်မော်က သံခဲ၏ အပြုအစုများကို သူမနို့ပွတ်သပ်ရင်း အသံပေးလျက် ခံစားသည်။ သံခဲက လွင်လွင်မော်၏ စောက်ဖုတ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းလျက်သည်။ အသာလေးဖြုပြီး နီရဲနေသော စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားကို လျက်သည်။ လွင်လွင်မော်မှာ ဖီးလ်တက်လွန်းသဖြင့် တုန်ရီနေသည်။ နောက် သံခဲက လီးကို တံတွေးဆွတ်ပြီး စောက်ပတ်ကို ပုတ်ကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း သွင်းသည်။ လွင်လွင်မော်က ဆီးခုံကို ဆွဲပင့်ပြီး သံခဲ၏လီး သူမအဖုတ်ထဲ ဖြည်းဖြည်းချင်းဝင်သွားသည်ကို ကြည့်သည်။ သံခဲက ဖြည်းဖြည်းချင်းထိုးသွင်းပြီး တစ်ဝက်ရောက်သော် ပြန်ထုတ်သည်။ လွင်လွင်မော်က အောက်နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့် ပွတ်သပ်သည်။ သံခဲက သူမနှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက် နှမ်းသည်။ နောက် သူမစောက်ပတ်ထဲ လီးကို ဖြည်းဖြည်းချင်းသွင်းသည်။

စန္ဒာ။ စုစုနှင့်နှင်း။ နှင်းကတော့ အလိုးခံချင်သည်။ သို့သော် အတွဲအသီးသီးနဲ့ စုံပြေနေကြရာ သူမဝင်လျှင် နှောင့်ယှက်သလို ဖြစ်နေမည်။ စန္ဒာနှင့် စုစုလည်း မထူး။ အတွဲကိုယ်စီလိုးနေကြ သည်ကို ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်နေသော သူမတို့ အချင်းချင်းကြည့်မိကြသည်။ အဝတ်များ ချွတ်ပုံကြသည်။ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ရင်း ခုံတစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မင်းအောင်က ဖူးဖူး၏ ပေါင်ကို မိုးပေါ်ထောင်ကိုင်ပြီး စုထားကာ လိုးနေသည်။ ကိုထက်က သီရိ၊ သဲသဲနှင့် ရီရီရံကာ ဆွေဆွေဖင်ကို လိုးနေသည်။ ကိုဖြိုးနှင့် ကိုလင်းက အိချိုကို အောက်တွင် ခူးထောက်ခိုင်းပြီး လီးကိုစုပ်ခိုင်းကာ ပါးစပ်ကိုလိုးသည်။ ကျော်အောင်က အိမ်နံရံကို နို့ကြားထဲသို့ လီးကို သွင်းကစားသည်။ အိမ်နံရံက သူမနို့ကို စုထားသည်။ မြင့်ဦးက

ပပဝင်းဖင်ကိုလိုးနေသည်။ သုသုက ပပဝင်းတင်ကို ဖြဲထားပေးသည်။ သံခဲက လွင်လွင်မော်၏ အဖုတ်ကို မနာအောင်ဖြည်းဖြည်းချင်း လိုးနေသည်။ သူမတို့ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။ နှင်းက သူမအဖုတ်ကို ပြန်ပွတ်သည်။ စုစုက နှင်းနှင့် နှုတ်ခမ်းချင်း စုပ်ပေးသည်။ စန္ဒာက နှင်း၏ အဖုတ်ကိုလျက်ပေးသည်။ တစ်တွဲပြီး တတွဲ မရှေးမနှောင်းတွင် ပြီးသွားကြသည်။

ဖူးဖူးက စီးကရက်ကိုဖွာလိုက်သည်။ မင်းအောင်က ဘေးတွင်လဲအိပ်နေသည်။ ဖူးဖူးက အတွဲအားလုံးကို လိုက်ကြည့်သည်။ သူသဘောတွေ့သူက ကိုထက်။ အားလုံးပြီးကြသော်လည်း ကိုထက်က သီရိကို ရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ နမ်းနေသည်။ သီရိကတော့ မောနေဟန်ရှိသည်။ ကိုထက် အများဆုံးလိုးလိုက်သော ဆွေဆွေက ဘေးတွင် ခွေနေသည်။ ကိုထက်က ဆွေဆွေကို ခိုက်ပုံရသည်။ ကျော်အောင်က အားနာဟန်လား ဘာလားမသိ။ နှင်းကို နမ်းသည်။ နှင်းကလည်း ဆာနေချိန်ဖြစ်သဖြင့် တမေ့တမော့ပြန်နမ်းသည်။ ပျော့နေသော ကျော်အောင်လီးကို စမ်းသည်။ အိမ်နံ့ကတော့ အာသာပြေဟန်ရှိသည်။ အားလုံးကတော့ မိန်နေကြသည်။ မမိန်သူက ကိုထက်နှင့် ဖူးဖူး။

ဖူးဖူးက ကိုထက်မေးစေ့ကို သွားကိုင်ကာ ဆေးလိပ်ငွေ့ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ကိုထက်က ပြုံးသည်။ ထို့နောက် ကိုထက်က သံပုရာသီးတစ်လုံးနှင့် အဝတ်ပုံမှ ခါးပတ်နှစ်ခုကို ယူလာသည်။ သံပုရာသီးကို ပုဝါစထဲလုံးကာ ဖူးဖူးနှုတ်ခမ်းကို ခပ်ပြင်းပြင်းစုပ်ပြီးနောက် သံပုရာသီးလုံးထားသော ပုဝါဖြင့် သံပုရာသီးကို ဖူးဖူးအားကိုက်ခိုင်းကာ ပုဝါဖြင့် ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ကိုထက်က ခါးပတ်ဖြင့် ဖူးဖူး၏ လည်ပင်းကို ချည်လိုက်သည်။ လက်ကို ကုတင်ချည်တိုင်တွင် ပုဝါဖြင့် ပူးချည်လိုက်ပြန်သည်။ အားလုံးက ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ကိုထက်က လည်ပင်းတွင်ချည်ထားသော ခါးပတ်ကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲသည်။ ဖူးဖူး၏ အော်ညည်းသံကို ကြားရသည်။ ကိုထက်က ဖူးဖူး၏ ကျောပြင်ကို ခါးပတ်ကြိုးတစ်ခုဖြင့် ရိုက်သည်။ တဖြန်းဖြန်းရိုက်သည်။ ဖူးဖူး၏ ကျောပြင်နီရဲနေသလို ပုဝါစများလည်း စိုထိုင်းနေသည်။ ကိုထက်က တင်ကို ဆက်ရိုက်သည်။ ဖူးဖူးမှာ တွန့်ခနဲ တွန့်ခနဲဖြစ် ဖြစ်သွားသည်။ ကိုထက်က ကြိုးကိုဖြည့်ကာ ဖူးဖူးကို ပက်လက်အိပ်ခိုင်းပြီး လက်ကို ကုတင်တိုင်တွင် ချည်မြဲချည်ထားသည်။ ဖူးဖူး၏ လည်ပတ်ကြိုးကို ခပ်တင်းတင်းပတ်ပြီး ခါးပတ်ကြိုးကို ခေါက်ကာ ဖူးဖူး၏ နို့ပေါ်တွင် ဟိုဟိုဒီဒီဆွဲသည်။ ကျန်လူများအားလုံး လန့်နေသည်။ လန့်နေသော်လည်း ကိုထက်က နို့အထက်အစပ်လေးကို ခါးပတ်ဖြင့် ရိုက်သည်။ ဖူးဖူးမှာ နာသဖြင့် တွန့်သွားသည်။ နောက်နို့အုံအထက်အစပ်ကို ရိုက်ပြန်သည်။ လက်မောင်းအုံကို ရိုက်သည်။ ဖူးဖူးမှာ အူး အူးဟုသာ အော်နိုင်သည်။ ကိုထက်က ဗိုက်သားကို ရိုက်သည်။ ကိုထက်က နို့အုံကို အရင်းမှကိုင်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲလှုပ်ရင်း ပေါင်အစပ်ကို ရိုက်ပြန်သည်။ ကိုထက်က ပေါင်ကို ရုတ်တရက်ဆွဲကားသည်။ နောက် မပြောမဆို လီးကို သိပ်ထည့်သည်။ ဖူးဖူးမှာ မျက်လုံးပြူးလျက် ခေါင်းထောင်လာသည်။ ကိုထက်က လည်ပတ်ကြိုးကို ဆောင့်ဆွဲသည်။ လိုးချက်ကလည်းပြင်း သည်။ ခဏနေတော့ လီးကိုထုတ်ပြီး ဖူးဖူးနှင့် ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ထောင်ကာ နောက်တွင်ပေါ်နေသော အဖုတ်ကို ခါးပတ်ကို ခေါက်ပြီး ရိုက်ပြန်သည်။ ရိုက်ပြီး ဘာမပြော ညာမပြော လိုးပြန်သည်။ ကိုထက်က လိုးရင်း ရိုက်သည်။ နောက် ပေါင်ကိုချကာ လိုးတော့လည်း ပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်ရိုက်သည်။ ပြီးသွားတော့ ပါးစပ်ကိုချည်ထားသော ပုဝါကိုမဖြုတ်ဘဲ လီးရည်ကို ပါးပြင်ပေါ်လွှတ်ချသည်။

ကျော်ကျော်။ ဇာတ်လိုက်အသစ်တစ်ယောက်။ သူတို့နှင့် မည်သို့ ပတ်သက်လာမည်နည်း။ ကျော်ကျော်သည် ချမ်းသာသော်လည်း အနုပညာကို စိတ်ဝင်စားသည်။ အနုပညာကို မြတ်နိုးသည်။ သူသည် ကဗျာရှု ရှုနေသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ကဗျာရှုသလို အချစ်တွင်လည်း ရှုခဲ့သည်။ သူရှုခဲ့သော အချစ်၏ ဓားစာခံမလေးသည်လည်း သူရှုလောက်အောင် လှသွေးကြွယ်ကာ ပရိယာယ်များခဲ့သည်။ အလှအပ၏

တိုက်စားမှုကြောင့် သူမ၏ ဘဝသည် တင့်တယ်ခဲ့သလို တံတွေးခွက်၌လည်း မျှောခဲ့သည်။ သူမနာမည် မိုးသန္တာမြင့်။ သွယ်လျသောခန္ဓာကိုယ်။ သေးကျဉ်သောခါး။ စွင့်ကားသောတင် ရှည်လျားလှသော ဆံပင်တို့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ကျော်ကျော်က ရူးမည်ဆိုလည်း ရူးလောက်အောင် မိုးသန္တာမြင့်က လှသည်။ သူ့အရူးထမှုကြောင့် မိဘက သူမနှင့် ဆက်ဆံနေသေးသမျှ အိမ်ရိပ်ကိုတောင် မနင်းရန် ပြောထားသည်။ ကျော်ကျော်ကလည်း မာနကြီးသည်။ လုံးဝမနင်း။ သူငယ်တော်လည်း သူ့ချစ်သူ မငတ်စေဖို့။ သူမဝတ်ရသော်လည်း သူ့ချစ်သူဝတ်ရဖို့ သူလုံးပန်းခဲ့သည်။ မင်းကောင်မလေးကို ဟိုလူကြီးခေါ်သွားပြီး ဘာလုပ်လိုက်တယ် ဟုသူကြားလျှင် လာပြောသူကို သူ့အားမနာလိုလို့ ဟု သူသတ်မှတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူမကြာခဏ ကြားလာရသည်။ သို့နှင့် တစ်နေ့ သူ့နောက်က လိုက်ချောင်းသည်။ မရမက သူလိုက်ချောင်းသည်။ တက္ကစီကားတစ်စီးပေါ် လိုက်တက်သွားသည်။ တက္ကစီပေါ်တွင် လူငါးယောက်။ သူလည်း တက္ကစီသမားကို အသေအချာ ရှင်းပြပြီး လိုက်ခိုင်းခဲ့သည်။ ဝင်သွားသောအိမ်သို့ သူခိုးကြောင် ခိုးဝှက်လိုက် ဝင်လိုက်သည်။ သူ့ချစ်လွန်းသဖြင့် မစုပ်နမ်းရက်ခဲ့သော နှုတ်ခမ်းဖြင့် မိုးသန္တာမြင့်က လီးကို စုပ်ပေးနေသည်။ ကြည့်စမ်း။ ကျော်ကျော် တုန်လှုပ်သွားသည်။ အခန်းထဲတောင် မရောက်ကြသေး။ အခန်းတံခါးပိတ်ပြီးသည်နှင့် မိုးသန္တာမြင့် ပခုံးကိုနိုက်ကာ ထိုင်ချခိုင်းပြီး ဘောင်းဘီကိုချွတ်ကာ လီးကိုထုတ်ပေးသည်။ ကြောက်သည့် အနေအထားများဝေးလို့ သူမကပင် ခပ်မြန်မြန်ကျွတ်အောင် ဘောင်းဘီကို ချွတ်ပေးလိုက်သေးသည်တဲ့။ မိုးသန္တာမြင့်က ကွင်းထုပေးရင်း လီးထိပ်ကို တစ်ချက်လျက်ကာ “ရှင်တို့က ကျွန်မကို သိပ်မလိုချင်တော့ဘူး ပေါ့လေ၊ အသစ်တွေပြီဆိုတော့” မဟုတ်ပါဘူးကွာ မင်းက ဈေးကြီးတယ် ဈေးနည်းနည်းလျှော့ ပေါ့။ ဟု ထိုသူက ပြောတော့ “ကျွန်မကို အပေါစားများ မှတ်နေလား” “အောင်မာ မင်းကျော်ကျော်ဆိုတဲ့ နွားလေးကိုကျတော့ အလကားပေးပေးနေပြီးတော့” မိုးသန္တာမြင့်က ရယ်သည်။ နွားလေး တကယ့်နွားလေးပါရှင် နွားမှ တော်တော်တုံးတဲ့နွား” ကျော်ကျော်သည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုတ်ရင်း အဖြစ်အပျက်ကို ဆက်ကြည့်နေသည်။ ထိုလူက မိုးသန္တာမြင့်ကို တံခါးကို လက်ထောက်ပြီး ကုန်းခိုင်းသည်။ မိုးသန္တာမြင့်၏ တင်ကို တစ်လုံးချင်း ပုတ်ကစားပြီး စလိုးသည်။ ထိုသူက လိုးရင်း သူတယုတယနမ်းခဲ့သော ဆံပင်များကို ခပ်ဆတ်ဆတ်ဆွဲပြီး ပါးကိုရိုက်ကာ စောက်ပတ်လိုးရင်း လီးချွတ်ကာ ဖင်ဆက်လိုးသည်။ ဖင်လိုးရင်း ခါးကိုနိုက်ချကာ နို့ကို ပွတ်ရင်း လိုးနေသည်။ ထိုလူပြီးတော့ တစ်ယောက်က မိုးသန္တာမြင့်ကို လာခေါ်သည်။ ကုတင်ပေါ်ချပြီး ထိုလူက အဝတ်များချွတ်နေသည်ကို မိုးသန္တာမြင့်က လက်တစ်ဖက်နောက်ပြန်ထောက်ပြီး တစ်ဖက်ဖြင့် လီးကို လက်ပြန် ကွင်းထုပေးသည်။ ထိုလူက မိုးသန္တာမြင့်ပါးစပ်ထဲသို့ လီးကို ထိုးသွင်းပြီး ဆံပင်ပါ အုံလိုက် ကိုင်ကာ ပေါင်ရင်းသို့ဆွဲကပ်ထားသည်။ မိုးသန္တာမြင့်က ပါးစပ်ကို အစွမ်းကုန်ဟထား ပေးသည်။ အတော်လေးကြာမှ ထိုသူက လီးကိုပြန်ထုတ်သည်။ လီးက တံတွေးများဖြင့် စိုရွှဲနေသည်။ ထိုသူက ထိုလီးဖြင့် ပါးချိုင့်လေးကို ပုတ်ကစားပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ ပြန်ထိုးသွင်းကာ ခေါင်းကို ပေါင်ရင်းသို့ဖက်ထားပြီး လိုးသည်။ မိုးသန္တာမြင့်က ပျော်နေဟန်ရှိသည်။ ထိုလူက သူမကို လေးဘက်ထောက်ခိုင်းတော့ သူမက တင်ကို လက်ဖြင့် ပုတ်ရိုက်ရင်း ကုန်းပေးသည်။ ထိုသူက ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုးတော့ သူမက ဝူး ဝူး ဟု ပျော်သလိုလို အော်သည်။

တစ်ယောက်ကုတင်ပေါ်က ဆင်းတော့ နောက်တစ်ယောက် ထပ်တက်လာသည်။ မိုးသန္တာမြင့်က မှောက်အိပ်သည်။ ထိုသူက တင်လုံးကို စုကိုင်ပြီး ရိုက်ကာ သူမကို ဆွဲလှည့်သည်။ မိုးသန္တာမြင့်၏ ဆံပင်များကို ဆွဲပြီး နှုတ်ခမ်းကို ခပ်ပြင်းပြင်းစုပ်နမ်းသည်။ စောက်ဖုတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ်ပြီး နို့ကိုစို့သည်။ ပြီးနောက် ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ထောင်ပြီး လိုးသည်။ ထိုသူက ဖင်ကိုလည်းလိုးသည်။ မိုးသန္တာထက်သည် ထိုသူဆင်းသွားပြီးနောက် နောက်တစ်ယောက် တက်လာရန် ခေါ်သည်။ မိုးသန္တာမြင့်သည် ထိုသူကို မလာခင်ကတည်းက ကုတင်အောက်သို့ ကိုယ်တစ်ပိုင်းချကာ ကုန်းပေးသည်။ ထိုသူက နောက်မှ လီးကို

စိုက်ချသည်။ ပြီး လည်ပင်းကို ညစ်ကာ စောက်ပတ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လှီးချသည်။ မိုးသန္တာမြင့်က နည်းနည်းပန်းလာဟန်ရှိသည်။ ဖြူဟန်တော့ မရှိ။ ထိုသူက တစ်စောင်းနေခိုင်းပြီး ဆက်လှီးသည်။ နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကလည်း ထိုတစ်ယောက် ပြီးပြီးချင်း ရောက်လာသည်။ ထိုသူလည်း ပုံစံအမျိုးမျိုးပြောင်းကာ လှီးလေသည်။ ပထမဆုံး လှီးသူက ပိုက်ဆံတစ်ထုတ်ပစ်ချလိုက်ပြီးနောက် ကျန်လူများအားလုံးနဲ့ အတူ ထွက်သွားကြသည်။ မိုးသန္တာမြင့်က အဝတ်များ မဝတ်သေးဘဲ ပိုက်ဆံကိုတွက်သည်။ ကျော်ကျော် နောက်ကနေ ထိုင်လိုက်သည်။ မိုးသန္တာမြင့် ရုတ်တရက် ထခုန်သည်။ “ကောင်မ” ကျော်ကျော်၏ အသံက တုန်နေသည်။ “လာစမ်း” မိုးသန္တာမြင့်က ဘာမှ မဖြစ်သည့်ဟန်။ “ကိုယ့်လမ်းကိုဆက်လျှောက်ကြတာပေါ့ မောင်” သူမက ဘာမှ မဖြစ်သည့်ဟန်။ “ဒီမှာ မင်းကို ငါအခု ခေါ်နေတာ ဖာသည်မ တစ်ယောက်ကို ခေါ်သလို ခေါ်နေတာကွ၊ ရော့ ဒီမှာ တစ်သိန်း၊ လာစမ်းပါ။ စုပ်ပေးစမ်းပါကွာ လာပါ” မိုးသန္တာမြင့်က ပိုက်ဆံကို ယူပြီး တွက်လိုက်သည်။ “ရှင့် စိတ်ကြိုက်ဖြစ်ရမှာပေါ့ရှင်” မိုးသန္တာထက်က သူ့ဘောင်းဘီကို လာချွတ်ကာ လီးကိုယူပြီး စစုပ်သည်။ ကျော်ကျော် မျက်ရည်များကျသည်။ မိုးသန္တာထက်ကို သူ့တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး ဘောင်းဘီပြန်ဝတ်ကာ ထွက်လာခဲ့သည်။

အိမ်မပြန်ချင်သဖြင့် သူငယ်ချင်း သူရဆီခဏသွားအိပ်နေသည်။ သူရက လူရိုးလေး ဖြစ်သည်။ မိန်းမတစ်ယောက် ရပြီး ကလေးတစ်ယောက်ကိုသာ ယူထားသည်။ စီးပွားရေး အဓိကဖြစ်နေ သည်။ သူ့မိန်းမက ရတနာခိုင်။ တစ်ပတ်ကျော်ကြာလာသည်။ သူက အားနာသဖြင့် အိမ်ငှါး ရှာမည်ဟုဆိုကာ ထို့နေ သူရဆီခွင့်တောင်းသည်။ သူရက သူ့ကို မခင်၍ ထိုစကားပြောခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာသဖြင့် သူဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့သည်။ နောက်တစ်နေ့ သူအိပ်နေချိန် ရတနာခိုင်က သူ့အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။ သူက ဆက်၍သာ အိပ်နေလိုက်သည်။ ရတနာခိုင်က သူ့ကုတင်ပေါ် ဘေးစောင်းလာထိုင်ပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လုပ်ပြီး သူ့ပုဆိုးက မသည်။ သူက ဘာလုပ်မလဲဟု ကြည့်ကာ အသာစောင့်ကြည့်နေသည်။ ရတနာခိုင်က သူ့လီးကို ပွတ်သည်။ သူ့လီးတောင်လာသည်။ သူတားမလို့ ကြံသေးသည်။ သို့သော် မတားဖြစ်။ ဘောင်းဘီတိုထဲမှ လီးကိုထုတ်ကာ ရတနာခိုင် ကွင်းထုသည်။ သူ့လီးတောင် လာသည်။ သူနီးသလို လုပ်လိုက်သည်။ ရတနာခိုင်က သူ့ကို လှည့်ကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းတွင် လက်ညှိုးဖြင့်ပိတ်ကာ ရှူးတိုးတိုးလုပ်သည်။ သူက တင်းအိနေသော သူမ၏ တင်ကို ပွတ်လိုက်သည်။ ရတနာခိုင်က လှည့်ပေးသည်။ ရတနာခိုင် သူ့လီးကို စုပ်သည်။ သူဖီးလ် တက်လာသည်။ သူရတနာခိုင်၏ ထမီကို ချွတ်လိုက်ကာ ပေါင်ကို ဆွဲလိုက်တော့ ရတနာခိုင်က သူ့ကိုခွသည်။ ပြည့်တင်းနေသော တင်ကာ ဆွဲကားရင်း စောက်ပတ်ကိုဖြုတ်ကာ လျက်ပေးလိုက် သည်။ သူခဏသာ လျက်ပေးရသည်။ ရတနာခိုင်မှာ အလွန်ဆာလောင်နေသည်။ ပဲမြစ်လောက် ရှိသည့် သူရလီးနှင့် သခွားသီးလောက်ရှိသည့် ကျော်ကျော်လီးမှာ အကွာကြီး ကွာနေသည်။ နည်းနည်းလေးတော့ကာ အပေါ်မှ စောင့်နေတော့ ကျော်ကျော်က သူမစောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ လီးကို သိပ်ထည့်သည်။ သူမက ထိုင်ချသည်။ လီးက ခေါက်ကာ သူမစောက်ပတ်ထဲ တစ်ဝက်ဝင်သွားသည်။ သူမက ဆောင့်ချသည်။ ကျော်ကျော်က လှီးတက်သည်။ လီးက တဖြည်းဖြည်း မြုပ်သွားသည်။ ထို့နောက် သူမကသာ ဆက်ဆောင့် ချသည်။ ရတနာခိုင် နည်းနည်းမောတော့ ကျော်ကျော်က ဆောင့်တက်သည်။ ပက်လက် အိပ်ရင်း လီးပေါ်သို့ လာထိုင်နေသာ ရတနာခိုင်ကို သူလှီးတက်တော့ ရတနာခိုင်က လက်ကို နောက်ပြန်ထော်သည်။ ရတနာခိုင်၏ ဆံပင်များက သူ့မျက်နှာပေါ် ဝဲပျံ့နေသည်။ သူက လှီးတက်ရင်း ခါးကို ကိုင်ထားသည်။ နောက် နို့အစုံလိုက်ကိုင်ကာ ခပ်ပြင်းပြင်းလေး လှီးတက်သည်။ ရတနာခိုင်မှာ နှုတ်ခမ်းပိတ်ပြီး အွန်း အွန်းဟု အော်ညည်းသည်။ ရတနာခိုင်က အောက်ထပ်တွင် ရှိသော အိမ်ဖော်မ မိကဗျာသိမည် စိုးသည်။ မိကဗျာက တိုင်လိုက်လျှင် ဒုက္ခ။ ရတနာခိုင်သည် နို့ကိုအားနဲ့ဆုတ်ပြီး လှီးတက်နေသည့် လှီးချက်များကြောင့် ညည်းသံကို ပေးချင်လှသည်။ လီးမချွတ်ဘဲ သူမကို ဘေးသို့အိပ်စေကာ နောက်မှ

ဆောင့်လှီးရင်း နို့ကိုကိုင်ကာ ပါးကိုနမ်းသဖြင့် သူမလည်း လှည့်ကာ နှုတ်ခမ်းချင်း စုပ်မိသည်။ ကျော်ကျော်က နအိနေသော နှုတ်ခမ်းကို စုပ်ရင်းနို့ကို အားကုန်ပွတ်ကာ စောက်ပတ်ကိုလည်း အားကုန် ဆောင့်သွင်းသည်။ အလိုးခံရင်း ရတနာခိုင်မှာ လက်နှစ်ဖက်လုံး ကုတင်အောက်သို့ ထောက်ထားရသည်။ ကျော်ကျော်က မှောက်နေသော သူမကို အပေါ်မှ ပေါင်ကို ဆုတ်ကိုင်ပြီး ဆက်လိုးသည်။ ရတနာခိုင်မှာ ဂျမ်းထိုးသလိုဖြစ်နေသည်။ အရေးထဲ လီးကျွတ်ထွက်တော့ ကျော်ကျော်က စောက်ပတ်ပေါ် တံတွေးထွေးချကာ လီးထိပ်ဖြင့် တံတွေးများလိုက်သုတ်ပြီး စောက်ပတ်ထဲ လီးခေါင်းကို သိပ်ထည့်သည်။ ပြီးနောက် ဆက်လိုးသည်။ ကျော်ကျော်က လီးအသွင်းလိုက် သူမကို ကုတင်ပေါ် ဆွဲတင်သည်။ သို့သော်လီးက စောက်ပတ်ထဲမှ ပြုတ်ဆိုကာ ကျွတ်ထွက်သွားသည်။ သူမကုန်းပေးသည်။ ခေါင်းအုံးလေးဖက်ပြီး ကုန်းသည်။ ကျော်ကျော်က စောက်ပတ်ကိုဖြုတ်ကာ တံတွေးတစ်ချက် ထွေးချပြီး ဆက်လိုးသည်။ အတော်လေး ကြာမှ ပြီးသွားသည်။ ကျော်ကျော်က စောက်ပတ်ထဲလီးကို စိမ့်ထားကာ ကျော်ဘက်မှ ဖက်ထားသည်။ ရတနာခိုင်လည်း သူမနို့ကို ကိုင်နေသော ကျော်ကျော်လက်ကို ဖက်ထားရင်း အမောဖြေသည်။ ကျော်ကျော်က လည်ဂုတ်များ နားရွက်များကို နှမ်းသည်။ နောက်တစ်နေ့လည်း ရတနာခိုင်က ကျော်ကျော်အခန်းထဲ ရောက်လာသည်။ သူငယ်ချင်း သူရကို အားနာသော်လည်း သူပေါင်ပေါ်သို့ လာထိုင်ချသော ရတနာခိုင်၏ စွင့်ကားအိစက် နေသောအထိအတွေ့ စွင့်ကားနေသောရင်အုံ နူးညံ့သောပါးပြင်ကိုနှမ်းရင်း အဝတ်များကို ဖြည်းဖြည်းချင်းချွတ်ပေးမိသည်။ ကုတင်ပေါ်တက်အိပ်စေကာ စောက်ပတ်ကို ဖြည်းဖြည်း ချင်းလျက်ပေးသည်။ ရတနာခိုင်က ပေါင်ကိုကားကာ အဖုတ်ကိုဖြုတ်ပေးရင်း သူမအဖုတ်ကို လျက်ပေးနေသော ကျော်ကျော်ကို တစ်မိမိမိကြည့်နေမိသည်။ သို့နှင့် ထိုနေ့တွင် ကျော်ကျော်နှင့် သူမမနက်တစ်ချီ နေ့ခင်းဘက် တစ်ချီဆော်ဖြစ်ကြသည်။ သူမအပေးကောင်း သလို ကျော်ကျော်လည်း အလိုးကောင်းသည်။ အပေးအယူ မျှတခဲ့သော်လည်း သည်ကိစ္စကို အိမ်ဖော်မ မိကဗျာ သိမှန်းသူမသိသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိကဗျာက သူမကိုကြည့်လျှင် တုန်နေသည်။ နောက်နေ့တွင် ကလေးလည်း အိပ်နေခိုက် မိကဗျာ တစ်ယောက် ပန်းကန်ကျကွဲသည်။ ရတနာခိုင်က မိကဗျာလက်ကို ဆွဲရင်း ကျော်ကျော်၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ထို့နောက် ကျော်ကျော်ကို အချက်ပြလိုက်သည်။ ကျော်ကျော်က အလိုက်သိကာ မိကဗျာကို ကုတင်ပေါ်ဆွဲအိပ်ရင်း အဝတ်ကိုချွတ်ကာ ချက်ချင်းပင် လိုးထည့်လိုက်သည်။ အစိမ်းလိုက်ဖြစ်သောကြောင့် မိကဗျာမှာ စူးစူးဝါးဝါးအော်သည်။ ကျော်ကျော်ကလည်း ရိုးရိုးလိုးသည်မဟုတ်။ အလိုးခံပြီး ကြာမှ ခံတတ်သော နောက်ကနေ လိုးခြင်းကို မိကဗျာအား စတင်လိုးလိုက်သည်။ မိကဗျာမှာ ရှေ့ကမှ တစ်ခါမှ အလိုးမခံဖူးသေး။ နောက်ကနေ ချက်ချင်းလိုးလိုက်သဖြင့် နာလွန်းသည်။ မိကဗျာ၏ ရင်ဖုံးအင်္ကျီလေး ထမီလေးကို ကောက်ကိုင်ပြီး တနေရာတွင်ပုံကာ ကုတင်တိုင်ကို အသေကိုင်ကာ အော်နေသော မိကဗျာကိုကြည့်ရင်း ရတနာခိုင်က ထမီကိုပင့်ကာ အဖုတ်ကို ကစားနေမိသည်။ ကျော်ကျော်က မှောက်ကျသွားသော မိကဗျာကို အိပ်လျက်ပင် နောက်မှ စောက်ပတ်ကို လှမ်းလိုးသည်။ မိကဗျာ အော်လည်းအော်သည်။ ငိုလည်း ငိုသည်။ ကျော်ကျော်က မိကဗျာခါးကို နိုက်ပြီး အထိုင်လိုက် လိုးချသည်။ ရတနာခိုင် မနေနိုင်တော့။ ကျော်ကျော်ကို တွန်းလှဲကာ အပေါ်မှ တက်ခွလိုက်သည်။ ကျော်ကျော်က အလွန်းကျဉ်းကြပ်သော စောက်ပတ်ကိုလိုးပြီး ချောင်အိနေသော စောက်ပတ်ကို မလိုးချင်သော်လည်း အရှိန်ရနေပြီဖြစ်သဖြင့် ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင့်တက်သည်။ မိကဗျာကို ဖက်ကာ နှမ်းသည်။ ကျော်ကျော်ထိုနေ့က နှစ်ယောက်စလုံးကို တော်တော်ကြာသည်အထိ ဆွဲလိုးလိုက်သည်။ နောက်ပိုင်း ရတနာခိုင်က သူမခံချင်သော ပုံစံကို မိကဗျာအား အရင်ခံခိုင်းသည်။ ဖူးကားကြည့်ကာ မိကဗျာကို ပုံစံတမျိုးပြီး တမျိုးနေခိုင်းသည်။ ဖင် အလိုးခံတော့ မိကဗျာကို အရင်ခံခိုင်းသည်။ လီးရည်ကို ပါးပြင်ပေါ် လွှတ်ချသည်ကိုလည်း မိကဗျာပါးပြင်ပေါ် အရင်လွှတ်ချသည်။ မိကဗျာကတော့ အလိုးခံရသည်ကိုပင် ကျေနပ်နေသည့် ပုံရပါသည်။ နို့ကြားလိုးတော့

မိကဗျာနို့က သေးနေသည်။ သို့သော် နို့ကိုသာ လီးနဲ့ထိုးခိုင်းသည်။ ရတနာခိုင်ကတော့ သူမနို့ဖြင့် လီးကိုညှပ်ထားနိုင်သည်။

ထိုအိမ်မှ ကျော်ကျော် တိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။ သူ့ပြီ။ ဒီထက်ပိုလျှင် သူ့ရ သိသွားနိုင်သည်။ နှစ်လနီးပါး သူ့မိန်းမနှင့် သူ့အိမ်ဖော်ကို သူ့စိတ်ကြိုက်ဆွဲနေမှုကို ဘေးက သိနေရောမည်။ ထို့ကြောင့် အမှုမပေါ်ခင် သူထွက်ခဲ့သည်။ သူ ဆက်လိုးချင်သေး သော်လည်း မဖြစ်နိုင်တော့။ နည်းစုံအောင် လိုးဖူးပြီ။ လိုးတတ်ပြီဖြစ်သည်။ အသစ်ကို ရှာရမည်။ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ လမ်းပေါ်လျှောက်နေချိန် သူ့ဘေးသို့ ကားတစ်စီး လာထိုးရပ်သဖြင့် ကြည့်လိုက်တော့ ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်း ချိုနှင်းဝေကို တွေ့ရသည်။ သူမနှင့် စားသောက်ဆိုင်တွင် ထိုင်ဖြစ်သည်။ သူမအိမ်ထောင်ကျပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရသည်။ ထို့နောက် အဆင်မပြေကြောင်းလည်း ပြောပြသည်။

နှစ်ယောက်တွဲ စားသောက်ခန်း၌ ဖြစ်သဖြင့် သူက ငိုနေသော ချိုနှင်းဝေအနားသို့ သွားကာ မျက်ရည်ကို သုတ်ပေးမိသည်။ ချိုနှင်းဝေက သူ့ရင်ခွင်ထဲ ငိုသည်။ သူ့စိတ်ထိန်းထား သော်လည်း ကြာတော့ နမ်းမိလိုက်သည်။ ချိုနှင်းဝေက ဘာမှ မဖြစ်သလို နေသည်။ သူက ဆက်နမ်းသည်။ ချိုနှင်းဝေက အနမ်းခံသည်။ အငိုလည်း တိတ်စပြုလာသည်။ သူ့နို့ကို ပွတ်သပ်တော့ ချိုနှင်းဝေက အလိုက်သင့် ခံပေးသည်။ တစ်စတစ်စနှင့် သူပေါင်များကို ပွတ်သည်။ ချိုနှင်းဝေနှင့် နှုတ်ခမ်းချင်းနမ်းရင်း သူထမိကို လှန်ကာ အဖုတ်ကို ပွတ်ပေးတော့ ချိုနှင်းဝေက ငြိမ်နေသည်။ ဆွဲထူကာ နံရံတွင်လက်ထောက်ပြီး ကုန်းစေသည်။ ထမိကိုပင့်ပြီး အတွင်းခံကိုချွတ်ချကာ နောက်ကနေ၍ စောက်ပတ်ကို လိုးလိုက်သည်။ လီးခေါင်းဝင်ပြီး နောက်ကျော်ကျော်က ဆောင့်သွင်းလိုက်သည်။ ချိုနှင်းဝေက အင့်ဟုညည်းသည်။ ထမိကိုပင့်ရင်း နို့ကိုလှမ်းနိုက်ကာ လီးကိုအဆုံးသွင်းပြီး ခပ်သွက်သွက်လေး ဆောင့်လိုးသည်။ ချိုနှင်းဝေက တင်ကိုကော့ပေးရင်း မျက်လုံးကိုပိတ်ကာ ကျော်ကျော်နဲ့ ဒီလိုရှေ့ဆက်သွား နိုင်ဖို့အရေး တွေးသည်။ သူမ စွဲလန်းသွားပြီ။ သူမ မွန်းကြပ်မှုကို ထွက်ပေါက်ရပြီ။ ထမိက ရှုပ်နေသဖြင့် ကျော်ကျော်က လီးခဏဖြုတ်ပြီး ထမိချွတ်လိုက်သည်။ အင်္ကျီကိုလည်း ပင့်လိုက်သည်။ ဘော်လီကြိုးကိုဖြုတ်ကာ နို့အစုံကိုပူးကိုင်ပြီး တင်းအိနေသောတင်ကို ဆောင့်ရင်း လိုးသည်။ သွယ်လျသော ချိုနှင်းဝေ၏ ခါးကိုတစ်ဖက်နိုက်ချပြီး ပိုကုန်းခိုင်းရင်း မဖြုတ်စတမ်းလိုးသည်။ ညောင်းလာတော့ သူက ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်လိုက်သည်။ နောက် ချိုနှင်းဝေကို အပေါ်မှ ခွထိုင်ခိုင်းသည်။ ချိုနှင်းဝေက သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ရင်း လီးကို နောက်ပြန်ကိုင်ကာ အဖုတ်သို့သွင်းလိုက်ပြီးနောက် ထိုင်ဆောင့်ချသည်။ လီးက ပြုတ်ထွက် သွားသည်။ သူမက ပြန်ဆွဲယူကာ သူမအဖုတ်နဲ့ တည့်အောင် တော့သည်။ ကျော်ကျော်က နို့ကို ငုံ့စို့သည်။ ချိုနှင်းဝေက ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆောင့်ချသည်။ လီးကျွတ်ထွက်သွားတော့ ချိုနှင်းဝေက လီးပြန်ကိုင်ကာ ပြန်ထိုးသွင်းသည်။ ပြီးနောက် ပြန်ဆောင့်ချသည်။ ဤသို့နှင့် တစ်ချိန်ပြီးသည်အထိ ဆွဲလိုက်သည်။ နောက် ကျော်ကျော်ကို ဘယ်မှာနေလဲဟု မေးသည်။ ကျော်ကျော်က နေစရာ မရှိသေးကြောင်း ပြောတော့ သူမ တစ်ဦးတည်းသာ သိသော သူမ ငှါးထားသည့် အခန်းသော့ကို ကျော်ကျော်အားပေးလိုက်သည်။ သူမ ဖဲနိုင်တုန်းက ငှါးထားသည့် အခန်းဖြစ်သည်။ အခန်းက ခြောက်ခန်းတွဲ။ မိန်းကလေးတွေချည်း နေကြသည်။ သို့သော် ရမည်ဟု ထင်ပါသည်။ အခန်းပိုင်ရှင်ကို ပြောရန်လည်း လမ်းညွှန်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပြန်စားသောက်ကြပြီး လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။ ကျော်ကျော်သည် သူ့အတွက် ပေးသွားသော အတွင်းခံဘောင်းဘီကို တစ်ချက်နမ်းလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ အခန်းထဲသို့ ချိုနှင်းဝေ ဝင်လာသည်။ သူမလက်ထဲတွင် အထုတ်တစ်ထုပ် ပါလာသည်။ ဝီစကီ။ အသားခြောက်။ စီးကရက်နှင့် အားဆေးများပါသည်။ အားလုံးပြင်ပြီး ကျော်ကျော် ချိုနှင်းဝေကို

ရင်ခွင်ထဲဖက်ထားပြီး အရက်သောက်ကာ ပါးပြင်ကို တရိုက်မတ်မတ် နမ်းရှုံ့သည်။ ချိုနှင်းဝေက ထိုနေ့တွင် အပြာရင့်ရောင် ပါတိတ်ဝမ်းဆက် ဝတ်လာသည်။ သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ခါးလေးကော့ပြီး နေသဖြင့် တင်မှာ တစ်ဘက်သို့ စွင့်ကား တက်နေသည်။ သူက တင်လုံးကို ပွတ်သပ်ရင်း နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်သည်။ လျှာချင်းကလိ ကြသည်။ ချိုနှင်းဝေကို တစ်ထည်ချင်းစီချွတ်ခိုင်းသည်။ ချိုနှင်းဝေက မတ်တပ်ရပ်ကာ တစ်ဆင့်ချင်းချွတ်သည်။ ချိုနှင်းဝေက အကုန်လုံးချွတ်ပြီးနောက် ဝက်အူချောင်းကို သူမစောက်ပတ်တွင် ညှပ်လိုက်သည်။ သူက တင်နှစ်လုံးကိုဖက်ပြီး ဝက်အူချောင်းကို စုပ်ယူကာ စားလိုက်သည်။ စောက်မွေးကို ဆွဲကစားရင်း ဝက်အူချောင်းကုန်တော့ သူက အစေ့ကို ဖြိုကာ လျက်ပေးသည်။ နောက် ပေါင်တစ်ဖက်ကို ထမ်းကာ စောက်ပတ်ကို လျက်ပေးသည်။ ချိုနှင်းဝေက သူ့ဆံပင်များကို ဆွဲဖွရင်း ကော့ပေးသည်။ သူက စောက်ပတ်ထဲကို လျှာထိုးသွင်းရင်း ဖင်ပေါက်ကိုလည်း နိုက်သည်။ ချိုနှင်းဝေမှာ ခေါင်းမော့ကာ ဖီးလ်တက်နေသည်။ ချိုနှင်းဝေက လီးကိုကိုင်ကာ စောက်ပတ်အဝတွင် တော့ပြီး ဆွဲကစားသည်။ လီးခေါင်းက စောက်ပတ်ဝတွင် မြုပ်လိုက်ပေါ်လိုက်လုပ်သည်။ ချိုနှင်းဝေက ထိုသို့လုပ်ပြီး သဘောကျနေသည်။ “အရမ်းသဘောကျတယ်ကွာ” ဟု တိုးတိုးလေး ပြောသည်။ နောက် သူမစောက်ခေါင်းထဲသို့ လီးခေါင်းကိုမြှုပ်သွင်းကာ ကျော်ကျော်ပခုံးကို ဖက်ပြီး ဆောင့်ချသည်။ လီးဆုံးသွားတော့ သူမက ခါးကိုကော့ကော့ပြီး ပွတ်သည်။ ကျော်ကျော်က သူမကျောပြင်ကိုဖက်ပြီး နို့ကိုမပြတ်တမ်းစို့ပေးသည်။ ကျော်ကျော်က သူမဆံထုံးကိုဖြည့်သည်။ သူမဆံပင်များက တင်ကို ကျော်နေသည်။ ကျော်ကျော်က သူမကျောကို ဆံပင်နှင့်ပွတ်သည်။ ချိုနှင်းဝေက စောက်ပတ်ယားလာသဖြင့် ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ချသည်။ ကျော်ကျော်က သူမကျောပြင်ကို ထိန်းပြီး မပြတ်အောင် ဆောင့်ချခိုင်းသည်။ နောက် ချိုနှင်းဝေက ကျောပေးပြီး လီးပေါ်ထိုင်ချသည်။ ကျော်ကျော်က သူမပေါင်ကိုဖက်ပြီး သူမကိုယ်ကို စုကိုင်ကာ အောက်က ဆောင့်တက်သည်။ ကျော်ကျော်က ဆောင့်တက်ရင်း ပေါင်ကို ကားနေအောင်ထားကာ ခြေကို ချခိုင်းသည်။ သူမက ကျော်ကျော်ဒူးကိုကိုင်ရင်း ပေါင်ကိုကားပေးသည်။ နောက် ကျော်ကျော်က ခြေကိုစုခိုင်းသည်။ သူမစုပေးသည်။ နောက် သူမကို အောက်သို့လှမ်းထောက်ခိုင်းသည်။ သူမထောက်ပေးသည်။ ကျော်ကျော်က သူမကို သူမမသိသည့် နည်းမျိုးဖြင့် လိုးသည်။ နောက် သူမကို ဆက်တီခုံပေါ်ဖင်ထောင်နေအောင် ကုန်းခိုင်းပြီး အပေါ်မှ စိုက်ချကာ လိုးသည်။ အတော်ကြာမှ ပြီးသည်။ ကျော်ကျော်က သူမစောက်ပတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပွတ်ရင်း ပါးကိုနမ်းကာ “ကောင်းလား” ဟုမေးသည်။ “ဟင့်အင်း နည်းနည်းလိုသေးတယ်” သူမက ပြုံး၍ ဖြေတော့ လာမယ်လေဟု ဆိုကာ နောက်တချီတွင် ဖင်ကို လိုးသည်။ သူများပြောတာ ကြားဖူးသော်လည်း ချိုနှင်းဝေမှာ ဖင်ကို အလိုးခံရတော့ အတော်လေးနာသည်။ ကောင်းလည်းကောင်းသည်။ ကျောင်းသူဘဝတုန်းက ချစ်သူက အတင်းအဓမ္မလိုးခဲ့ချိန်ကိုပင် ပြန်သတိရမိသွားသည်။ ထိုစဉ်က သူမနာ၍ ငိုနေမိသည်ကိုသာ သတိရသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်း မသိ။ ဘယ်လိုပြီးမှန်းမသိ။ သို့သော် ခုတော့ ဖင်ထဲကို လီးသိပ်ထည့်ကတည်းက သူမအော်တော့ ကျော်ကျော်က အရွဲ့တိုက်ကာ ဆောင့်ထည့်သည်။ ဒီကမှ အစိမ်းပါဆိုမှ။ “နာတယ်” သူမတိုးတိုးလေး ပြောသည်။ “ကောင်းတာပါ” သူမဖင်ကို အတင်းလိုးသည်။ ပြီးတော့လည်း သူမနုမြောသလို ဖြစ်မိသည်။ အိမ်ကို ဖဲဝိုင်းဟု အကြောင်းပြပြီး ကျော်ကျော်နဲ့ နေ့စဉ်ပျော်ပါးချိန်သည် မမျှော်လင့်ဘဲ ကားအက်ဆီးဒင့်ကြောင့် ပျက်သွားသည်။

ကျော်ကျော်ကတော့ အေးဆေးပင်။ သူ အပြင်မှ ပြန်အလာ သူ့အခန်းထဲသို့ တစ်ဖက်ခန်းမှ ကောင်မလေးသုံးယောက် ရောက်နေသည်။ ကောင်မလေးသုံးယောက်က သူ့ရောက်လာသည် ကို မသိဘဲ တစ်ဖက်ခန်းသို့ချောင်းနေသည်။ သူက အသာလေးကပ်ပြီး တစ်ဖက်ခန်းကို ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ တစ်ဖက်ခန်းမှ အမျိုးသမီးလေးကို အသက်ကြီးကြီးဘဲတစ်ပွေက တွယ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ အမျိုးသမီးလေးက မှောက်အိပ်မပျက်။ ဘဲကြီးက အမျိုးသမီး၏ ထမီကိုချွတ်ရုံချွတ်ထားပြီး နောက်မှ လိုးနေသည်။ အမျိုးသမီးမျက်နှာက ဘာမှ ခံစားမှုမပေါ်။ သတိရတော့ သူ့အနီးက ကောင်မလေးသုံးယောက်က တိတ်တိတ်လေး

ထွက်သွားဖို့ ကြံနေသည်။ ဟိတ်” သူက ခပ်အုပ်အုပ်လေး ဟန့်လိုက်တော့ ကောင်မလေး သုံးယောက်က ခြေဖျားလေးထောက်မပျက်သော်လည်း လန့်ကာ ရပ်သွားကြသည်။ တစ်ယောက်က မျက်နှာရွှင်ရွှင်နှင့် သနပ်ခါးရောင် ဝမ်းဆက်စကဒ်လေးဝတ်ထားသည်။ အငယ်ဆုံးဖြစ်ပုံရသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တော့ အတောင့်ဆုံးဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်က အဝါရောင် ဝမ်းဆက်စကဒ်ဝတ်ထားသည်။ သူမကတော့ အလတ်ဖြစ်လောက်သည်။ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားကသေးသည်။ တစ်ယောက်က အနက်ရောင်ချိတ်ထမီနှင့် ပန်းနုရောင် ရင်ဖုံးအင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ သူမက သက်ကြီးပုပုံပုံပေါက်သည်။ အနီးသို့သွားကာ သုံးယောက်လုံးကို သိမ်းဖက်သည်။ သို့သော် အကုန်လုံးရှောင်သည်။ “ကျွန်မတို့က မိန်းမကောင်းတွေနော်” သက်ကြီးပုမလေးက ပြောသည်။ နာမည်များက ယမင်း။ ရွှေစင်နှင့် ဝါဝါ ဖြစ်သည်။ သူ အငယ်ဆုံး အချောဆုံးဝါဝါကို ဆွဲဖက်လိုက်သည်။ ဝါဝါက အမေ့ဟု အော်ကာ သူ့ကို ကြောင်ကြည့်နေသည်။ အလတ်မရွှေစင်ကိုလည်း ဆွဲဖက်သည်။ ကြောက်နေဟန်တော့ ရှိသည်။ လာ ဟုခေါ်ကာ ယမင်းကို အလတ်မရွှေစင်နဲ့ တွဲဖက်သည်။ ဝါဝါပါးကို အရင်နမ်းသည်။ ဝါဝါက မျက်နှာကို ငုံ့လိုက်သည်။ ရွှေစင်ကို လှည့်နမ်းသည်။ အူကြောင်ကြောင်လေး အနမ်းခံသည်။ ယမင်းကို ရှေ့သို့လာခိုင်းကာ ပါးကိုနမ်းသည်။

အတူတူ ခုံပေါ်ထိုင်နေကြသော်လည်း ဝါဝါ။ ရွှေစင်နှင့် ယမင်းတို့ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန် နေသည်။ ကျော်ကျော်ကို မရဲတရဲ မော့ကြည့်သည်။ ဝါဝါနှင့် ရွှေစင်က ပိုဆိုးသည်။ သူမတို့ကို ကျော်ကျော်က တစ်ဖက်စီ ဖက်ထားသည် မဟုတ်လား။ ကျော်ကျော်က ဝါဝါနှုတ်ခမ်းကို ဆွဲနမ်းတော့ ဝါဝါနှုတ်ခမ်းတွေ တုန်နေသည်။ ဝါဝါ၏ ဖွေးနုနေသော အသားများက ကျော်ကျော်စိတ်ကို ဆွဲနေသည်။ ပခုံးပေါ်မှ ကြိုးသိမ်းစလေးကို ဖြေချလိုက်သည်။ ဖွေးအုနေသော ရင်သားအစပိုင်းကို ကျော်ကျော်က တစ်ချက်ငုံ့နမ်းသည်။

[No Comments »](#)

[Hello world!](#)

Posted by [laypye](#) on 30 Aug 2009 | Tagged as: [blog](#)

Welcome to [Changjy.com Blogs](#). This is your first post. Edit or delete it, then start blogging!

[1 Comment »](#)

Links

• Blogroll

- [asianmodelgirl](#)
- [couple](#)
- [cuteburmesegirl](#)
- [moviestar](#)
- [XMYအMအR](#)

ပြက်စီးနေတဲ့ ခဒိန်

October 2009

M T W T F S S

1 2 3 4

5 6 7 8 9 10 11

12 13 14 15 16 17 18

19 20 21 22 23 24 25

26 27 28 29 30 31

[« အရ](#)

ပြောခဲ့သူများ

- [Mr WordPress](#) on [Hello world!](#)

များများပြောခဲ့နော်

[Sag Many word](#)

ဝင်ဖို့ ဝင်ဖို့

- [Register](#)
- [Log in](#)
- [Entries RSS](#)
- [Comments RSS](#)
- [WordPress.org](#)

အခန်း ၁၇ © 2009

အခွင့်အရေး ကျန်ရှိပါသည်။

Powered by [WordPress](#) | Theme : [almost Boxes](#) by [Gurdit](#) | Thanks to [Rebuild.org](#) for [Mortgage Refinance](#) Hosted by [ChoseIt.com](#) the free blog hosting site.